

OBSAH

A. Protokoly pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu

1. Protokol o úlohe národných parlamentov v Európskej únii
2. Protokol o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality
3. Protokol o Štatúte Súdneho dvora Európskej únie
4. Protokol o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky
5. Protokol o Štatúte Európskej investičnej banky
6. Protokol o umiestnení sídiel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov, agentúr a útvarov Európskej únie
7. Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie
8. Protokol o zmluvách a aktoch o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Helénskej republiky, Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva

9. Protokol o Zmluve a Akte o pristúpení Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky
10. Protokol o postupe pri nadmernom schodku
11. Protokol o konvergenčných kritériách
12. Protokol o Euroskupine
13. Protokol o určitých ustanoveniach vzťahujúcich sa na Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska s ohľadom na hospodársku a menovú úniu
14. Protokol o určitých ustanoveniach vzťahujúcich sa na Dánsko s ohľadom na hospodársku a menovú úniu
15. Protokol o určitých úlohách Národnej banky Dánska
16. Protokol o režime franku v rámci Tichomorského finančného spoločenstva (TFS)
17. Protokol o Schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie
18. Protokol o uplatňovaní určitých aspektov článku III-130 ústavy na Spojené kráľovstvo a Írsko

19. Protokol o postavení Spojeného královstva a Írska s ohľadom na politiky vzťahujúce sa na hraničné kontroly, azyl, prístahovalectvo, ako aj na justičnú spoluprácu v občianskych veciach a policajnú spoluprácu
20. Protokol o postavení Dánska
21. Protokol o vonkajších vzťahoch členských štátov s ohľadom na prekračovanie vonkajších hraníc
22. Protokol o práve štátnych príslušníkov členských štátov na azyl
23. Protokol o stálej štruktúrovanej spolupráci zriadenej článkom I-41 ods. 6 a článkom III-312 ústavy
24. Protokol k článku I-41 ods. 2 ústavy
25. Protokol o dovoze ropných produktov spracovaných na Holandských Antilách do Európskej únie
26. Protokol o nadobúdaní nehnuteľností v Dánsku
27. Protokol o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch
28. Protokol k článku III-214 ústavy
29. Protokol o hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti

30. Protokol o osobitnej úprave pre Grónsko
31. Protokol o článku 40.3.3 Ústavy Írska
32. Protokol k článku I-9 ods. 2 ústavy o pristúpení Únie k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
33. Protokol k aktom a zmluvám, ktorými boli doplnené alebo zmenené Zmluva o založení Európskeho spoločenstva a Zmluva o Európskej únii
34. Protokol o prechodných ustanoveniach vzťahujúcich sa na inštitúcie a orgány Únie
35. Protokol o finančných dôsledkoch uplynutia platnosti Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a o Výskumnom fonde pre uhlie a oceľ
36. Protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu

B. Prílohy k Zmluve o Ústave pre Európu

1. Príloha I - Zoznam ustanovený v článku III-226 ústavy
2. Príloha II - Zámorské krajiny a územia, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia časti III hlavy IV ústavy

A. PROTOKOLY
PRIPOJENÉ K ZMLUVE O ÚSTAVE PRE EURÓPU

1. PROTOKOL
O ÚLOHE NÁRODNÝCH PARLAMENTOV
V EURÓPSKEJ ÚNII

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že spôsob, akým národné parlamenty vykonávajú kontrolu svojej vlády vo vzťahu k činnostiam Únie, je záležitosťou ústavného systému a praxe každého členského štátu,

ŽELAJÚC SI povzbudzovať národné parlamenty k väčšiemu zapojeniu do činností Európskej únie a posilňovať ich možnosť vyjadrovať svoje názory k návrhom európskych legislatívnych aktov, ako aj k ďalším záležitostiam ich osobitného záujmu,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

HLAVA I

INFORMÁCIE PRE NÁRODNÉ PARLAMENTY

ČLÁNOK 1

Konzultačné dokumenty Komisie (zelené a biele knihy a oznámenia) postúpi Komisia pri ich zverejnení priamo národným parlamentom. Komisia tiež postúpi národným parlamentom ročný plán legislatívnych úloh, ako aj všetky ostatné dokumenty legislatívneho plánovania alebo stratégie politiky v rovnakom čase ako Európskemu parlamentu a Rade.

ČLÁNOK 2

Návrhy európskych legislatívnych aktov zaslané Európskemu parlamentu a Rade sa postúpia národným parlamentom.

Na účely tohto protokolu „návrh európskeho legislatívneho aktu“ znamená návrhy Komisie, podnety skupiny členských štátov, podnet Európskeho parlamentu, žiadosti Súdneho dvora, odporúčania Európskej centrálnej banky alebo žiadosti Európskej investičnej banky na prijatie európskeho legislatívneho aktu.

Návrh európskeho legislatívneho aktu pochádzajúci od Komisie postúpi národným parlamentom priamo Komisia v rovnakom čase ako Európskemu parlamentu a Rade.

Návrh európskeho legislatívneho aktu pochádzajúci od Európskeho parlamentu postúpi národným parlamentom priamo Európsky parlament.

Návrh európskeho legislatívneho aktu pochádzajúci od skupiny členských štátov, Súdneho dvora, Európskej centrálnej banky alebo Európskej investičnej banky postúpi národným parlamentom Rada.

ČLÁNOK 3

Národné parlamenty môžu poslať predsedom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie odôvodnené stanovisko k tomu, či je návrh európskeho legislatívneho aktu v súlade so zásadou subsidiarity, v súlade s postupom ustanoveným v Protokole o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality.

Ak návrh európskeho legislatívneho aktu pochádza od skupiny členských štátov, vládam týchto členských štátov postúpi odôvodnené stanovisko(-á) predsedu Rady.

Ak návrh európskeho legislatívneho aktu pochádza od Súdneho dvora, Európskej centrálnej banky alebo Európskej investičnej banky, príslušnej inštitúcii alebo orgánu postúpi odôvodnené stanovisko(-á) predsedu Rady.

ČLÁNOK 4

Od sprístupnenia návrhu európskeho legislatívneho aktu národným parlamentom v úradných jazykoch Únie až do dátumu, keď sa zaradí do predbežného programu rokovania Rady s cieľom jeho prijatia alebo prijatia pozície v rámci legislatívneho postupu, musí uplynúť šesťtýždňová lehota. Výnimky sú prípustné v naliehavých prípadoch, ktorých dôvody sa uvedú v akte alebo v pozícii Rady. S výnimkou naliehavých prípadov, ktoré sú náležite odôvodnené, nesmie počas týchto šiestich týždňov dôjsť k žiadnej dohode o návrhu európskeho legislatívneho aktu. S výnimkou naliehavých prípadov, ktoré sú náležite odôvodnené, musí medzi zaradením návrhu európskeho legislatívneho aktu do predbežného programu rokovania Rady a prijatím pozície uplynúť desaťdňová lehota.

ČLÁNOK 5

Programy rokovaní Rady a výsledky zasadnutí vrátane zápisníc zo zasadnutí, na ktorých Rada rokuje o návrhoch európskych legislatívnych aktov, sa predkladajú priamo národným parlamentom v rovnakom čase ako vládam členských štátov.

ČLÁNOK 6

Ak má Európska rada v úmysle uplatniť ustanovenie v článku IV-444 ods. 1 alebo 2 ústavy, národné parlamenty sú o zámere Rady informované najmenej šesť mesiacov pred prijatím európskeho rozhodnutia.

ČLÁNOK 7

Dvor audítorov postúpi svoju výročnú správu pre informáciu národným parlamentom v rovnakom čase ako Európskemu parlamentu a Rade.

ČLÁNOK 8

Ak národný parlamentný systém nie je jednokomorový, uplatnia sa články 1 až 7 na komory, z ktorých sa parlament skladá.

HLAVA II

MEDZIPARLAMENTNÁ SPOLUPRÁCA

ČLÁNOK 9

Európsky parlament a národné parlamenty spoločne vymedzia organizáciu a podporu efektívnej a pravidelnej medziparlamentnej spolupráce v rámci Únie.

ČLÁNOK 10

Konferencia parlamentných výborov pre záležitosti Únie môže do pozornosti Európskeho parlamentu, Rady a Komisie predložiť všetky podnety, ktoré považuje za vhodné. Táto konferencia okrem toho podporuje výmenu informácií a najlepšej praxe medzi národnými parlamentmi a Európskym parlamentom vrátane ich osobitných výborov. Môže organizovať aj medziparlamentné konferencie ku konkrétnym témam, najmä diskutovať o záležitostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, vrátane spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Príspevky zo strany konferencie nie sú záväzné pre národné parlamenty a nie sú nimi dotknuté ich pozície.

2. PROTOKOL
O UPLATŇOVANÍ ZÁSAD
SUBSIDIARITY A PROPORCIONALITY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC SI zabezpečiť, aby sa rozhodnutia prijímali čo najbližšie k občanom Únie,

ROZHODNUTÉ určiť podmienky uplatňovania zásad subsidiarity a proporcionality zakotvených v článku I-11 ústavy a zaviesť systém sledovania uplatňovania týchto zásad,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Každá inštitúcia zabezpečuje trvalé dodržiavanie zásad subsidiarity a proporcionality vymedzených v článku I-11 ústavy.

ČLÁNOK 2

Predtým, ako Komisia navrhne európsky legislatívny akt, uskutoční široké konzultácie. Ak je to vhodné, zohľadnia takéto konzultácie regionálny a miestny rozmer zamýšľaných opatrení. Komisia neuskutoční takéto konzultácie v mimoriadne naliehavých prípadoch. Vo svojom návrhu uvedie dôvody tohto rozhodnutia.

ČLÁNOK 3

Na účely tohto protokolu „návrh európskeho legislatívneho aktu“ znamená návrhy Komisie, podnety skupiny členských štátov, podnety Európskeho parlamentu, žiadosti Súdneho dvora, odporúčania Európskej centrálnej banky a žiadosti Európskej investičnej banky na prijatie európskeho legislatívneho aktu.

ČLÁNOK 4

Komisia postupuje svoje návrhy európskych legislatívnych aktov a svoje zmenené a doplnené návrhy národným parlamentom členských štátov v rovnakom čase ako zákonodarcovi Únie.

Európsky parlament postupuje svoje návrhy európskych legislatívnych aktov, ako aj svoje zmenené a doplnené návrhy národným parlamentom.

Rada postupuje návrhy európskych legislatívnych aktov pochádzajúcich od skupiny členských štátov, Súdneho dvora, Európskej centrálnej banky alebo Európskej investičnej banky, ako aj zmenené a doplnené návrhy národným parlamentom členských štátov.

Po ich prijatí legislatívnych uznesení Európskym parlamentom a pozície Radou ich tieto inštitúcie postúpia národným parlamentom.

ČLÁNOK 5

Návrhy európskych legislatívnych aktov sa odôvodnia so zreteľom na zásadu subsidiarity a zásadu proporcionality. Každý návrh európskeho legislatívneho aktu by mal obsahovať dôvodovú správu, na základe ktorej je možné vyhodnotiť jeho súlad so zásadami subsidiarity a proporcionality. Dôvodová správa by mala obsahovať približný odhad finančného dosahu návrhu a v prípade európskeho rámcového zákona jeho dôsledky týkajúce sa právnych predpisov, ktoré majú prijať členské štáty, a to vrátane regionálnych právnych predpisov, ak je to potrebné. Dôvody, ktoré vedú k záveru, že cieľ Únie sa dá lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, sa podložia kvalitatívnymi, a kedykoľvek je to možné, kvantitatívnymi ukazovateľmi. Návrhy európskych legislatívnych aktov zohľadnia potrebu udržať akúkoľvek finančnú alebo administratívnu záťaž Únie, národných vlád, regionálnych alebo miestnych orgánov, hospodárskych subjektov a občanov čo najnižšej úrovni, primeranej sledovanému cieľu.

ČLÁNOK 6

Do šiestich týždňov od doručenia návrhu európskeho legislatívneho aktu môže ktorýkoľvek národný parlament alebo ktorákoľvek komora národného parlamentu poslať predsedom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie odôvodnené stanovisko s uvedením dôvodov, pre ktoré sú presvedčení, že daný návrh nie je v súlade so zásadou subsidiarity. Je vecou každého národného parlamentu alebo každej komory národného parlamentu, aby sa prípadne poradili s regionálnymi parlamentmi so zákonodarnými právomocami.

Ak návrh európskeho legislatívneho aktu pochádza od skupiny členských štátov, vládam týchto členských štátov predkladá stanovisko predseda Rady.

Ak návrh európskeho legislatívneho aktu pochádza od Súdneho dvora, Európskej centrálnej banky alebo Európskej investičnej banky, dotknutej inštitúcii alebo orgánu postúpi stanovisko predsedu Rady.

ČLÁNOK 7

Európsky parlament, Rada a Komisia, a ak je to vhodné, skupina členských štátov, Súdny dvor, Európska centrálna banka alebo Európska investičná banka, ak návrh legislatívneho aktu pochádza od nich, zohľadnia odôvodnené stanoviská vydané národnými parlamentmi alebo komorou niektorého z národných parlamentov.

Každý národný parlament má dva hlasy rozdelené v závislosti od národného parlamentného systému. V dvojkomorovom národnom parlamentnom systéme má každá z dvoch komôr jeden hlas.

Pokiaľ odôvodnené stanoviská k nesúladu návrhu európskeho legislatívneho aktu so zásadou subsidiarity predstavujú aspoň jednu tretinu všetkých hlasov pridelených národným parlamentom podľa druhého odseku, návrh sa musí opätovne posúdiť. V prípade návrhu európskeho legislatívneho aktu predloženého na základe článku III-264 ústavy týkajúceho sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti je potrebná jedna štvrtina hlasov.

Po takomto opätovnom posúdení sa môže Komisia alebo, ak je to vhodné, skupina členských štátov, Európsky parlament, Súdny dvor, Európska centrálna banka alebo Európska investičná banka, ak návrh európskeho legislatívneho aktu pochádza od nich, rozhodnúť, že ponechá, zmení, doplní alebo stiahne návrh. Takéto rozhodnutie musí byť odôvodnené.

ČLÁNOK 8

Súdny dvor Európskej únie je príslušný rozhodovať o žalobách z dôvodu porušenia zásady subsidiarity európskym legislatívnym aktom podaných členskými štátmi v súlade s pravidlami ustanovenými v článku III-365 ústavy alebo predložených členským štátom v súlade s jeho právnym poriadkom v mene jeho národného parlamentu alebo komory národného parlamentu.

V súlade s podmienkami ustanovenými v uvedenom článku môže aj Výbor regiónov podať takéto žaloby voči európskym legislatívnym aktom, na prijatie ktorých ústava vyžaduje poradu s ním.

ČLÁNOK 9

Komisia predkladá každý rok Európskej rade, Európskemu parlamentu, Rade a národným parlamentom správu o uplatňovaní článku I-11 ústavy. Táto výročná správa sa postúpi aj Výboru regiónov a Hospodárskemu a sociálnemu výboru.

3. PROTOKOL
O ŠTATÚTE SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC SI ustanoviť Štatút Súdneho dvora Európskej únie uvedený v článku III-381 ústavy,

SA DOHODLI na týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

ČLÁNOK 1

Súdny dvor Európskej únie je zriadený a pôsobí v súlade s ústavou, Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Zmluva o ESAE) a týmto štatútom.

HLAVA I

SUDCOVIA A GENERÁLNI ADVOKÁTI

ČLÁNOK 2

Pred nástupom do funkcie zloží každý sudca pred Súdnym dvorom na verejnom zasadaní sľub, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a podľa svojho najlepšieho svedomia a bude zachovávať mlčanlivosť o obsahu porád.

ČLÁNOK 3

Sudcovia nepodliehajú právomoci iných súdnych orgánov. Po ukončení ich funkcie aj naďalej požívajú imunitu v súvislosti s úkonmi, ktoré urobili pri výkone ich úradnej funkcie vrátane všetkých ústnych a písomných prejavov.

Imunity ich môže zbaviť Súdny dvor zasadajúci v pléne. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Ak je sudca zbavený imunity a začalo proti nemu trestné konanie, toto trestné konanie môže proti nemu viesť v ktoromkoľvek z členských štátov len súdny orgán príslušný súdiť členov najvyšších vnútroštátnych súdov.

Články 11 až 14 a článok 17 Protokolu o výsadách a imunitách Únie sa vzťahujú na sudcov, generálnych advokátov, tajomníkov a pomocných spravodajcov Súdneho dvora Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa imunity sudcov voči právomoci súdov, ktoré sú vymedzené v prvom, druhom a treťom odseku.

ČLÁNOK 4

Sudcovia nesmú vykonávať žiadne politické funkcie alebo funkcie vo verejnej správe.

Nesmú vykonávať žiadnu zárobkovú alebo nezárobkovú činnosť, pokiaľ im vo výnimočných prípadoch Rada jednoduchou väčšinou neudelí výnimku európskym rozhodnutím.

Pri nástupe do funkcie sa slávnostne zaviazu, že počas svojho funkčného obdobia aj po jeho skončení budú plniť povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie, najmä povinnosť konať čestne a obozretne pri prijímaní určitých miest alebo výhod po skončení funkcie.

V prípade pochybností rozhodne Súdny dvor. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhodne po porade s dotknutým súdom.

ČLÁNOK 5

Funkcia sudcu končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrti aj vzdaním sa funkcie.

Ak sa sudca vzdá funkcie, písomne to oznámi predsedovi Súdneho dvora, ktorý oznámenie postúpi predsedovi Rady. Oznámením predsedovi Rady sa miesto sudcu uvoľní.

S výnimkou prípadov, keď sa uplatňuje článok 6, zostáva sudca vo funkcii až dovtedy, keď funkciu prevezme jeho nástupca.

ČLÁNOK 6

Sudca môže byť zbavený funkcie alebo práva na dôchodok alebo ostatných výhod súvisiacich s jeho funkciou, len ak podľa jednomyselného stanoviska sudcov a generálnych advokátov Súdneho dvora prestal splňať požadované podmienky alebo si neplní povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie. Dotknutý sudca sa tohto rozhodovania nezúčastňuje. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Tajomník upovedomí o rozhodnutí Súdneho dvora predsedu Európskeho parlamentu a predsedu Komisie a doručí ho predsedovi Rady.

V prípade rozhodnutia o zbavení sudcu funkcie sa týmto posledným doručením miesto sudcu uvoľní.

ČLÁNOK 7

Sudca, ktorý má nahradiť člena, ktorého funkčné obdobie neuplynulo riadnym spôsobom, je vymenovaný len na zvyšok funkčného obdobia jeho predchodcu.

ČLÁNOK 8

Ustanovenia článkov 2 až 7 sa vzťahujú na generálnych advokátov.

HLAVA II

ORGANIZÁCIA SÚDNEHO DVORA

ČLÁNOK 9

Čiastočná obmena sudcov, ktorá sa koná každé tri roky, sa týka striedavo trinástich a dvanástich sudcov.

Čiastočná obmena generálnych advokátov, ktorá sa koná každé tri roky, sa týka vždy štyroch generálnych advokátov.

ČLÁNOK 10

Tajomník skladá pred Súdny dvorom sľub, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a podľa svojho najlepšieho svedomia a bude zachovávať mlčanlivosť o obsahu porád, po ktorých rozhoduje Súdny dvor.

ČLÁNOK 11

Súdny dvor zabezpečí zastupovanie tajomníka v prípade prekážky jeho účasti.

ČLÁNOK 12

Súdny dvor má k dispozícii úradníkov a iných zamestnancov, ktorí zabezpečujú plnenie jeho úloh. Títo podliehajú tajomníkovi pod dohľadom predsedu.

ČLÁNOK 13

Európsky zákon môže ustanoviť možnosť vymenovania pomocných spravodajcov a upraviť ich postavenie. Prijíma sa na základe žiadosti Súdneho dvora. Pomocní spravodajcovia môžu byť povolaní zúčastniť sa za podmienok uvedených v rokovacom poriadku na dokazovaní vo veciach predložených Súdnemu dvoru a spolupracovať so sudcom spravodajcom.

Pomocní spravodajcovia sú vyberaní z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré majú potrebné právnické vzdelanie; vymenúva ich Rada európskym rozhodnutím, ktoré prijíma jednoduchou väčšinou. Pred Súdny dvorom skladajú sľub, že svoju funkciu budú vykonávať nestranne a podľa svojho najlepšieho svedomia a budú zachovávať mlčanlivosť o obsahu porád.

ČLÁNOK 14

Sudcovia, generálni advokáti a tajomník musia mať bydlisko v sídle Súdneho dvora.

ČLÁNOK 15

Súdny dvor plní svoje úlohy nepretržite. Trvanie súdnych prázdnin určí Súdny dvor s prihliadnutím na služobné potreby.

ČLÁNOK 16

Súdny dvor vytvára komory zložené z troch a piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Možno ich zvoliť znova iba raz.

Veľká komora sa skladá z trinástich sudcov. Predsedá jej predseda Súdneho dvora. Veľkú komoru tvoria tiež predsedovia komôr zložených z piatich sudcov a ďalší sudcovia vymenovaní v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku.

Súdny dvor zasadá vo veľkej komore, ak o to požíada členský štát alebo inštitúcia Únie, ktorý je účastníkom konania.

Súdny dvor zasadá v pléne vo veciach predložených podľa článku III-335 ods. 2, článku III-347 druhej zarážky, článku III-349 alebo článku III-385 ods. 6 ústavy.

Okrem toho môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o postúpení veci plénu, ak sa domnieva, že predložená vec je mimoriadne dôležitá.

ČLÁNOK 17

Rozhodnutia Súdneho dvora sú platné len vtedy, ak zasadá nepárny počet sudcov.

Rozhodnutia komôr zložených z troch alebo piatich sudcov sú platné len vtedy, ak sú prijaté tromi sudcami.

Rozhodnutia veľkej komory sú platné len vtedy, ak zasadá deväť sudcov.

Rozhodnutia Súdneho dvora zasadajúceho v pléne sú platné len vtedy, ak zasadá pätnásť sudcov.

Ak sa jeden zo sudcov komory nemôže zúčastniť zasadania, môže byť na zasadanie prizvaný sudca z inej komory v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku.

ČLÁNOK 18

Žiadny sudca ani generálny advokát sa nemôže zúčastniť prejednávania a rozhodovania o veci, v ktorej predtým vystupoval ako splnomocnený zástupca, poradca alebo advokát jedného z účastníkov konania, alebo o ktorej rozhodoval ako člen súdu, vyšetrovacej komisie alebo z akéhokoľvek iného dôvodu.

Ak sa z nejakého osobitného dôvodu ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát domnieva, že by sa nemal zúčastniť rozhodovania alebo preskúmania určitej veci, oznámi to predsedovi. Ak sa z nejakého osobitného dôvodu predseda domnieva, že by ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát nemal z osobitného dôvodu zasadať alebo predkladať návrhy v určitej veci, oznámi mu to.

V prípade ťažkostí pri uplatňovaní tohto článku rozhodne Súdny dvor.

Účastník konania nemôže požiadať o zmenu zloženia Súdneho dvora alebo jednej z jeho komôr z dôvodu štátnej príslušnosti sudcu alebo z dôvodu, že na Súdnom dvore alebo v komore nie je sudca, ktorý by mal štátnu príslušnosť tohto účastníka.

HLAVA III

KONANIE PRED SÚDNYM DVOROM

ČLÁNOK 19

Členské štáty a inštitúcie Únie zastupuje na Súdnom dvore splnomocnený zástupca vymenovaný pre každý prípad osobitne; splnomocnenému zástupcovi môže pomáhať poradca alebo advokát.

Štáty, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, sú zastupované rovnakým spôsobom.

Ostatných účastníkov konania zastupuje advokát.

Účastníka konania môže pred Súdny dvor zastupovať alebo mu pomáhať len advokát, ktorý má oprávnenie vykonávať advokátsku činnosť pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Spłnomocnení zástupcovia, poradcovia a advokáti vystupujúci pred Súdny dvorom majú práva a imunity potrebné na nezávislý výkon svojich funkcií za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Voči týmto poradcom a advokátom, ktorí vystupujú pred Súdny dvorom, má Súdny dvor za podmienok ustanovených v rokovacom poriadku právomoci, ktoré sú všeobecne priznávané súdnym orgánom.

Vysokoškolskí učitelia, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorého právny poriadok im priznáva právo zastupovať pred súdom, majú pred Súdny dvorom rovnaké práva, aké tento článok priznáva advokátom.

ČLÁNOK 20

Konanie pred Súdny dvorom pozostáva z dvoch častí: písomnej a ústnej.

Písomné konanie pozostáva z doručovania návrhu na začatie konania, vyjadrení, vyjadrení k žalobe, pripomienok a prípadných replík, ako aj všetkých listín a dokumentov alebo ich overených kópií účastníkom konania, inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie, ktorých akty sú predmetom konania.

Doručovanie zabezpečuje tajomník v poradí a v lehotách uvedených v rokovacom poriadku.

Ústne konanie pozostáva z čítania správy predloženej sudcom spravodajcom, z výsluchu splnomocnených zástupcov, poradcov a advokátov, a z prednesu návrhov generálnym advokátom, prípadne z výsluchu svedkov a znalcov.

Ak sa Súdny dvor domnieva, že prejednávaná vec nenastolí novú právnu otázku, môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o veci sa rozhodne bez návrhov generálneho advokáta.

ČLÁNOK 21

Konanie pred Súdnym dvorom sa začína podaním návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh musí obsahovať meno a bydlisko navrhovateľa, označenie zástupcu, označenie odporcu alebo odporcov, predmet konania, čoho sa navrhovateľ domáha, a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu sa v prípade potreby priloží právny akt, ktorého zrušenia sa navrhovateľ domáha, alebo v prípade upravenom v článku III-367 ústavy listina preukazujúca dátum, kedy bola inštitúcia v súlade s uvedeným článkom vyzvaná, aby konala. Ak tieto listiny nie sú priložené k návrhu, tajomník vyzve navrhovateľa, aby ich predložil v primeranej lehote; návrh nemožno zamietnuť z toho dôvodu, že požadované listiny boli predložené až po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie návrhu.

ČLÁNOK 22

V prípadoch upravených v článku 18 Zmluvy o ESAE konanie pred Súdnyim dvorom začína podaním návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh obsahuje meno a bydlisko navrhovateľa, označenie zástupcu, označenie rozhodnutia, proti ktorému sa návrh podáva, označenie odporcov, predmet konania, čoho sa navrhovateľ domáha, a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu musí byť priložená overená kópia napadnutého rozhodnutia Arbitrážneho výboru.

Ak Súdny dvor návrh zamietne, nadobudne rozhodnutie Arbitrážneho výboru právoplatnosť.

Ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Arbitrážneho výboru, na návrh jedného z účastníkov konania sa môže vec vrátiť na ďalšie konanie Arbitrážnemu výboru, ak je to dôvodné. Arbitrážny výbor je viazaný rozhodnutiami Súdneho dvora o právnych otázkach.

ČLÁNOK 23

V prípadoch uvedených v článku III-369 ústavy rozhodnutie súdneho orgánu členského štátu, ktorým preruší svoje konanie a podá návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke Súdnemu dvoru, doručí Súdnemu dvoru príslušný súd. Toto rozhodnutie potom doručí tajomník Súdneho dvora účastníkom konania, členským štátom a Komisii, ako aj inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre, ktoré prijali akt, ktorého platnosť alebo výklad sú sporné.

Účastníci konania, členské štáty, Komisia, prípadne aj inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra, ktoré prijali akt, ktorého platnosť alebo výklad sú sporné, sú oprávnené predložiť Súdnemu dvoru do dvoch mesiacov od tohto posledného doručenia vyjadrenia alebo písomné pripomienky.

Rozhodnutie vnútroštátneho súdneho orgánu okrem toho doručuje tajomník Súdneho dvora štátom, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozornému úradu EZVO uvedenému v tejto dohode, ktoré môžu do dvoch mesiacov od doručenia predložiť Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky, ak sa vec týka niektorej z oblastí uplatňovania tejto dohody. Tento odsek sa neuplatňuje na otázky, ktoré patria do pôsobnosti Zmluvy o ESAE.

Ak dohoda týkajúca sa určitej oblasti uzavretá medzi Radou a jedným alebo viacerými tretími krajinami ustanovuje, že tieto krajiny sú oprávnené predložiť svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky v prípade, že súdny orgán členského štátu podá na Súdny dvor návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke patriacej do oblasti pôsobnosti takejto dohody, rozhodnutie vnútroštátneho súdneho orgánu obsahujúce takúto otázku sa tiež doručuje dotknutým tretím krajinám, ktoré môžu v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia predložiť Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky.

ČLÁNOK 24

Súdny dvor môže účastníkov konania požiadať, aby predložili všetky dokumenty a poskytli všetky informácie, ktoré považuje za žiaduce. O odmietnutí poskytnutia uvedených listín a informácií Súdny dvor spíše záznam.

Súdny dvor môže požiadať aj členské štáty a inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, ktoré nie sú účastníkmi konania, aby poskytli všetky informácie, ktoré považuje za potrebné pre konanie.

ČLÁNOK 25

Súdny dvor môže kedykoľvek poveriť osobu, združenie osôb, úrad, výbor alebo inú inštitúciu podľa svojho výberu vypracovaním znaleckého posudku.

ČLÁNOK 26

Svedkovia môžu byť vypočutí za podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

ČLÁNOK 27

Voči svedkom, ktorí sa nedostavia pred Súdny dvor, má Súdny dvor právomoci, ktoré sú všeobecne priznávané súdom, a môže ukladať peňažné pokuty za podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

ČLÁNOK 28

Svedkovia a znalci môžu byť vypočutí pod prisahou vo forme uvedenej v rokovacom poriadku alebo spôsobom ustanoveným právnym poriadkom ich krajiny.

ČLÁNOK 29

Súdny dvor môže dožiadať formou uznesenia, aby bol svedok alebo znalec vypočutý súdnym orgánom v mieste jeho bydliska.

Dožiadanie o výsluch svedka alebo znalca sa zasiela príslušnému súdnemu orgánu podľa podmienok uvedených v rokovacom poriadku. Spisový materiál vyplývajúci z vykonaných úkonov dožiadania sa pošle Súdnemu dvoru za rovnakých podmienok.

Súdny dvor platí trovy konania bez toho, aby bolo dotknuté právo uložiť prípadne ich náhradu účastníkom konania.

ČLÁNOK 30

Členský štát považuje porušenie prísahy svedkom alebo znalcom za čin obdobný trestnému činu spáchaný pred jedným z jeho vnútroštátnych súdov, ktoré majú právomoci rozhodovať v občianskych veciach. Na základe oznámenia Súdného dvora stíha tento členský štát páchatel'a pred vlastným príslušným súdom.

ČLÁNOK 31

Pojednávania sú verejné, pokiaľ Súdny dvor bez návrhu alebo na návrh účastníkov konania nerozhodne zo závažných dôvodov inak.

ČLÁNOK 32

V priebehu pojednávani môže Súdny dvor samostatne vypočúvať znalcov, svedkov a účastníkov konania. Účastníci konania však môžu ústne vystupovať pred Súdny dvorom len prostredníctvom svojich zástupcov.

ČLÁNOK 33

O každom ústnom pojednávani sa vyhotoví zápisnica, ktorú podpisuje predseda a tajomník.

ČLÁNOK 34

Rozvrh pojednávani zostavuje predseda.

ČLÁNOK 35

Porady Súdneho dvora sú a zostávajú tajné.

ČLÁNOK 36

Rozsudky musia byť odôvodnené. Obsahujú mená sudcov, ktorí sa zúčastnili rozhodovania.

ČLÁNOK 37

Rozsudky podpisuje predseda a tajomník. Vyhlasujú sa na verejnom zasadaní.

ČLÁNOK 38

Súdny dvor rozhoduje o trovách konania.

ČLÁNOK 39

Predseda Súdneho dvora môže skráteným konaním, ktoré sa môže v nevyhnutnej miere odchýliť od pravidiel uvedených v tomto štatúte a ktoré je upravené v rokovacom poriadku, rozhodovať o návrhoch na pozastavenie uplatňovania napadnutého aktu podľa článku III-379 ods. 1 ústavy a článku 157 Zmluvy o ESAE alebo na vydanie predbežného opatrenia podľa článku III-379 ods. 2 ústavy, alebo na zastavenie výkonu rozhodnutia v súlade s článkom III-401 štvrtým odsekom ústavy alebo s článkom 164 tretím odsekom Zmluvy o ESAE.

Ak sa predseda nemôže konania zúčastniť, jeho miesto zaujme iný sudca podľa podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

Uznesenie predsedu alebo sudcu, ktorý ho zastupuje, má predbežnú povahu a v žiadnom prípade ním nie je dotknuté rozhodnutie Súdneho dvora vo veci samej.

ČLÁNOK 40

Členské štáty a inštitúcie Únie môžu vo veciach prejednávaných pred Súdny dvorom vstúpiť do konania ako vedľajší účastníci.

Rovnaké právo majú orgány, úrady a agentúry Únie a akákoľvek iná osoba, ktorá preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí veci prejednávanéj Súdny dvorom. Fyzické alebo právnické osoby nemôžu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci medzi členskými štátmi, medzi inštitúciami Únie navzájom alebo medzi členskými štátmi na jednej strane a inštitúciami Únie na strane druhej.

Bez toho, aby bol dotknutý druhý odsek, môžu štáty, ktoré nie sú členskými štátmi a ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, ako aj Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, vstúpiť ako vedľajší účastník do konania vo veciach prejednávaných pred Súdny dvorom, ak sa tieto veci týkajú niektorej z oblastí pôsobnosti tejto dohody.

Návrh na vstúpenie do konania ako vedľajší účastník môže obsahovať iba návrhy podporujúce iba jedného z účastníkov konania.

ČLÁNOK 41

Ak riadne predvolaný odporca nepredloží žiadne písomné návrhy, Súdny dvor môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Proti tomuto rozsudku možno do jedného mesiaca od jeho doručenia podať návrh na zrušenie. Návrh na zrušenie nemá odkladný účinok na výkon rozsudku pre zmeškanie, pokiaľ Súdny dvor nerozhodne inak.

ČLÁNOK 42

Členské štáty, inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a všetky ostatné fyzické a právnické osoby môžu v prípadoch a za podmienok stanovených rokovacím poriadkom podať proti rozsudku mimoriadny návrh na jeho zmenu, ak sa s nimi nekonalo ako s účastníkmi konania a sú týmto rozsudkom ukrátené na svojich právach.

ČLÁNOK 43

Ak existujú pochybnosti o zmysle a účinku rozsudku, je Súdny dvor príslušný ho vyložiť na žiadosť jedného z účastníkov konania alebo jednej z inštitúcií Únie, ak na tom preukážu oprávnený záujem.

ČLÁNOK 44

Návrh na obnovu konania možno Súdnemu dvoru podať, len ak boli zistené skutočnosti rozhodujúceho významu, ktoré v dobe vyhlásenia rozsudku neboli známe Súdnemu dvoru a účastníkovi konania, ktorý obnovu navrhuje.

Obnova konania sa začne rozsudkom Súdneho dvora, v ktorom sa výslovne uvedie, že jestvuje nová skutočnosť, ktorá umožňuje začať obnovu konania, a potvrdí, že z tohto dôvodu je návrh na obnovu konania prípustný.

Návrh na obnovu konania nemôže byť podaný po uplynutí 10 rokov od vydania rozsudku.

ČLÁNOK 45

Rokovací poriadok stanoví osobitné lehoty zohľadňujúce vzdialenosti.

Uplynutie lehoty nie je na ujmu práva, ak dotknutý účastník konania preukáže existenciu nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci.

ČLÁNOK 46

Nároky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti Únie sa premlčujú po uplynutí piatich rokov od udalosti, ktorá ich založila. Plynutie tejto lehoty sa prerušuje podaním návrhu na začatie konania na Súdnom dvore, alebo ak oprávnená osoba pred týmto konaním uplatnila svoj nárok na príslušnej inštitúcii Únie. V poslednom uvedenom prípade sa návrh musí podať v lehote dvoch mesiacov podľa článku III-365 ústavy. Uplatnia sa ustanovenia článku III-367 druhého odseku ústavy.

Tento článok sa tiež vzťahuje na konanie o mimozmluvnej zodpovednosti proti Európskej centrálnej banke.

HLAVA IV

VŠEOBECNÝ SÚD

ČLÁNOK 47

Na Všeobecný súd a jeho členov sa vzťahuje článok 9 prvý odsek, články 14 a 15, článok 17 prvý, druhý, štvrtý a piaty odsek a článok 18.

Články 10, 11 a 14 sa primerane vzťahujú na tajomníka Všeobecného súdu.

ČLÁNOK 48

Všeobecný súd sa skladá z dvadsiatich piatich sudcov.

ČLÁNOK 49

Členovia Všeobecného súdu môžu byť poverení vykonávaním funkcie generálnych advokátov.

Úlohou generálneho advokáta je verejne a úplne nezávisle a nestranne predkladať odôvodnené návrhy vo veciach predložených Všeobecnému súdu, a tým mu pomáhať pri výkone jeho úloh.

Kritériá pre výber vecí, ako aj postup vymenúvania generálnych advokátov sa ustanovia v rokovacom poriadku Všeobecného súdu.

Člen Všeobecného súdu poverený, aby vo veci vykonával funkciu generálneho advokáta, sa nesmie zúčastniť rozhodovania o veci.

ČLÁNOK 50

Všeobecný súd zasadá v komorách zložených z troch alebo piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Môžu byť znovuzvolení iba raz.

Zloženie komôr a pridelovanie vecí komorám upravuje rokovací poriadok. V určitých prípadoch, ktoré upravuje rokovací poriadok, môže Všeobecný súd zasadať v pléne alebo ako samosudca.

Rokovací poriadok môže taktiež ustanoviť, že Všeobecný súd môže zasadať vo veľkej komore v prípadoch a za podmienok bližšie určených v rokovacom poriadku.

ČLÁNOK 51

Bez ohľadu na pravidlo uvedené v článku III-358 ods. 1 ústavy má Súdny dvor výlučnú právomoc rozhodovať o žalobách uvedených v článkoch III-365 a III-367, ktoré podal členský štát a ktorými sa napáda:

- a) akt Európskeho parlamentu, alebo Rady alebo oboch inštitúcií rozhodujúcich spoločne alebo ich nečinnosť spočívajúca v neprijatí rozhodnutia s výnimkou:

- európskych rozhodnutí prijatých Radou na základe článku III-168 ods. 2 tretieho pododseku ústavy;
 - aktov Rady prijatých na základe aktu Rady o opatreniach na ochranu obchodu podľa článku III-315 ústavy;
 - aktov Rady, ktorými táto vykonáva vykonávacie právomoci v súlade s článkom I-37 ods. 2 ústavy;
- b) akt Komisie alebo jej nečinnosť spočívajúca v neprijatí rozhodnutia podľa článku III-420 ods. 1 ústavy.

Súdny dvor má tiež výlučnú právomoc rozhodovať o žalobách uvedených v tých istých článkoch, ktoré podala inštitúcia Únie proti aktu Európskeho parlamentu, Rady, oboch inštitúcií rozhodujúcich spoločne alebo Komisie alebo ich nečinnosti spočívajúcej v neprijatí rozhodnutia, ako aj o žalobách, ktoré podala inštitúcia proti aktu Európskej centrálnej banky alebo jej nečinnosti spočívajúcej v neprijatí rozhodnutia.

ČLÁNOK 52

Predseda Súdneho dvora a predseda Všeobecného súdu určia na základe vzájomnej dohody podmienky, za ktorých úradníci a ostatní zamestnanci zamestnaní Súdnym dvorom poskytujú svoje služby Všeobecnému súdu, aby mu umožnili plniť jeho úlohy. Určení úradníci a ostatní zamestnanci podliehajú tajomníkovi Všeobecného súdu pod dohľadom predsedu Všeobecného súdu.

ČLÁNOK 53

Konanie pred Všeobecným súdom sa spravuje hlavou III.

Ďalšie podrobnejšie a doplňujúce ustanovenia sa v prípade potreby ustanovia v jeho rokovacom poriadku. Rokovací poriadok sa môže odchýliť od článku 40 štvrtého odseku a článku 41 s cieľom zohľadniť osobitnú povahu konaní v oblasti práva duševného vlastníctva.

Odchylné od článku 20 štvrtého odseku môže generálny advokát predkladať svoje odôvodnené návrhy písomne.

ČLÁNOK 54

Ak je návrh alebo iný procesný úkon, ktorý je adresovaný Všeobecnému súdu, omylom podaný tajomníkovi Súdneho dvora, ten ho ihneď postúpi tajomníkovi Všeobecného súdu. Obdobne, ak je návrh alebo iný procesný úkon, ktorý je adresovaný Súdnemu dvoru, omylom podaný tajomníkovi Všeobecného súdu, ten ho ihneď postúpi tajomníkovi Súdneho dvora.

Ak Všeobecný súd zistí, že nie je príslušný konať a rozhodovať o žalobe, pre ktorú je príslušný Súdny dvor, postúpi túto žalobu Súdnemu dvoru. Obdobne, ak Súdny dvor zistí, že žaloba patrí do príslušnosti Všeobecného súdu, postúpi túto žalobu Všeobecnému súdu, ktorý sa nemôže v tejto veci vyhlásiť za nepríslušný.

Ak sú na Súdny dvor a na Všeobecný súd podané návrhy s rovnakým predmetom konania týkajúce sa tej istej otázky výkladu alebo napadajúce platnosť toho istého aktu, môže Všeobecný súd po vypočutí účastníkov konania prerušiť konanie až do vyhlásenia rozsudku Súdny dvorom alebo, ak ide o žaloby podané na základe článku III-365 ústavy alebo článku 146 Zmluvy o ESAE, Všeobecný súd tiež môže rozhodnúť o postúpení veci tak, aby o nej mohol rozhodnúť Súdny dvor. Za rovnakých podmienok môže Súdny dvor tiež rozhodnúť o prerušení konania, ktoré na ňom prebieha; v takom prípade konanie pokračuje pred Všeobecným súdom.

Ak členský štát alebo inštitúcia napadnú rovnaký akt, Všeobecný súd rozhodne o postúpení veci tak, aby o nej mohol rozhodnúť Súdny dvor.

ČLÁNOK 55

Tajomník Všeobecného súdu doručí konečné rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci samej a rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorými rozhodol len o časti prejednáwanej veci alebo ktorými rozhodol o prekážke konania súvisiacej s námietkou nepríslušnosti alebo neprípustnosti, všetkým účastníkom konania, ako aj členským štátom a inštitúciám Únie aj vtedy, ak do konania vo veci prejednáwanej Všeobecným súdom nevstúpili ako vedľajší účastníci.

ČLÁNOK 56

Proti konečným rozhodnutiam Všeobecného súdu a proti rozhodnutiam, ktorými rozhodol len o časti prejednáwanej veci alebo ktorými rozhodol o prekážke konania súvisiacej s námietkou nepríslušnosti alebo neprípustnosti, možno do dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia podať odvolanie na Súdny dvor.

Toto odvolanie môže podať každý účastník konania, ktorý vo svojich návrhoch nebol úspešný vôbec alebo bol úspešný len čiastočne. Vedľajší účastníci konania s výnimkou členských štátov a inštitúcií Únie však môžu podať odvolanie len vtedy, ak sa ich rozhodnutie Všeobecného súdu priamo dotýka.

S výnimkou prípadov týkajúcich sa sporov medzi Úniou a jej zamestnancami môžu odvolanie podať aj členské štáty a inštitúcie Únie, ktoré nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci. V tomto prípade majú tieto členské štáty a inštitúcie rovnaké postavenie ako členské štáty alebo inštitúcie, ktoré by do konania na Všeobecnom súde vstúpili ako vedľajší účastníci.

ČLÁNOK 57

Každá osoba, ktorej návrh na vstúpenie do konania ako vedľajší účastník Všeobecný súd zamietol, sa môže odvolať na Súdny dvor do dvoch týždňov od doručenia rozhodnutia o zamietnutí návrhu.

Účastníci konania môžu Súdnemu dvoru podať odvolanie proti každému rozhodnutiu Všeobecného súdu prijatému podľa článku III-379 ods. 1 alebo 2, alebo článku III-401 štvrtého odseku ústavy alebo článku 157 alebo článku 164 tretieho odseku Zmluvy o ESAE do dvoch mesiacov od ich doručenia.

Odvolanie uvedené v prvom a druhom odseku tohto článku sa prejedná a rozhodne sa o ňom podľa postupu uvedeného v článku 39.

ČLÁNOK 58

Odvolanie na Súdny dvor sa obmedzuje len na právne otázky. Môže sa zakladať na dôvodoch nepríslušnosti Všeobecného súdu, vadách konania pred Všeobecným súdom, ktorými sú nepriaznivo dotknuté záujmy odvolateľa, ako aj na porušení práva Únie Všeobecným súdom.

Odvolaním nemožno napadnúť rozhodnutie o výške trov konania alebo o povinnosti účastníka konania ich nahradiť.

ČLÁNOK 59

Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu, konanie pred Súdny dvorom pozostáva z písomnej časti a ústnej časti. V súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta a účastníkov konania upustiť od ústnej časti konania.

ČLÁNOK 60

Bez toho, aby bol dotknutý článok III-379 ods. 1 a 2 ústavy a článok 157 Zmluvy o ESAE, nemá odvolanie odkladný účinok.

Odchylne od článku III-380 ústavy rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorými zrušujú európske zákony alebo európske nariadenia záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch, nadobúdajú právoplatnosť až po uplynutí lehoty uvedenej v článku 56 prvom odseku tohto štatútu alebo, ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí, tým však nie je dotknuté právo účastníka konania podať návrh na Súdny dvor podľa článku III-379 ods. 1 a 2 ústavy alebo článku 157 Zmluvy o ESAE o pozastavenie uplatňovania európskeho zákona alebo európskeho nariadenia, ktoré bolo zrušené, alebo o nariadenie iného predbežného opatrenia.

ČLÁNOK 61

Ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, alebo môže vec vrátiť Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.

Ak je vec vrátená späť Všeobecnému súdu, tento súd je v právnych otázkach viazaný rozhodnutím Súdneho dvora.

Ak je odvolanie podané členským štátom alebo inštitúciou Únie, ktoré nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci, dôvodné, Súdny dvor môže, ak to považuje za nevyhnutné, rozhodnúť, ktoré z účinkov rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré bolo zrušené, sa považujú voči účastníkom konania za konečné.

ČLÁNOK 62

V prípadoch uvedených v článku III-358 ods. 2 a 3 ústavy môže prvý generálny advokát navrhnúť, aby Súdny dvor preskúmal rozhodnutie Všeobecného súdu, ak sa domnieva, že existuje vážne nebezpečenstvo, že by mohla byť dotknutá jednota alebo vnútorný súlad práva Únie.

Návrh musí predložiť do jedného mesiaca od vyhlásenia rozhodnutia Všeobecného súdu. Súdny dvor do jedného mesiaca od doručenia návrhu predloženého prvým generálnym advokátom rozhodne o tom, či rozhodnutie bude preskúmané alebo nie.

HLAVA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 63

Rokovacie poriadky Súdneho dvora a Všeobecného súdu obsahujú všetky ustanovenia potrebné pre uplatňovanie tohto štatútu a v prípade potreby na jeho doplnenie.

ČLÁNOK 64

Pravidlá používania jazykov uplatňované na Súdnom dvore Európskej únie ustanoví európskym nariadením Rada, ktorá sa uznáva jednomyselne. Toto nariadenie sa prijme buď na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Komisiou a Európskym parlamentom, alebo na návrh Komisie a po porade so Súdnyim dvorom a Európskym parlamentom.

Do prijatia týchto pravidiel platia ustanovenia rokovacieho poriadku Súdneho dvora a rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o používaní jazykov. Odchylné od ustanovení článkov III-355 a III-356 ústavy môžu byť tieto ustanovenia zmenené, doplnené alebo zrušené len s jednomyselným súhlasom Rady.

ČLÁNOK 65

1. Odchylné od ustanovení článku IV-437 ústavy všetky zmeny a doplnenia Protokolu o Štatúte Súdneho dvora, pripojeného k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a k Zmluve o ESAE, ktoré sa prijímú medzi podpisom Zmluvy o Ústave pre Európu a nadobudnutím jej platnosti, zostávajú v platnosti.

2. S cieľom včleniť ich medzi ustanovenia tohto štatútu budú zmeny a doplnenia uvedené v odseku 1 úradne kodifikované európskym zákonom Rady prijatým na žiadosť Súdneho dvora. Nadobudnutím účinnosti tohto kodifikujúceho európskeho zákona sa tento článok zruší.

4. PROTOKOL
O ŠTATÚTE EURÓPSKEHO SYSTÉMU
CENTRÁLNYCH BÁNK
A EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC si prijať Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, ako ustanovujú články I-30 a III-187 ods. 2 ústavy,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

KAPITOLA 1

EURÓPSKY SYSTÉM CENTRÁLNYCH BÁNK

ČLÁNOK 1

Európsky systém centrálnych bánk

1. V súlade s článkom I-30 ods. 1 ústavy Európska centrálna banka a národné centrálné banky tvoria Európsky systém centrálnych bánk. Európska centrálna banka a národné centrálné banky tých členských štátov, ktorých menou je euro, tvoria Eurosystem.
2. Európsky systém centrálnych bánk a Európska centrálna banka plnia svoje úlohy a vykonávajú činnosť podľa ústavy a tohto štatútu.

KAPITOLA II

CIELE A ÚLOHY EURÓPSKEHO SYSTÉMU CENTRÁLNYCH BÁNK

ČLÁNOK 2

Ciele

Podľa článku I-30 ods. 2 a III-185 ods. 1 ústavy hlavným cieľom Európskeho systému centrálnych bánk je udržiavať cenovú stabilitu. Bez toho, aby bol dotknutý tento cieľ, Európsky systém centrálnych bánk podporuje všeobecné hospodárske politiky v Únii s cieľom prispievať k dosiahnutiu cieľov Únie ustanovených v článku I-3 ústavy. Európsky systém centrálnych bánk koná v súlade so zásadou otvoreného trhového hospodárstva s voľnou hospodárskou súťažou, pričom podporuje účelné rozdeľovanie zdrojov, a v súlade so zásadami ustanovenými v článku III-177 ústavy.

ČLÁNOK 3

Úlohy

1. Podľa článku III-185 ods. 2 ústavy sú základnými úlohami Európskeho systému centrálnych bánk:
 - a) tvoriť a uskutočňovať menovú politiku Únie;

- b) vykonávať devízové operácie v súlade s ustanoveniami článku III-326 ústavy;
- c) držať a spravovať oficiálne devízové rezervy členských štátov;
- d) podporovať plynulé fungovanie platobných systémov.

2. V súlade s článkom III-185 ods. 3 ústavy uplatňovaním odseku 1 písm. c) nie je dotknutá držba a správa hotovostných devízových aktív vládami členských štátov.

3. V súlade s článkom III -185 ods. 5 ústavy prispieva Európsky systém centrálnych bánk k hladkému uskutočňovaniu politík prijatých príslušnými orgánmi, ktoré sa týkajú dohľadu nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií a stability finančného systému.

ČLÁNOK 4

Poradné funkcie

V súlade s článkom III-185 ods. 4 ústavy sa uskutočnia konzultácie s Európskou centrálnou bankou:

- a) o každom návrhovanom právnom akte Únie v oblastiach jej pôsobnosti;
- b) vnútroštátnymi orgánmi o každom návrhu právneho predpisu v oblastiach jej pôsobnosti, ale v medziach a za podmienok ustanovených Radou v súlade s postupom podľa článku 41;

Európska centrálna banka môže v oblastiach svojej pôsobnosti predkladať stanoviská inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie alebo vnútroštátnym orgánom.

ČLÁNOK 5

Zber štatistických údajov

1. Na zabezpečenie plnenia úloh Európskeho systému centrálnych bánk zbiera Európska centrálna banka za pomoci národných centrálnych bánk potrebné štatistické údaje od príslušných vnútroštátnych orgánov alebo priamo od hospodárskych subjektov. Na tento účel spolupracuje s inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie a s príslušnými orgánmi členských štátov alebo tretích krajín a s medzinárodnými organizáciami.
2. Úlohy vymedzené v odseku 1 uskutočňujú v rámci možností národné centrálné banky.
3. Ak je to potrebné, Európska centrálna banka prispieva k harmonizácii pravidiel a postupov, ktorými sa spravuje zber, zostavovanie a šírenie štatistických údajov v oblastiach jej pôsobnosti.
4. V súlade s postupom ustanoveným v článku 41 Rada vymedzí, ktoré fyzické a právnické osoby podliehajú požiadavkám na vykazovanie, ako aj režim dôvernosti a primerané vykonávacie a sankčné ustanovenia.

ČLÁNOK 6

Medzinárodná spolupráca

1. O zastupovaní Európskeho systému centrálnych bánk v oblasti medzinárodnej spolupráce týkajúcej sa úloh, ktorými je poverený Európsky systém centrálnych bánk, rozhoduje Európska centrálna banka.
2. Európska centrálna banka a s jej súhlasom aj národné centrálné banky sa môžu zúčastniť na činnosti medzinárodných menových inštitúcií.
3. Odsekmi 1 a 2 nie je dotknutý článok III-196 ústavy.

KAPITOLA III

ORGANIZÁCIA EURÓPSKEHO SYSTÉMU CENTRÁLNYCH BÁNK

ČLÁNOK 7

Nezávislosť

V súlade s článkom III-188 ústavy pri výkone svojich právomocí a pri plnení úloh a povinností, ktoré im zverili ústava a tento štatút, Európska centrálna banka, národné centrálny banky ani žiaden člen ich orgánov s rozhodovacími právomocami nesmú žiadať ani prijímať pokyny od inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie, od žiadnej vlády členského štátu, ani od žiadneho iného subjektu. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a vlády členských štátov sa zaväzujú dodržiavať túto zásadu a nesnažiť sa ovplyvňovať členov orgánov Európskej centrálnej banky či národných centrálnych bánk s rozhodovacími právomocami pri plnení ich úloh.

ČLÁNOK 8

Všeobecné zásady

Európsky systém centrálnych bánk riadia orgány Európskej centrálnej banky s rozhodovacími právomocami.

ČLÁNOK 9

Európska centrálna banka

1. Európska centrálna banka, ktorá má podľa článku I -30 ods. 3 ústavy právnu subjektivitu, požíva v každom členskom štáte čo najširšiu právnu spôsobilosť a spôsobilosť na právne úkony, aké ich právo priznáva právnickým osobám. Európska centrálna banka môže najmä nadobúdať alebo scudzovať hnutel'ný a nehnuteľný majetok a byť účastníkom súdneho konania.
2. Európska centrálna banka zabezpečuje, aby sa úlohy zverené Európskemu systému centrálnych bánk podľa článku III-185 ods. 2, 3 a 5 ústavy plnili buď jej vlastnou činnosťou podľa tohto štatútu, alebo prostredníctvom národných centrálnych bánk podľa článku 12 ods. 1 a článku 14.
3. V súlade s článkom III-187 ods. 1 ústavy sú orgánmi Európskej centrálnej banky s rozhodovacími právomocami Rada guvernérov a Výkonná rada.

ČLÁNOK 10

Rada guvernérov

1. V súlade s článkom III-382 ods. 1 ústavy Radu guvernérov tvoria členovia Výkonnej rady Európskej centrálnej banky a guvernéri národných centrálnych bánk členských štátov, pre ktoré neplatí výnimka v zmysle článku III-197 ústavy.

2. Každý člen Rady guvernérov má jeden hlas. Odo dňa, keď počet členov Rady guvernérov prekročí dvadsaťjeden, má každý člen Výkonnej rady jeden hlas a počet guvernérov s hlasovacím právom je pätnásť. Tieto hlasovacie práva sa pridelujú a rotujú takto:

- a) odo dňa, keď počet guvernérov prekročí pätnásť, a než dosiahne dvadsaťdva, sú guvernéri rozdelení do dvoch skupín v závislosti od klasifikácie podľa výšky podielu členského štátu príslušnej centrálnej banky na celkovom hrubom domácom produkte v trhových cenách a na celkovej agregovanej bilancii peňažných finančných inštitúcií členských štátov, ktorých menou je euro. Podielom na celkovom hrubom domácom produkte v trhových cenách sa pridelí vážený podiel $5/6$ a podielom na celkovej agregovanej bilancii peňažných finančných inštitúcií sa pridelí vážený podiel $1/6$. Prvá skupina sa skladá z piatich guvernérov a druhá skupina sa skladá z ostatných guvernérov. Frekvencia hlasovacích práv guvernérov patriacich k prvej skupine nie je nižšia než frekvencia hlasovacích práv guvernérov patriacich k skupine druhej. S výhradou predchádzajúcej vety sa štyri hlasovacie práva pridelia prvej skupine a jedenásť hlasovacích práv sa pridelí druhej skupine;
- b) odo dňa, keď počet guvernérov dosiahne dvadsaťdva, sú guvernéri rozdelení do troch skupín v závislosti od klasifikácie podľa kritérií uvedených v písmene a). Prvá skupina sa skladá z piatich guvernérov a pridelia sa jej štyri hlasovacie práva. Druhá skupina sa skladá z polovice celkového počtu guvernérov, pričom sa každé desatinné číslo zaokrúhli smerom nahor, a je jej pridelených osem hlasovacích práv. Tretia skupina sa skladá z ostatných guvernérov a pridelia sa jej tri hlasovacie práva;

- c) v rámci každej skupiny majú guvernéri hlasovacie právo na rovnaké obdobie;
- d) článok 29 ods. 2 sa použije pri výpočte podielov na celkovom hrubom domácom produkte v trhových cenách. Celková agregovaná bilancia peňažných finančných inštitúcií členských štátov sa vypočíta v súlade so štatistickým rámcom platným v Únii v čase výpočtu;
- e) vždy, keď dôjde k zmene celkového hrubého domáceho produktu v trhových cenách podľa článku 29 ods. 3, alebo vždy, keď sa zvýši počet guvernérov, veľkosť a/alebo zloženie skupín sa upraví v súlade so zásadami ustanovenými v tomto pododseku;
- f) Rada guvernérov dvojtretinovou väčšinou všetkých svojich členov s hlasovacím právom alebo bez neho prijme všetky opatrenia potrebné na vykonávanie zásad ustanovených v tomto odseku a môže rozhodnúť, že odloží začatie rotačného systému dovtedy, kým počet guvernérov neprekročí osemnásť.

Hlasovacie právo sa vykonáva osobne. Odchylné od tohto pravidla môže rokovací poriadok uvedený v článku 12 ods. 3 ustanoviť, že členovia Rady guvernérov môžu hlasovať prostredníctvom telekonferencie. Rokovací poriadok môže tiež ustanoviť, že člen Rady guvernérov, ktorý sa nemôže zúčastniť na rokovaníach Rady guvernérov dlhší čas, môže za seba vymenovať náhradníka.

Prvým a druhým pododsekom nie sú dotknuté hlasovacie práva všetkých členov Rady guvernérov s hlasovacím právom alebo bez neho podľa odseku 3 a článku 40 ods. 2 a 3. Pokiaľ nie je v tomto štatúte ustanovené inak, Rada guvernérov sa uznáva jednoduchou väčšinou členov, ktorí majú hlasovacie právo. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas prezidenta.

Rada guvernérov je uznávaniaschopná, ak sú prítomné dve tretiny členov, ktorí majú hlasovacie právo. Ak nie je uznávaniaschopná, prezident môže zvolať mimoriadne zasadnutie, na ktorom možno prijať rozhodnutia bez ohľadu na kvórum.

3. Pri rozhodovaní podľa článkov 28, 29, 30, 32, 33 a 49 sa hlasy členov Rady guvernérov vážia podľa podielu národných centrálnych bánk na upísanom základnom imaní Európskej centrálnej banky. Hlasy členov Výkonnej rady majú nulovú váhu. Rozhodnutie vyžadujúce kvalifikovanú väčšinu je prijaté, ak súhlasné odovzdané hlasy predstavujú aspoň dve tretiny upísaného základného imania Európskej centrálnej banky a aspoň polovicu podielnikov. Ak niektorý z guvernérov nemôže byť prítomný, môže si určiť náhradníka, ktorý odovzdá jeho vážený hlas.

4. Rokovania na zasadnutiach sú dôverné. Rada guvernérov môže rozhodnúť o zverejnení výsledku svojho rokovania.

5. Rada guvernérov zasadá najmenej desaťkrát za rok.

ČLÁNOK 11

Výkonná rada

1. V súlade s článkom III-382 ods. 2 prvým pododsekom ústavy sa Výkonná rada skladá z prezidenta, viceprezidenta a štyroch ďalších členov.

Členovia plnia svoje povinnosti v rámci plného úväzku. Žiadny člen nesmie vykonávať žiadnu inú zárobkovú ani nezárobkovú činnosť, pokiaľ mu Rada guvernérov neudelí mimoriadnu výnimku.

2. V súlade s článkom III-382 ods. 2 ústavy sú prezident, viceprezident a ďalší členovia Výkonnej rady vymenovaní Európskou radou, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou, spomedzi uznávaných a skúsených odborníkov v menovej alebo bankovej oblasti na základe odporúčania Rady a po porade s Európskym parlamentom a Radou guvernérov.

Ich funkčné obdobie je osemročné a nemožno ich vymenovať znova.

Členmi Výkonnej rady môžu byť len štátni príslušníci členských štátov.

3. Podmienky zamestnania členov Výkonnej rady, najmä ich platy, dôchodky a iné dávky sociálneho zabezpečenia, sú predmetom zmlúv uzavretých s Európskou centrálnou bankou a ustanoví ich Rada guvernérov na návrh výboru skladajúceho sa z troch členov vymenovaných Radou guvernérov a z troch členov vymenovaných Radou. Členovia Výkonnej rady nemajú právo hlasovať o záležitostiach uvedených v tomto odseku.

4. Ak člen Výkonnej rady prestal spĺňať podmienky požadované pre výkon svojej funkcie alebo ak sa dopustil závažného pochybenia, môže ho Súdny dvor na žiadosť Rady guvernérov alebo Výkonnej rady odvolať.
5. Každý prítomný člen Výkonnej rady má právo hlasovať a na tento účel má jeden hlas. Pokiaľ nie je ustanovené inak, Výkonná rada rozhoduje jednoduchou väčšinou odovzdaných hlasov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas prezidenta. Pravidlá o hlasovaní presne vymedzí rokovací poriadok uvedený v článku 12 ods. 3.
6. Výkonná rada je zodpovedná za bežný chod Európskej centrálnej banky.
7. Uvoľnené miesto vo Výkonnej rade sa doplní vymenovaním nového člena podľa odseku 2.

ČLÁNOK 12

Úlohy orgánov s rozhodovacími právomocami

1. Rada guvernérov vydáva usmernenia a prijíma rozhodnutia potrebné na zabezpečenie plnenia úloh zverených Európskemu systému centrálnych bánk ústavou a týmto štatútom. Rada guvernérov vymedzuje menovú politiku Únie vrátane prípadných rozhodnutí týkajúcich sa strednodobých menových cieľov, kľúčových úrokových sadzieb a vytvárania menových rezerv Európskeho systému centrálnych bánk a vydáva usmernenia potrebné na ich vykonávanie.

Výkonná rada uskutočňuje menovú politiku v súlade s usmerneniami a rozhodnutiami prijatými Radou guvernérov. Pritom Výkonná rada vydáva potrebné pokyny národným centrálnym bankám. Okrem toho Výkonnej rade možno udeliť určité právomoci aj rozhodnutím Rady guvernérov.

V rozsahu, ktorý sa považuje za možný a primeraný, a bez toho, aby bol dotknutý tento článok, Európska centrálna banka sa obracia na národné centrálné banky, aby uskutočnili operácie, ktoré sú súčasťou úloh Európskeho systému centrálnych bánk.

2. Výkonná rada zodpovedá za prípravu zasadnutí Rady guvernérov.
3. Rada guvernérov prijme rokovací poriadok, ktorý určí vnútornú organizáciu Európskej centrálnej banky a jej orgánov s rozhodovacími právomocami.
4. Rada guvernérov vykonáva poradné funkcie uvedené v článku 4.
5. Rada guvernérov prijíma rozhodnutia uvedené v článku 6.

ČLÁNOK 13

Prezident

1. Prezident, alebo v jeho neprítomnosti viceprezident, predsedá Rade guvernérov a Výkonnej rade Európskej centrálnej banky.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 38, zastupuje Európsku centrálnu banku navonok prezident alebo ním poverený zástupca.

ČLÁNOK 14

Národné centrálné banky

1. V súlade s článkom III-189 ústavy každý členský štát zabezpečí súlad jeho vnútroštátnych právnych predpisov vrátane štatútu jeho národnej centrálnej banky s ústavou a s týmto štatútom.
2. Štatúty národných centrálnych bánk najmä ustanovia, že funkčné obdobie guvernéra národnej centrálnej banky je najmenej päť rokov.

Guvernéra možno z funkcie odvolať, len ak prestal spĺňať podmienky požadované pre výkon svojej funkcie, alebo ak sa dopustil závažného pochybenia. Takéto rozhodnutie môže dotknutý guvernér alebo Rada guvernérov predložiť Súdnemu dvoru z dôvodu, že bola porušená ústava alebo predpis na jej vykonávanie. Takýto návrh musí byť podaný do dvoch mesiacov od zverejnenia rozhodnutia alebo od jeho oznámenia navrhovateľovi, prípadne, ak sa tak nestalo, odo dňa, keď sa navrhovateľ o tomto rozhodnutí dozvedel.

3. Národné centrálné banky sú neoddeliteľnou súčasťou Európskeho systému centrálnych bánk a konajú v súlade s usmerneniami a pokynmi Európskej centrálnej banky. Rada guvernérov prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie plnenia usmernení a pokynov Európskej centrálnej banky a vyžaduje, aby sa jej poskytovali všetky potrebné informácie.

4. Národné centrálné banky môžu vykonávať aj iné funkcie, ako sú uvedené v tomto štatúte, ak Rada guvernérov dvojtretinovou väčšinou odovzdaných hlasov nerozhodne, že ide o zasahovanie do cieľov a úloh Európskeho systému centrálnych bánk. Takéto funkcie vykonávajú národné centrálné banky na vlastnú zodpovednosť a na vlastný účet a nepokladajú sa za súčasť funkcií Európskeho systému centrálnych bánk.

ČLÁNOK 15

Povinnosť predkladať správy

1. Európska centrálna banka vypracúva a zverejňuje správy o činnosti Európskeho systému centrálnych bánk aspoň raz za štvrtýrok.
2. Konsolidovaný finančný výkaz Európskeho systému centrálnych bánk sa zverejňuje každý týždeň.
3. V súlade s článkom III-383 ods. 3 ústavy Európska centrálna banka predkladá Európskemu parlamentu, Európskej rade, Rade a Komisii výročné správy o činnosti Európskeho systému centrálnych bánk a o menovej politike za predchádzajúci a za bežný rok.
4. Správy a výkazy uvedené v tomto článku sa záujemcom poskytujú bezplatne.

ČLÁNOK 16

Bankovky

V súlade s článkom III-186 ods. 1 ústavy má Rada guvernérov výlučné právo povoľovať vydávanie eurobankoviek v Únii. Tieto bankovky môžu vydávať Európska centrálna banka a národné centrálné banky. Postavenie zákonného platidla majú v Únii výlučne bankovky vydané Európskou centrálnou bankou a národnými centrálnymi bankami.

Ak je to možné, Európska centrálna banka rešpektuje existujúce zvyklosti vydávania a dizajnu bankoviek.

KAPITOLA IV

MENOVÉ FUNKCIE A OPERÁCIE EURÓPSKEHO SYSTÉMU CENTRÁLNYCH BÁNK

ČLÁNOK 17

Účty v Európskej centrálnej banke a národných centrálnych bankách

Na vykonávanie svojich operácií Európska centrálna banka a národné centrálné banky môžu otvárať účty úverovým inštitúciám, verejnoprávnym subjektom a iným účastníkom trhu a ako kolaterál prijímať aktíva vrátane zaknihovaných cenných papierov.

ČLÁNOK 18

Operácie na voľnom trhu a úverové operácie

1. Na dosiahnutie cieľov Európskeho systému centrálnych bánk a vykonávanie jeho úloh môžu Európska centrálna banka a národné centrálné banky:

- a) obchodovať na finančných trhoch s pohľadávkami a obchodovateľnými cennými papiermi v eurách alebo v iných menách, ako aj s drahými kovmi v rámci priamych promptných alebo termínovaných nákupov a predajov alebo dohodou o spätnej kúpe a uskutočňovať s nimi výpožičné alebo pôžičkové obchody;
- b) uskutočňovať úverové operácie s úverovými inštitúciami a inými účastníkmi trhu, pričom sa požičiavanie zabezpečuje na základe primeraného kolaterálu.

2. Európska centrálna banka stanovuje všeobecné zásady operácií na voľnom trhu a úverových operácií, ktoré uskutočňuje Európska centrálna banka alebo národné centrálné banky, vrátane zásad oznamovania podmienok, na základe ktorých sú pripravené uzatvárať takéto operácie.

ČLÁNOK 19

Povinné minimálne rezervy

1. S výhradou článku 2 môže Európska centrálna banka od úverových inštitúcií zriadených v členských štátoch vyžadovať, aby v súlade s cieľmi menovej politiky na účtoch v Európskej centrálnej banke a v národných centrálnych bankách udržiavali povinné minimálne rezervy. Nariadenia týkajúce sa výpočtu a určenia požadovaných povinných minimálnych rezerv môže vydať Rada guvernérov. V prípade ich nedodržania je Európska centrálna banka oprávnená uložiť úroky z omeškania a iné sankcie s porovnateľným účinkom.
2. Na účely uplatňovania tohto článku Rada v súlade s postupom podľa článku 41 určuje základňu pre výpočet povinných minimálnych rezerv a najvyšší prípustný pomer medzi týmito rezervami a ich základňou, ako aj primerané sankcie pre prípad ich nedodržania.

ČLÁNOK 20

Iné nástroje menovej kontroly

S výhradou článku 2 môže Rada guvernérov dvojtretinovou väčšinou odovzdaných hlasov rozhodnúť o použití iných operatívnych metód menovej kontroly, ktoré pokladá za vhodné.

Ak tieto metódy ukladajú povinnosti tretím stranám, Rada postupom podľa článku 41 ustanoví rozsah pôsobnosti týchto metód.

ČLÁNOK 21

Operácie s verejnoprávnymi subjektmi

1. V súlade s článkom III-181 ústavy je prečerpávanie účtov alebo získavanie iného druhu úveru v Európskej centrálnej banke alebo v národných centrálnych bankách v prospech inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie, ústredných vlád, regionálnych, miestnych alebo iných orgánov verejnej moci, iných subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo verejných podnikov členských štátov zakázané. Rovnako sa zakazuje nákup dlhových nástrojov priamo od nich Európskou centrálnou bankou alebo národnými centrálnymi bankami.
2. Európska centrálna banka a národné centrálné banky môžu pre subjekty uvedené v odseku 1 pôsobiť ako finanční zástupcovia.
3. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na úverové inštitúcie vo verejnom vlastníctve, s ktorými národné centrálné banky a Európska centrálna banka v oblasti ponuky finančných zdrojov z centrálnych bánk zaobchádzajú rovnako ako so súkromnými úverovými inštitúciami.

ČLÁNOK 22

Zúčtovacie a platobné systémy

Európska centrálna banka a národné centrálné banky môžu poskytovať zariadenia a Európska centrálna banka môže vydávať nariadenia na zabezpečenie účinnosti a spoľahlivosti zúčtovacích a platobných systémov v rámci Únie a voči tretím krajinám.

ČLÁNOK 23

Operácie s inými štátmi a s medzinárodnými organizáciami

Európska centrálna banka a národné centrálny banky môžu:

- a) nadväzovať vzťahy s centrálnymi bankami a s finančnými inštitúciami v tretích krajinách, a ak je to vhodné, aj s medzinárodnými organizáciami;
- b) nadobúdať a predávať promptné a terminované devízové aktíva všetkých druhov a drahé kovy; pojem „devízové aktíva“ zahŕňa cenné papiere a všetky ostatné aktíva v akejkoľvek mene alebo akejkoľvek zúčtovacej jednotke bez ohľadu na formu, v ktorej ich držia;
- c) držať a spravovať aktíva uvedené v tomto článku;
- d) uskutočňovať s tretími krajinami a s medzinárodnými organizáciami bankové operácie všetkých druhov vrátane prijímania a poskytovania úverov.

ČLÁNOK 24

Iné operácie

Európska centrálna banka a národné centrálny banky môžu okrem operácií vyplývajúcich z ich úloh uskutočňovať operácie pre potreby svojej prevádzky a pre svojich zamestnancov.

KAPITOLA V

DOHL'AD NAD OBOZRETNÝM PODNIKANÍM

ČLÁNOK 25

Dohľad nad obozretným podnikaním

1. Európska centrálna banka môže poskytovať rady a Rada, Komisia a príslušné orgány členských štátov ju môžu konzultovať v otázkach týkajúcich sa rozsahu pôsobnosti a uplatňovania právne záväzných aktov Únie týkajúcich sa dohľadu nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií a stability finančného systému.
2. V súlade s každým európskym zákonom prijatým na základe článku III-185 ods. 6 ústavy môže Európska centrálna banka plniť osobitné úlohy, ktoré sa týkajú politiky dohľadu nad obozretným podnikaním úverových a ďalších finančných inštitúcií, s výnimkou poisťovní.

KAPITOLA VI

FINANČNÉ USTANOVENIA EURÓPSKEHO SYSTÉMU CENTRÁLNYCH BÁNK

ČLÁNOK 26

Účtovná závierka

1. Finančný rok Európskej centrálnej banky a národných centrálnych bánk sa začína 1. januára a končí 31. decembra.
2. Ročnú účtovnú závierku Európskej centrálnej banky zostavuje Výkonná rada v súlade so zásadami ustanovenými Radou guvernérov. Účtovnú závierku schváli Rada guvernérov a potom ju zverejní.
3. Na analytické a prevádzkové účely Výkonná rada zostavuje konsolidovanú súvahu Európskeho systému centrálnych bánk, zahrňujúcu tie aktíva a pasíva národných centrálnych bánk, ktoré spadajú pod Európsky systém centrálnych bánk.
4. Na účely uplatňovania tohto článku Rada guvernérov ustanovuje pravidlá potrebné na štandardizovanie účtovníctva a vykazovanie operácií národných centrálnych bánk.

ČLÁNOK 27

Audit

1. Účty Európskej centrálnej banky a národných centrálnych bánk overujú nezávislí externí audítori odporúčaní Radou guvernérov a schválení Radou. Audítori majú plné právo preskúmať všetky účtovné knihy a účty Európskej centrálnej banky a národných centrálnych bánk a dostávať úplné informácie o ich operáciách.
2. Článok III-384 ústavy sa vzťahuje len na skúmanie prevádzkovej účelnosti hospodárenia Európskej centrálnej banky.

ČLÁNOK 28

Základné imanie Európskej centrálnej banky

1. Základné imanie Európskej centrálnej banky je 5 miliárd eur. Základné imanie môže byť zvýšené európskym rozhodnutím Rady guvernérov prijatým kvalifikovanou väčšinou podľa článku 10 ods. 3 v medziach a za podmienok ustanovených Radou postupom podľa článku 41.
2. Národné centrálné banky sú jedinými upisovateľmi a držiteľmi základného imania Európskej centrálnej banky. Základné imanie sa upisuje podľa kľúča stanoveného v súlade s článkom 29.

3. Rada guvernérov kvalifikovanou väčšinou vymedzenou v článku 10 ods. 3 určí rozsah a formu splácania základného imania.
4. S výhradou odseku 5 sa podiely národných centrálnych bánk na upísanom základnom imaní Európskej centrálnej banky nesmú previesť, dať do zálohu alebo stať predmetom výkonu rozhodnutia.
5. V prípade úpravy kľúča uvedeného v článku 29 národné centrálné banky medzi sebou prevedú podiely na základnom imaní tak, aby rozdelenie podielov na základnom imaní zodpovedalo upravenému kľúču. Rada guvernérov určí podmienky takýchto prevodov.

ČLÁNOK 29

Kľúč na upisovanie základného imania

1. Kľúč na upisovanie základného imania Európskej centrálnej banky stanovený po prvýkrát v roku 1998, keď bol zriadený Európsky systém centrálnych bánk, sa určí tak, že každej národnej centrálnej banke sa v tomto kľúči prideli vážený podiel, ktorý sa rovná súčtu:
 - 50 % podielu príslušného členského štátu na počte obyvateľstva Únie v predposlednom roku, ktorý predchádzal zriadeniu Európskeho systému centrálnych bánk;
 - 50 % podielu príslušného členského štátu na hrubom domácom produkte Únie v trhových cenách za posledných päť rokov predchádzajúcich predposlednému roku pred zriadením Európskeho systému centrálnych bánk.

Percentá sa zaokrúhľujú smerom nahor alebo nadol na najbližší násobok 0,0001 percentuálneho bodu.

2. Štatistické údaje, ktoré sa majú použiť pri uplatňovaní tohto článku, poskytuje Komisia v súlade s pravidlami prijatými Radou postupom podľa článku 41.
3. Vážené podiely pridelené národným centrálnym bankám sa upravujú každých päť rokov po zriadení Európskeho systému centrálnych bánk primerane podľa odseku 1. Upravený kľúč sa uplatňuje s účinnosťou od prvého dňa nasledujúceho roka.
4. Rada guvernérov prijme všetky ďalšie opatrenia potrebné na uplatňovanie tohto článku.

ČLÁNOK 30

Prevod devízových rezerv do Európskej centrálnej banky

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 28, národné centrálné banky poskytujú Európskej centrálnej banke devízové rezervy v iných menách ako v menách členských štátov, v eurách, v rezervných pozíciách v Medzinárodnom menovom fonde a v zvláštnych právach čerpania až do protihodnoty zodpovedajúcej 50 miliardám eur. Rada guvernérov rozhodne o čiastke, ktorá sa poskytne Európskej centrálnej banke. Európska centrálna banka má plné právo držať a spravovať devízové rezervy, ktoré boli na ňu prevedené, a využívať ich na účely ustanovené v tomto štatúte.
2. Príspevky jednotlivých národných centrálnych bánk sa určia v pomere k podielu na upísanom základnom imaní Európskej centrálnej banky.
3. Európska centrálna banka pripíše v prospech každej národnej centrálnej banky pohľadávku vo výške zodpovedajúcej jej príspevku. Rada guvernérov rozhoduje o nominálnej hodnote a úročení týchto pohľadávok.

4. V medziach a za podmienok ustanovených Radou postupom podľa článku 41 môže Európska centrálna banka v súlade s odsekom 2 požadovať ďalšie poskytnutie devízových rezerv nad limit stanovený v odseku 1.
5. Európska centrálna banka môže držať a spravovať rezervné pozície v Medzinárodnom menovom fonde a zvláštne práva čerpania a zabezpečovať združovanie týchto aktív.
6. Rada guvernérov prijme všetky ďalšie opatrenia potrebné na uplatňovanie tohto článku.

ČLÁNOK 31

Devízové rezervy národných centrálnych bánk

1. Národné centrálné banky sú oprávnené uskutočňovať operácie pri plnení svojich záväzkov voči medzinárodným organizáciám podľa článku 23.
2. Všetky ostatné operácie s devízovými rezervami, ktoré zostanú národným centrálnym bankám po prevodoch podľa článku 30, a transakcie členských štátov s hotovostnými devízovými aktívami nad určitý limit, stanovený v zmysle odseku 3, musí schváliť Európska centrálna banka, aby sa zabezpečil súlad s kurzovou a menovou politikou Únie.

3. Rada guvernérov vydá usmernenia na uľahčenie týchto operácií.

ČLÁNOK 32

Rozdeľovanie menových príjmov národných centrálnych bánk

1. Príjmy, ktoré patria národným centrálnym bankám z plnenia úloh menovej politiky Európskeho systému centrálnych bánk (ďalej len „menové príjmy“), sa rozdeľujú koncom každého finančného roku podľa tohto článku.
2. Výška menového príjmu každej národnej centrálnej banky sa rovná jej ročnému príjmu z jej aktív vedených ako protihodnota bankoviek v obehu a zo záväzkov z vkladov úverových inštitúcií. Národné centrálné banky vedú tieto aktíva oddelene v súlade s usmerneniami, ktoré vydá Rada guvernérov.
3. Ak po začatí tretej etapy štruktúra súvah národných centrálnych bánk neumožní na základe posúdenia Rady guvernérov použiť ustanovenia odseku 2, môže Rada guvernérov kvalifikovanou väčšinou rozhodnúť, aby sa odchyľne od postupu uvedeného v odseku 2 v období maximálne piatich rokov menový príjem meral podľa inej metódy.
4. Výška menového príjmu každej národnej centrálnej banky sa znižuje o sumu rovnajúcu sa úrokom, ktoré táto centrálna národná banka platí za záväzky z vkladov úverových inštitúcií podľa článku 19.

Rada guvernérov môže rozhodnúť, že národným centrálnym bankám nahradí náklady spojené s vydávaním bankoviek alebo, za výnimočných okolností, osobitné straty vzniknuté v súvislosti s operáciami menovej politiky, uskutočňovanými v prospech Európskeho systému centrálnych bánk. Náhrady sa poskytujú v takej forme, akú Rada guvernérov pokladá za vhodnú. Tieto sumy sa môžu započítať voči menovému príjmu národných centrálnych bánk.

5. Celkový menový príjem národných centrálnych bánk sa rozdeľuje medzi národné centrálné banky v pomere, ktorý zodpovedá ich splateným podielom na základnom imaní Európskej centrálnej banky, s výhradou rozhodnutí prijatých Radou guvernérov podľa článku 33 ods. 2.
6. Zúčtovanie a vyrovnanie zostatkov po rozdelení menového príjmu vykoná Európska centrálna banka v súlade s usmerneniami vydanými Radou guvernérov.
7. Rada guvernérov prijme všetky ďalšie opatrenia potrebné na uplatňovanie tohto článku.

ČLÁNOK 33

Rozdeľovanie čistých ziskov a strát Európskej centrálnej banky

1. Čistý zisk Európskej centrálnej banky sa prevádza v tomto poradí:
 - a) suma, ktorú určí Rada guvernérov a ktorá nesmie prekročiť 20 % čistého zisku, sa prevedie do všeobecného rezervného fondu až do výšky 100 % základného imania;

- b) zostávajúci čistý zisk sa rozdeľuje podielnikom Európskej centrálnej banky v pomere k ich splateným podielom na základnom imaní.

2. V prípade, že Európska centrálna banka zaznamená stratu, môže schodok započítať voči svojmu všeobecnému rezervnému fondu, a ak je to potrebné, po rozhodnutí Rady guvernérov voči menovému príjmu príslušného finančného roka pomerne a až do výšky čiastok rozdelených národným centrálnym bankám podľa článku 32 ods. 5.

KAPITOLA VII

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 34

Právne akty

1. V súlade s článkom III-190 ústavy Európska centrálna banka prijíma:
 - a) európske nariadenia v rozsahu potrebnom na plnenie úloh vymedzených v článku 3 ods. 1 písm. a), v článku 19 ods. 1, v článku 22 alebo v článku 25 ods. 2 tohto štatútu, ako aj v prípadoch ustanovených v európskych nariadeniach a európskych rozhodnutiach uvedených v článku 41,

- b) európske rozhodnutia potrebné na plnenie úloh zverených Európskemu systému centrálnych bánk ústavou a týmto štatútom,
- c) odporúčania a stanoviská.

2. Európska centrálna banka môže rozhodnúť, že svoje európske rozhodnutia, odporúčania a stanoviská uverejní.

3. V medziach a za podmienok prijatých Radou postupom podľa článku 41 je Európska centrálna banka oprávnená ukladať podnikom pokuty alebo penále za nedodržiavanie jej európskych nariadení a európskych rozhodnutí.

ČLÁNOK 35

Súdna kontrola a súvisiace záležitosti

1. Konania alebo opomenutia Európskej centrálnej banky podliehajú preskúmaniu alebo výkladu Súdneho dvora Európskej únie v prípadoch a za podmienok ustanovených ústavou. Európska centrálna banka môže v prípadoch a za podmienok ustanovených ústavou podať návrh na začatie súdneho konania.

2. Spory medzi Európskou centrálnou bankou na jednej strane a jej veriteľmi, dlžníkmi alebo akoukoľvek inou osobou na strane druhej rozhodujú príslušné vnútroštátne súdy okrem prípadov, keď je príslušný rozhodovať Súdny dvor Európskej únie.

3. Na Európsku centrálnu banku sa vzťahuje úprava o zodpovednosti ustanovená v článku III-431 ústavy. Zodpovednosť národných centrálnych bánk sa spravuje príslušným vnútroštátnym právom.
4. Súdny dvor Európskej únie je príslušný rozhodovať na základe akýchkoľvek rozhodcovských doložiek zahrnutých v zmluve uzavretej Európskou centrálnou bankou alebo v jej mene bez ohľadu na to, či má zmluva verejnoprávnou alebo súkromnoprávnou povahu.
5. Rozhodnutie Európskej centrálnej banky o predložení veci Súdnemu dvoru Európskej únie prijme Rada guvernérov.
6. Súdny dvor Európskej únie je príslušný rozhodovať o sporoch týkajúcich sa plnenia povinností národných centrálnych bánk podľa ústavy a tohto štatútu. Ak sa Európska centrálna banka domnieva, že národná centrálna banka nesplnila povinnosť vyplývajúcu z ústavy a tohto štatútu, umožní dotknutej národnej banke vyjadriť pripomienky a potom v danej veci vydá stanovisko s odôvodnením. Ak dotknutá národná centrálna banka nevyhoví stanovisku v lehote stanovenej Európskou centrálnou bankou, Európska centrálna banka môže predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie.

ČLÁNOK 36

Zamestnanci

1. Rada guvernérov na návrh Výkonnej rady ustanoví podmienky zamestnávania zamestnancov Európskej centrálnej banky.

2. Súdny dvor Európskej únie je príslušný rozhodovať spory medzi Európskou centrálnou bankou a jej zamestnancami v medziach a za podmienok ustanovených v podmienkach zamestnávania.

ČLÁNOK 37

Služobné tajomstvo

1. Členovia riadiacich orgánov a zamestnanci Európskej centrálnej banky, ako aj národných centrálnych bánk sú povinní, a to aj po skončení svojich funkcií, zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré sú predmetom služobného tajomstva.
2. Osoby, ktoré majú prístup k informáciám, na ktoré sa vzťahuje právne záväzný akt Únie ukladajúci povinnosť mlčanlivosti, podliehajú tejto povinnosti.

ČLÁNOK 38

Osoby s podpisovým právom

Európsku centrálnu banku voči tretím stranám právne zaväzuje prezident alebo dvaja členovia Výkonnej rady alebo podpisy dvoch zamestnancov Európskej centrálnej banky, ktorých prezident náležite splnomocnil na podpisovanie v mene Európskej centrálnej banky.

ČLÁNOK 39

Výsady a imunity

Európska centrálna banka požíva za podmienok ustanovených v Protokole o výsadách a imunitách Európskej únie také výsady a imunity na územiach členských štátov, aké sú potrebné na plnenie jej úloh.

KAPITOLA VIII

ZMENY A DOPLNENIA ŠTATÚTU A DOPLŇUJÚCE PRÁVNE PREDPISY

ČLÁNOK 40

Zjednodušený postup pri prijímaní zmien a doplnení

1. V súlade s článkom III-187 ods. 3 ústavy môže byť článok 5 ods. 1, 2 a 3, články 17, 18, článok 19 ods.1, články 22, 23, 24 a 26, článok 32 ods. 2, 3, 4 a 6, článok 33 ods. 1 písm. a) a článok 36 tohto štatútu zmenený a doplnený európskym zákonom
 - a) na návrh Komisie a po porade s Európskou centrálnou bankou, alebo
 - b) na základe odporúčania Európskej centrálnej banky a po porade s Komisiou.

2. Článok 10 ods. 2 môže byť zmenený a doplnený európskym rozhodnutím Európskej rady, ktorá sa uznáva jednomyseľne, a to buď na základe odporúčania Európskej centrálnej banky a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou, alebo na základe odporúčania Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Európskou centrálnou bankou. Tieto zmeny a doplnenia nadobudnú platnosť po schválení členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

3. V prípade odporúčania Európskej centrálnej banky podľa tohto článku sa vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie Rady guvernérov.

ČLÁNOK 41

Doplňujúce právne predpisy

V súlade s článkom III-187 ods. 4 ústavy Rada prijíma európske nariadenia a európske rozhodnutia, ktoré ustanovujú opatrenia uvedené v článku 4, článku 5 ods. 4, článku 19 ods. 2, článku 20, článku 28 ods. 1, článku 29 ods. 2, článku 30 ods. 4 a článku 34 ods. 3 tohto štatútu. Rada sa uznáva po porade s Európskym parlamentom:

- a) buď na návrh Komisie a po porade s Európskou centrálnou bankou alebo
- b) na základe odporúčania Európskej centrálnej banky a po porade s Komisiou.

KAPITOLA IX

PRECHODNÉ A INÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA
EURÓPSKEHO SYSTÉMU CENTRÁLNYCH BÁNK

ČLÁNOK 42

Všeobecné ustanovenia

1. Výnimka uvedená v článku III-197 ods. 1 ústavy spôsobuje, že nasledujúce články tohto štatútu nezakladajú práva ani povinnosti pre dotknutý členský štát: články 3 a 6, článok 9 ods. 2, článok 12 ods. 1, článok 14 ods. 3, články 16, 18, 19, 20, 22 a 23, článok 26 ods. 2, články 27, 30, 31, 32, 33, 34 a 50.
2. Právomoci centrálnych bánk členských štátov, pre ktoré platí výnimka podľa článku III-197 ods. 1 ústavy, v oblasti menovej politiky podľa vnútroštátneho práva zostávajú zachované.
3. V súlade s článkom III-197 ods. 2 druhým pododsekom ústavy sa v článku 3, článku 11 ods. 2 a článku 19 tohto štatútu pod pojmom „členské štáty“ rozumejú členské štáty, ktorých menou je euro.
4. V článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 2 a 3, článku 12 ods. 1, v článkoch 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31 a 32, článku 33 ods. 2 a v článku 50 tohto štatútu sa pod pojmom „národné centrálné banky“ rozumejú centrálné banky členských štátov, ktorých menou je euro.

5. V článku 10 ods. 3 a článku 33 ods. 1 sa pod pojmom „podielníci“ rozumejú národné centrálné banky členských štátov, ktorých menou je euro.

6. V článku 10 ods. 3 a článku 30 ods. 2 sa pod pojmom „upísané základné imanie“ rozumie základné imanie Európskej centrálnej banky upísané národnými centrálnymi bankami členských štátov, ktorých menou je euro.

ČLÁNOK 43

Prechodné úlohy Európskej centrálnej banky

Európska centrálna banka plní úlohy, ktoré pôvodne náležali Európskemu menovému inštitútu, uvedené v článku III-199 ods. 2 ústavy, ktoré je potrebné plniť aj po zavedení eura v dôsledku výnimiek, ktoré platia pre jeden alebo viac členských štátov.

Európska centrálna banka poskytuje rady pri prípravách na zrušenie výnimiek uvedených v článku III-198 ústavy.

ČLÁNOK 44

Generálna rada Európskej centrálnej banky

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok III-187 ods. 1 ústavy, sa ako tretí orgán Európskej centrálnej banky s rozhodovacou právomocou zriaďuje Generálna rada.

2. Generálna rada sa skladá z prezidenta a viceprezidenta Európskej centrálnej banky a guvernérov národných centrálnych bánk. Ďalší členovia Výkonnej rady sa môžu zúčastňovať zasadnutí Generálnej rady bez hlasovacieho práva.
3. Povinnosti Generálnej rady sú taxatívne vymedzené v článku 46.

ČLÁNOK 45

Fungovanie Generálnej rady

1. Generálnej rade Európskej centrálnej banky predsedá prezident alebo v jeho neprítomnosti viceprezident Európskej centrálnej banky.
2. Predseda Rady alebo člen Komisie sa môžu zúčastňovať na zasadnutí Generálnej rady bez hlasovacieho práva.
3. Zasadnutie Generálnej rady pripravuje jej prezident.
4. Odchylné od článku 12 ods. 3 prijme Generálna rada svoj rokovací poriadok.
5. Sekretariát Generálnej rady zabezpečuje Európska centrálna banka.

ČLÁNOK 46

Povinnosti Generálnej rady

1. Generálna rada:
 - a) plní úlohy uvedené v článku 43;
 - b) prispieva k plneniu poradných funkcií uvedených v článku 4 a článku 25 ods. 1.

2. Generálna rada prispieva k:
 - a) zberu štatistických údajov podľa článku 5;
 - b) vypracovaniu správ o činnosti Európskej centrálnej banky podľa článku 15;
 - c) ustanoveniu pravidiel uvedených v článku 26 ods. 4 potrebných na uplatňovanie článku 26;
 - d) prijatiu všetkých ďalších opatrení uvedených v článku 29 ods. 4 potrebných na uplatňovanie článku 29;
 - e) ustanoveniu podmienok zamestnávania zamestnancov Európskej centrálnej banky podľa článku 36.

3. Generálna rada prispieva k prípravám potrebným na neodvolateľné stanovenie výmenných kurzov mien členských štátov, pre ktoré platí výnimka, voči euru podľa článku III-198 ods. 3 ústavy.

4. Prezident Európskej centrálnej banky informuje Generálnu radu o rozhodnutiach Rady guvernérov.

ČLÁNOK 47

Prechodné ustanovenia o základnom imaní Európskej centrálnej banky

Podľa článku 29 sa každej národnej centrálnej banke prideli vážený podiel v kľúči na upisovanie základného imania Európskej centrálnej banky. Odchylné od článku 28 ods. 3 centrálna banka členských štátov, pre ktoré platí výnimka, nesplácajú upísané základné imanie, pokiaľ Generálna rada kvalifikovanou väčšinou predstavujúcou aspoň dve tretiny upísaného základného imania Európskej centrálnej banky a najmenej polovicu podielnikov nerozhodne, že sa musí splatiť minimálne percento ako príspevok na prevádzkové náklady Európskej centrálnej banky.

ČLÁNOK 48

Odložené splátky základného imania, rezervných fondov a rezerv Európskej centrálnej banky

1. Centrálna banka členského štátu, ktorého výnimka je zrušená, spláca upísaný podiel na základnom imaní Európskej centrálnej banky v rovnakom rozsahu ako národné centrálné banky iných členských štátov, ktorých menou je euro, a devízové rezervy prevádza do Európskej centrálnej banky podľa článku 30 ods. 1. Výška týchto prevodov sa určí vynásobením hodnoty devízových rezerv vyjadrených v eurách podľa platného výmenného kurzu, ktoré už boli prevedené do Európskej centrálnej banky v súlade s článkom 30 ods. 1, koeficientom vyjadrujúcim pomer medzi počtom podielov upísaných dotknutou národnou centrálnou bankou a počtom podielov už splatených ostatnými národnými centrálnymi bankami.

2. Okrem platby, ktorá sa má vykonať v súlade s odsekom 1, dotknutá centrálna banka prispieva do rezervných fondov Európskej centrálnej banky a do rezervným fondom rovnocenných rezerv, ako aj do sumy, ktorá sa má poskytnúť na rezervné fondy a rezervy podľa zostatku účtu ziskov a strát k 31. decembru roku, ktorý predchádzal zrušeniu výnimky. Suma, ktorá má tvoriť príspevok, sa určí vynásobením výšky rezervných fondov, ktoré sú vymedzené vyššie a schválené v bilancii Európskej centrálnej banky, koeficientom vyjadrujúcim pomer medzi počtom podielov upísaných danou centrálnou bankou a počtom podielov už splatených ostatnými národnými centrálnymi bankami.

3. Potom, čo sa jeden alebo viaceré štáty stanú členskými štátmi a ich národné centrálné banky sa stanú súčasťou Európskeho systému centrálnych bánk, zvýši sa automaticky upísané základné imanie Európskej centrálnej banky a limit devízových rezerv, ktoré môžu byť prevedené na Európsku centrálnu banku. Zvýšenie sa určí vynásobením príslušných vtedy platných čiastok koeficientom, ktorý vyjadruje pomer medzi váženým podielom vstupujúcich národných centrálnych bánk a váženým podielom národných centrálnych bánk, ktoré sú už členmi Európskeho systému centrálnych bánk, v rámci rozšíreného kľúča na upisovanie základného imania. Vážený podiel každej národnej centrálnej banky v kľúči na upisovanie základného imania sa vypočíta analogicky podľa článku 29 ods. 1 a v súlade s článkom 29 ods. 2. Ako referenčné obdobia pre štatistické údaje sa použijú rovnaké obdobia, ktoré sa použili pri poslednej päťročnej úprave vážených podielov podľa článku 29 ods. 3.

ČLÁNOK 49

Výnimka z článku 32

1. Ak Rada guvernérov po začatí tretej etapy rozhodne, že uplatňovanie článku 32 spôsobuje významné zmeny v pomernom postavení príjmov národných centrálnych bánk, suma príjmu, ktorá sa má rozdeliť podľa článku 32, sa zníži o jednotné percento, ktoré v prvom finančnom roku po začatí tretej etapy nesmie prekročiť 60 % a ktoré sa bude v každom nasledujúcom finančnom roku znižovať minimálne o 12 percentuálnych bodov.
2. Odsek 1 sa nesmie uplatňovať dlhšie ako po dobu piatich finančných rokov po začatí tretej etapy.

ČLÁNOK 50

Výmena bankoviek v menách členských štátov

Rada guvernérov v nadväznosti na neodvolateľné stanovenie výmenných kurzov podľa článku III-198 ods. 3 ústavy prijme opatrenia potrebné na to, aby národné centrálné banky vymieňali bankovky v menách členských štátov, pre ktoré boli stanovené neodvolateľné výmenné kurzy, za ich nominálne hodnoty.

ČLÁNOK 51

Uplatňovanie prechodných ustanovení

Články 42 až 47 platia dovtedy, kým budú existovať členské štáty, pre ktoré platia výnimky.

5. PROTOKOL
O ŠTATÚTE EURÓPSKEJ
INVESTIČNEJ BANKY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC SI ustanoviť Štatút Európskej investičnej banky ustanovenej v článku III-393 ústavy,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Týmto sa zriaďuje Európska investičná banka uvedená v článku III-393 ústavy, ďalej len „banka“, ktorá vykonáva svoje úlohy a činnosti v súlade s ustanoveniami ústavy a tohto štatútu.

ČLÁNOK 2

Úlohy banky sú definované v článku III-394 ústavy.

ČLÁNOK 3

V súlade s článkom III-393 ústavy sú členmi banky členské štáty.

ČLÁNOK 4

1. Základné imanie banky je 163 653 737 000 eur, upísané členskými štátmi v tejto výške:

Nemecko	26 649 532 500
Francúzsko	26 649 532 500
Taliansko	26 649 532 500
Spojené kráľovstvo	26 649 532 500
Španielsko	15 989 719 500
Belgicko	7 387 065 000
Holandsko	7 387 065 000
Švédsko	4 900 585 500
Dánsko	3 740 283 000
Rakúsko	3 666 973 500
Poľsko	3 411 263 500
Fínsko	2 106 816 000
Grécko	2 003 725 500
Portugalsko	1 291 287 000
Česká republika	1 258 785 500
Maďarsko	1 190 868 500
Írsko	935 070 000
Slovensko	428 490 500
Slovinsko	397 815 000
Litva	249 617 500
Luxembursko	187 015 500
Cyprus	183 382 000
Lotyšsko	152 335 000
Estónsko	117 640 000
Malta	69 804 000

Členské štáty ručia len do výšky svojho upísaného a nesplateného podielu na základnom imaní.

2. Prijatím nového člena sa zvyšuje upísané základné imanie o čiastku zodpovedajúcu dodatočnému kapitálu vnesenému novým členom.
3. Rada guvernérov môže jednomyselne rozhodnúť o zvýšení upísaného základného imania.
4. Podiel na upísanom základnom imaní sa nesmie previesť, dať do zálohy ani stať predmetom výkonu rozhodnutia.

ČLÁNOK 5

1. Upísané základné imanie splatia členské štáty v priemere do výšky 5 % sumy uvedenej v článku 4 ods. 1.
2. V prípade zvýšenia upísaného základného imania, Rada guvernérov jednomyselne stanoví percentuálnu sadzbu, ktorá sa má splatiť, a spôsob platby. Platby v hotovosti sa uskutočňujú výhradne v eurách.
3. Správna rada môže vyžadovať platbu zostatku základného imania do rozsahu potrebného na plnenie záväzkov banky.

Každý členský štát vykonáva túto platbu v pomere k svojmu podielu na základnom imaní.

ČLÁNOK 6

Banku spravujú a riadia Rada guvernérov, Správna rada a predstavenstvo.

ČLÁNOK 7

1. Rada guvernérov sa skladá z ministrov menovaných členskými štátmi.
2. Rada guvernérov ustanoví všeobecné smernice o úverovej politike banky v súlade s cieľmi Únie.

Rada guvernérov dohliada na vykonávanie týchto smerníc.

3. Rada guvernérov ďalej:
 - a) rozhoduje o akomkoľvek zvýšení základného imania v súlade s článkom 4 ods. 3 a s článkom 5 ods. 2;
 - b) na účely článku 9 ods. 1 ustanovuje zásady uplatňované pri financovaní operácií vykonávaných v rámci úloh banky;
 - c) vykonáva právomoci ustanovené v článkoch 9 a 11 o vymenovávaní a odvolávaní členov Správnej rady a predstavenstva, a právomoci uvedené v článku 11 ods. 1 druhom pododseku;

- d) prijíma v súlade s článkom 16 ods. 1 rozhodnutia v súvislosti s udeľovaním finančných prostriedkov pre investičné operácie, ktoré sa majú úplne alebo čiastočne uskutočniť mimo územia členských štátov;
- e) schvaľuje výročnú správu vypracovanú Správnou radou;
- f) schvaľuje ročnú súvahu a výkaz ziskov a strát;
- g) schvaľuje rokovací poriadok banky;
- h) vykonáva iné právomoci a funkcie zverené týmto štatútom.

4. V rámci ústavy a tohto štatútu môže Rada guvernérov jednomyseľne prijať akékoľvek rozhodnutie, ktoré sa týka sa zastavenia činností banky a, pokiaľ by to bolo nutné, jej likvidácie.

ČLÁNOK 8

1. Pokiaľ tento štatút neustanovuje inak, prijíma Rada guvernérov svoje rozhodnutia väčšinou hlasov svojich členov. Táto väčšina musí reprezentovať aspoň 50 % upísaného základného imania.

Kvalifikovaná väčšina vyžaduje súhlas osemnástich hlasov a 68 % upísaného základného imania.

2. Zdržanie sa hlasovania prítomných členov alebo zastúpených členov v zastúpení nebráni prijatiu rozhodnutí vyžadujúcich jednomyseľnosť.

ČLÁNOK 9

1. Správna rada rozhoduje o poskytovaní finančných prostriedkov, najmä vo forme úverov a záruk a o uzatváraní pôžičiek; stanovuje úrokové sadzby pôžičiek a sadzby provízií a záruk a iné poplatky. Správna rada môže, na základe rozhodnutia prijatého kvalifikovanou väčšinou, preniesť niektoré svoje funkcie na predstavenstvo, pričom pre takéto prenesenie ustanoví podmienky a dohliadne na jeho vykonávanie.

Správna rada dohliada a zabezpečuje riadnu správu banky; zabezpečuje, aby bolo riadenie banky v súlade s ústavou a týmto štatútom a so všeobecnými smernicami ustanovenými Radou guvernérov.

Na konci rozpočtového roka predloží Správna rada správu Rade guvernérov a po schválení ju zverejní.

2. Správna rada sa skladá z 26 správcov a 16 zástupcov.

Správcovia sú vymenovaní Radou guvernérov na päť rokov, pričom každý členský štát navrhne jedného člena správnej rady. Komisia tiež navrhne jedného člena správnej rady.

Zástupcovia sú vymenovaní Radou guvernérov na päť rokov takto:

- dvoch zástupcov navrhne Spolková republika Nemecko,
- dvoch zástupcov navrhne Francúzska republika,

- dvoch zástupcov navrhne Talianska republika,
- dvoch zástupcov navrhne Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska,
- jedného zástupcu navrhnú po vzájomnej dohode Španielske kráľovstvo a Portugalská republika,
- jedného zástupcu navrhnú po vzájomnej dohode Belgické kráľovstvo, Luxemburské veľkovoľvodstvo a Holandské kráľovstvo,
- jedného zástupcu navrhnú po vzájomnej dohode Dánsko kráľovstvo, Helénska republika a Írsko,
- jedného zástupcu navrhnú po vzájomnej dohode Rakúska republika, Fínska republika a Švédske kráľovstvo,
- troch zástupcov navrhnú po vzájomnej dohode Česká republika, Estónska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Maďarská republika, Maltská republika, Poľská republika, Slovinská republika a Slovenská republika,
- jedného zástupcu navrhne Komisia.

Správna rada kooptuje šiestich nehlasujúcich odborníkov: troch ako členov a troch ako zástupcov.

Správncov a zástupcov možno vymenovať znova.

Rokovací poriadok ustanovuje pravidlá účasti na zasadnutiach Správnej rady a ustanovenia uplatňujúce sa na zástupcov a kooptovaných odborníkov.

Predseda alebo v jeho neprítomnosti jeden z podpredsedov predstavenstva predsedá rokovaniu Správnej rady, avšak nehlasuje.

Členovia správnej rady sú vyberaní z radov osôb, ktoré poskytujú všetky záruky nezávislosti a odbornosti. Sú zodpovední len voči banke.

3. Správca môže byť odvolaný z funkcie rozhodnutím Rady guvernérov prijatým kvalifikovanou väčšinou hlasov len vtedy, ak prestal spĺňať podmienky potrebné pre vykonávanie funkcie.

V prípade neschválenia výročnej správy Správna rada odstúpi.

4. V prípade uvoľnenia miesta alebo miest v dôsledku smrti alebo individuálneho alebo kolektívneho vzdania sa funkcie alebo odvolania z funkcie sa toto miesto alebo miesta obsadia podľa pravidiel ustanovených v odseku 2. Okrem prípadov úplnej obmeny členov sú členovia nahradení na zvyšok funkčného obdobia.

5. Rada guvernérov stanoví výšku odmeny členov Správnej rady. Rada guvernérov rozhodne, aké činnosti sú nezlučiteľné s funkciou správcu alebo zástupcu.

ČLÁNOK 10

1. Každý správca má v Správnej rade jeden hlas. Správca môže svoj hlas delegovať vo všetkých prípadoch, v súlade s postupmi uvedenými v rokovacom poriadku banky.

2. Pokiaľ neustanovuje tento štatút inak, prijíma Správna rada svoje rozhodnutia aspoň jednou tretinou hlasov členov rady oprávnených hlasovať, reprezentujúcich aspoň 50 % upísaného základného imania. Kvalifikovaná väčšina predstavuje súhlas osemnásť hlasov a 68 % upísaného základného imania. Rokovací poriadok banky ustanoví podmienky uznášaniaschopnosti Správnej rady.

ČLÁNOK 11

1. Predstavenstvo sa skladá z prezidenta a ôsmich viceprezidentov vymenovaných na šesť rokov Radou guvernérov na návrh Správnej rady. Môžu byť vymenovaní znova.

Rada guvernérov môže jednomyselne zmeniť počet členov predstavenstva.

2. Na návrh Správnej rady, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou, môže Rada guvernérov kvalifikovanou väčšinou hlasov odvolať členov predstavenstva z funkcie.

3. Predstavenstvo je zodpovedné za bežný chod banky pod dohľadom prezidenta a pod kontrolou Správnej rady.

Pripravuje rozhodnutia Správnej rady vrátane rozhodnutí o uzavieraní pôžičiek a poskytovaní finančných prostriedkov, najmä vo forme úverov a záruk. Je zodpovedné za vykonávanie týchto rozhodnutí.

4. Predstavenstvo, ktoré sa uznáva väčšinou, prijíma stanoviská k návrhom na poskytnutie finančných prostriedkov, najmä vo forme úverov a záruk, a návrhov na uzavretie pôžičiek.
5. Rada guvernérov stanoví odmenu členov predstavenstva a rozhodne o činnostiach, ktoré sú nezlučiteľné s ich funkciou.
6. Prezident a v prípade prekážky v účasti jeden z viceprezidentov zastupuje banku v súdnych konaniach alebo v iných záležitostiach.
7. Zamestnanci banky podliehajú vedeniu prezidenta, ktorý ich prijíma a prepúšťa. Pri výbere zamestnancov sa zohľadňujú nielen osobné schopnosti a odborná kvalifikácia, ale tiež spravodlivé zastúpenie štátnych príslušníkov členských štátov. Rokovací poriadok určí, ktorý orgán je príslušný prijať ustanovenia vzťahujúce sa na zamestnancov.
8. Predstavenstvo a zamestnanci banky sú zodpovední len banke a sú pri výkone svojich funkcií úplne nezávislí.

ČLÁNOK 12

1. Výbor pozostávajúci zo šiestich členov, vymenovaných na základe ich schopností Radou guvernérov, overuje, či činnosť banky zodpovedá najlepšej bankovej praxi, a je zodpovedný za audit jej účtovníctva.

2. Výbor uvedený v odseku 1 každoročne overí, či operácie banky boli vykonané a jej účtovné knihy vedené správnym spôsobom. Na tento účel overuje, či operácie banky boli vykonané v súlade s formalitami a postupmi ustanovenými štatútom a rokovacím poriadkom.
3. Výbor uvedený v odseku 1 potvrdzuje, že finančné údaje, ako aj akékoľvek ostatné finančné informácie obsiahnuté v ročnej účtovnej závierke zostavenej Správnou radou poskytujú pravdivý obraz finančnej pozície banky v súvislosti s jej aktívami a pasívami a výsledkov jej operácií a pohybu jej hotovosti v príslušnom finančnom roku.
4. Rokovací poriadok špecifikuje odbornú kvalifikáciu vyžadovanú od členov výboru a ustanovuje podmienky činnosti výboru.

ČLÁNOK 13

Banka komunikuje s jednotlivými členskými štátmi prostredníctvom orgánu určeného členskými štátmi. Pri výkone finančných operácií sa banka môže obrátiť na národné centrálné banky uvedeného členského štátu alebo iné finančné inštitúcie schválené členským štátom.

ČLÁNOK 14

1. Banka spolupracuje so všetkými medzinárodnými organizáciami pôsobiacimi v podobných oblastiach.
2. Banka nadväzuje všetky vhodné styky na účely spolupráce s bankovými a finančnými orgánmi krajín, v ktorých vykonáva svoje operácie.

ČLÁNOK 15

Na žiadosť členského štátu alebo Komisie alebo z vlastného podnetu Rada guvernérov podá výklad alebo doplnení smernice, ktoré vydala na základe článku 7 tohto štatútu, za rovnakých podmienok ako ich schválila.

ČLÁNOK 16

1. V rámci úloh vymedzených v článku III-394 ústavy poskytuje banka finančné prostriedky, najmä vo forme úverov a záruk svojim členom alebo súkromným alebo verejným podnikom na investície, ktoré majú byť vykonané na území členských štátov, pokiaľ nie sú za rozumných podmienok dostupné prostriedky z iných zdrojov.

Rozhodnutím Rady guvernérov, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou na návrh Správnej rady, však môže banka poskytnúť financovanie na investičné projekty, ktoré majú byť úplne alebo čiastočne vykonané mimo európskeho územia členských štátov.

2. Poskytovanie úverov sa podľa možností čo najviac podmieňuje využitím iných nástrojov financovania.

3. Pri schvaľovaní úveru podniku alebo inému subjektu ako členskému štátu podmieni banka schválenie takéhoto úveru buď poskytnutím primeraných záruk členským štátom, na ktorého území má byť investícia vykonaná, alebo finančnou spoľahlivosťou dlžníka.

V súlade so zásadami ustanovenými Radou guvernérov podľa článku 7 ods. 3 písm. b) a, ak to uskutočňovanie operácií uvedených v článku III-394 ústavy vyžaduje, Správna rada kvalifikovanou väčšinou okrem toho ustanovuje podmienky akejkolvek finančnej operácie predstavujúcej špecifické riziko, a preto považovanej za osobitnú činnosť.

4. Banka sa môže zaručiť za pôžičky získané verejnými alebo súkromnými podnikmi alebo inými subjektmi na účely vykonávania projektov uvedených v článku III-394 ústavy.

5. Celková suma úverov a záruk poskytnutých bankou nepresiahne 250 % upísaného základného imania, rezervných fondov, nepridelených rezerv a ziskov a zostatku na účte ziskov a strát. Posledná súhrnná čiastka sa zníži o sumu rovnajúcu sa (splatenej alebo nesplatenej) sume upísanej pre akúkoľvek majetkovú účasť banky.

Čiastka vyplatených majetkových účastí banky nesmie nikdy prekročiť čiastku zodpovedajúcu celkovej hodnote upísaného základného imania, rezervných fondov, nepridelených rezerv a ziskov a zostatku na účte ziskov a strát.

Na základe výnimky budú mať osobitné činnosti banky podľa rozhodnutia Rady guvernérov a Správnej rady prijatého v súlade s odsekom 3 špecifické umiestnenie rezerv.

Tento odsek sa tiež uplatní na konsolidovanú účtovnú závierku banky.

6. Banka sa chráni proti kurzovým rizikám zaradením vhodných doložiek do zmlúv o pôžičkách a zárukách.

ČLÁNOK 17

1. Úrokové sadzby pre úvery, ktoré má banka poskytnúť, a sadzby provízií záruk a iné poplatky sa prispôbia podmienkam na kapitálovom trhu a vypočítajú sa tak, aby z nich vyplývajúce príjmy umožňovali banke plnenie jej záväzkov, pokrytie jej výdajov a rizík a vytvorenie rezervného fondu ustanoveného v článku 22.

2. Banka nepovolí zníženie úrokových sadzieb. Pokiaľ by sa zdalo byť vhodné znížiť úrokovú sadzbu vzhľadom na zvláštnu povahu investície, ktorá má byť financovaná, môže zainteresovaný členský štát alebo tretia osoba poskytnúť zľavu z úroku, pokiaľ je poskytnutie takejto zľavy zlučiteľné s pravidlami ustanovenými v článku III-167 ústavy.

ČLÁNOK 18

Pri finančných operáciách banka uplatňuje tieto zásady:

1. Zabezpečuje, aby boli prostriedky využité čo najúčelnejšie v záujme Únie.

Môže poskytnúť úvery alebo záruky len:

a) pokiaľ je splácanie úroku a umorovanie dlhu zabezpečené hospodárskym výsledkom v prípade investícií podnikov vo výrobnom sektore alebo zárukou štátu, v ktorom je investícia realizovaná alebo iným spôsobom v prípade iných investícií a

b) pokiaľ realizácia investície prispeje k zvýšeniu všeobecnej hospodárskej produktivity a podporuje vytvorenie alebo fungovanie vnútorného trhu.

2. Nezíska žiadnu účasť v žiadnom podniku ani neprevezme žiadnu zodpovednosť za riadenie takéhoto podniku, pokiaľ to nie je nutné na ochranu vlastných práv na účely zabezpečenia splatenia dlhu tohto podniku.

Správna rada však kvalifikovanou väčšinou v súlade so zásadami ustanovenými Radou guvernérov podľa článku 7 ods. 3 písm. b) a v prípadoch, keď si to vykonávanie operácií uvedených v článku III-394 ústavy vyžaduje, ustanoví podmienky vzniku majetkovej účasti v obchodnom podniku, pokiaľ je to podmienka financovania investície alebo programu ako doplnku k pôžičke alebo záruke.

3. Svoje pohľadávky môže postúpiť na kapitálovom trhu a môže na tento účel vyžadovať od svojich dlžníkov vydanie dlhopisov alebo iných cenných papierov.

4. Banka ani členské štáty neuložia žiadne podmienky, podľa ktorých sa vydaná pôžička má vyčerpať v určitom členskom štáte.

5. Môže podmieniť poskytnutie pôžičiek uskutočnením medzinárodnej verejnej súťaže.

6. Úplne ani sčasti nefinancuje žiadnu investíciu, proti ktorej sa postaví členský štát, na ktorého území má byť realizovaná.

7. Banka môže, ako doplnenie svojich úverových aktivít, poskytovať služby technickej pomoci v súlade s podmienkami ustanovenými Radou guvernérov, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou, a v súlade s týmto štatútom.

ČLÁNOK 19

1. Každý podnik alebo verejný alebo súkromný subjekt môže priamo požiadať banku o financovanie. Žiadosti môžu byť adresované banke prostredníctvom Komisie alebo prostredníctvom členského štátu, na ktorého území sa má investícia realizovať.

2. Žiadosti podané prostredníctvom Komisie sa zašlú členskému štátu, na ktorého území sa má investícia realizovať, aby sa tento štát vyjadril. Žiadosti podané prostredníctvom štátu sa zašlú Komisii, aby sa vyjadrila. Žiadosti podané priamo podnikom sa zašlú uvedenému členskému štátu a Komisii.

Zainteresované členské štáty a Komisia predložia svoje stanovisko do dvoch mesiacov. Pokiaľ sa v tejto lehote nevyjadria, banka môže predpokladať, že proti danej investícií nemajú žiadne námietky.

3. Správna rada rozhoduje o finančných operáciách, ktoré jej predloží predstavenstvo.

4. Predstavenstvo preskúma, či sú predložené finančné operácie v súlade s ustanoveniami tohto štatútu, najmä s ustanoveniami článkov 16 a 18. Pokiaľ predstavenstvo rozhodne v prospech finančných operácií, predloží Správnej rade zodpovedajúci návrh tejto zmluvy. Svoje kladné stanovisko môže podmieniť takými podmienkami, ktoré považuje za potrebné. Pokiaľ predstavenstvo rozhodne v neprospech financovania, predloží Správnej rade príslušné dokumenty spoločne so svojím stanoviskom.

5. Ak predstavenstvo vydá záporné stanovisko, vyžaduje sa pre financovanie jednomyseľné rozhodnutie Správnej rady.

6. Ak vydá Komisia záporné stanovisko, je pre financovanie potrebné jednomyseľné rozhodnutie Správnej rady, pričom hlasovania sa v tomto prípade zdrží správca vymenovaný Komisiou.
7. Ak vydajú záporné stanovisko predstavenstvo i Komisia, Správna rada financovanie neposkytne.
8. Ak je potrebné finančnú operáciu vzťahujúcu sa na schválenú investíciu reštrukturalizovať na účely ochrany práv a záujmov banky, predstavenstvo banky prijme bezodkladne núdzové opatrenia, ktoré považuje za potrebné, pričom o tom bezodkladne informuje Správnu radu.

ČLÁNOK 20

1. Banka získava prostriedky potrebné na plnenie svojich úloh pôžičkami na kapitálovom trhu.
2. Banka môže získať pôžičku na kapitálových trhoch členských štátov v rámci právnych predpisov vzťahujúcich sa na tieto trhy.

Príslušné orgány členského štátu, pre ktoré platí výnimka v zmysle článku III-197 ods. 1 ústavy, to môžu odmietnuť, len ak je dôvod obávať sa, že na kapitálovom trhu uvedeného štátu dôjde k závažným poruchám.

ČLÁNOK 21

1. Banka môže využiť voľné prostriedky, ktoré bezprostredne nepotrebuje na plnenie svojich záväzkov, a to nasledujúcim spôsobom:

- a) môže investovať na peňažných trhoch,
- b) s výhradou ustanovení článku 18 ods. 2 môže kupovať a predávať cenné papiere;
- c) môže vykonať akúkoľvek inú finančnú operáciu vo vzťahu k predmetu jej činnosti.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 23, banka sa pri správe svojich investícií nezapojí do žiadnej devízovej arbitráže, ktorá nie je priamo potrebná na vykonávanie alebo plnenie záväzkov, ktoré zmluvne prevzala prostredníctvom prijatých pôžičiek alebo poskytnutých záruk.

3. V oblastiach, na ktoré sa vzťahuje tento článok, banka pôsobí v zhode s príslušnými orgánmi členských štátov alebo s ich národnými centrálnymi bankami.

ČLÁNOK 22

1. Postupne sa vytvorí rezervný fond, ktorý predstavuje 10 % upísaného základného imania. Pokiaľ to vyžaduje stav záväzkov banky, môže Správna rada rozhodnúť o vytvorení dodatočných rezervných fondov. Kým nie je úplne vytvorený tento rezervný fond, vkladajú sa doň:

- a) príjmy z úrokov z úverov poskytnutých bankou z čiastok, ktoré majú zaplatiť členské štáty podľa článku 5;
- b) príjmy z úrokov z úverov poskytnutých z fondov získaných zo splatenia pôžičiek uvedených v písmene a),

pokiaľ tieto príjmy z úrokov nie sú potrebné na plnenie záväzkov banky alebo na pokrytie jej výdavkov.

2. Prostriedky v rezervnom fonde sa investujú tak, aby sa dali kedykoľvek použiť na účely tohto fondu.

ČLÁNOK 23

1. Banka je oprávnená kedykoľvek previesť prostriedky, ktoré má v mene členského štátu, ktorého menou nie je euro, na účely vykonania finančných operácií v súlade so svojou pôsobnosťou ustanovenou v článku III-394 ústavy, pričom zohľadní ustanovenia článku 21 tohto štatútu. Banka sa v čo najväčšej možnej miere vyhýba takýmto prevodom, pokiaľ má k dispozícii hotovostné alebo likvidné aktíva.

2. Banka nesmie previesť svoje prostriedky v mene členského štátu, ktorého menou nie je euro, na menu tretej krajiny bez súhlasu uvedeného členského štátu.

3. Banka môže voľne nakladať so splatenou časťou svojho základného imania a s akoukoľvek menou požičanou na trhoch mimo Spoločenstva.

4. Členské štáty sa zaväzujú dať k dispozícii dlžníkom banky cudziu menu potrebnú na splatenie istiny a úrokov súvisiacich s úvermi poskytnutými bankou, alebo za ktoré banka ručí vo vzťahu k investíciám, ktoré majú byť vykonávané na ich území.

ČLÁNOK 24

Ak členský štát neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú ako členovi z tohto štatútu, najmä záväzok splatiť svoj podiel na upísanom základnom imaní alebo plniť si dlhovú službu, poskytovanie pôžičiek alebo záruk tomuto členskému štátu alebo jeho štátnym príslušníkom môže byť pozastavené rozhodnutím Rady guvernérov, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou.

Toto rozhodnutie nezbavuje členský štát ani jeho štátnych príslušníkov povinností voči banke.

ČLÁNOK 25

1. Ak Rada guvernérov rozhodne o pozastavení činnosti banky, bezodkladne sa zastavia všetky jej činnosti s výnimkou operácií potrebných na zabezpečenie riadneho využitia, ochrany a uchovania jej majetku a plnenia jej záväzkov.

2. V prípade likvidácie vymenuje Rada guvernérov likvidátorov a udelí im pokyny na vykonávanie likvidácie. Zabezpečí ochranu práv zamestnancov.

ČLÁNOK 26

1. Banka požíva v každom členskom štáte najširšiu právnu subjektivitu a subjektivitu na právne úkony priznávanú právnickým osobám vnútroštátnymi právnymi predpismi. Môže najmä nadobúdať a scudzovať hnutel'ný a nehnuteľný majetok a byť účastníkom súdneho konania.
2. Majetok banky nepodlieha žiadnej forme zabavenia alebo vyvlastnenia.

ČLÁNOK 27

1. S výhradou právomocí priznaných Súdnu dvoru Európskej únie, spadá akýkoľvek spor medzi bankou na jednej strane a jej veriteľmi, dlžníkmi alebo tretími osobami na strane druhej do pôsobnosti príslušného vnútroštátneho súdneho orgánu. Banka môže zakotviť arbitrážnu doložku v ktorejkoľvek zmluve.
2. Banka si v každom členskom štáte zvolí súdnu príslušnosť. V zmluve však môže určiť inú súdnu príslušnosť.
3. Majetok a aktíva banky nepodliehajú zabaveniu alebo nútenému výkonu rozhodnutia inak ako na základe rozhodnutia súdu.

ČLÁNOK 28

1. Rada guvernérov môže jednomysel'ne rozhodnúť o založení dcérskych spoločností alebo iných subjektov s právnou subjektivitou a finančnou samostatnosťou.

2. Rada guvernérov prijme jednomyseľne štatúty subjektov uvedených v odseku 1, definujúc najmä ich ciele, štruktúru, základné imanie, členstvo, umiestnenie sídla, finančné zdroje, nástroje intervencie a pravidlá auditu, ako aj povahu ich vzťahu s orgánmi banky.

3. Banka sa môže zúčastňovať na správe týchto subjektov a prispievať k ich upísanému základnému imaniu do výšky určenej jednomyseľne Radou guvernérov.

4. Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie sa uplatňuje na subjekty uvedené v odseku 1 v miere, v akej sa tieto spravujú právom Únie, na členov ich orgánov pri výkone ich povinností a na ich zamestnancov za rovnakých podmienok, aké sa uplatňujú v prípade banky.

Na dividendy, kapitálové výnosy alebo iné príjmy z takýchto subjektov, na ktoré majú iní členovia než Európska únia a banka nárok, sa však naďalej vzťahujú platné daňové právne predpisy.

5. Súdny dvor Európskej únie je príslušný v medziach tu ustanovených rozhodovať spory týkajúce sa opatrení prijatých orgánmi subjektov podliehajúcich právu Únie. Návrh na začatie konanie proti takým opatreniam môže podať ktorýkoľvek člen takého subjektu alebo členský štát v súlade s podmienkami ustanovenými v článku III-365 ústavy.

6. Rada guvernérov môže jednomyseľne rozhodnúť o umožnení prístupu zamestnancov subjektov, na ktoré sa vzťahuje právo Únie do spoločných systémov banky v súlade s príslušnými vnútornými postupmi.

6. PROTOKOL
O UMIESTNENÍ SÍDIEL INŠTITÚCIÍ
A NIEKTORÝCH ORGÁNOV, ÚRADOV, AGENTÚR A ÚTVAROV
EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

SO ZRETEĽOM na článok III-432 ústavy,

ODVOLÁVAJÚC SA NA A POTVRDZUJÚC rozhodnutie z 8. apríla 1965 a bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia týkajúce sa sídla budúcich inštitúcií, orgánov, úradov, agentúr a útvarov,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

JEDINÝ ČLÁNOK

1. Európsky parlament má svoje sídlo v Štrasburgu, kde sa koná 12 mesačných plenárnych schôdzí, vrátane schôdze o rozpočte. Dodatočné plenárne schôdze sa konajú v Bruseli. Výbory Európskeho parlamentu zasadať v Bruseli. Generálny sekretariát Európskeho parlamentu a jeho oddelenia zostávajú v Luxemburgu.
2. Rada má svoje sídlo v Bruseli. Počas apríla, júna a októbra sa zasadnutia Rady konajú v Luxemburgu.
3. Komisia má svoje sídlo v Bruseli. Útvary uvedené v článkoch 7, 8 a 9 rozhodnutia z 8. apríla 1965 sú umiestnené v Luxemburgu.
4. Súdny dvor Európskej únie má svoje sídlo v Luxemburgu.

5. Európska centrála banka má svoje sídlo vo Frankfurte.
6. Dvor audítorov má svoje sídlo v Luxemburgu.
7. Výbor regiónov má svoje sídlo v Bruseli.
8. Hospodársky a sociálny výbor má svoje sídlo v Bruseli.
9. Európska investičná banka má svoje sídlo v Luxemburgu.
10. Europol má svoje sídlo v Haagu.

7. PROTOKOL
O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

BERÚC do úvahy, že podľa ustanovení článku III-434 ústavy Únia požíva na území členských štátov výsady a imunity potrebné na plnenie svojej úlohy,

DOHODLI SA na týchto ustanoveniach, pripojených k Zmluve o Ústave pre Európu a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

KAPITOLA I

HNUTEĽNÝ A NEHNUTEĽNÝ MAJETOK, AKTÍVA A ÚKONY ÚNIE

ČLÁNOK 1

Priestory a budovy Únie sú nedotknuteľné. Nesmú byť prehľadávané, zabavené, zhabané alebo vyvlastnené. Majetok a aktíva Únie nesmú byť bez povolenia Súdneho dvora predmetom akéhokoľvek výkonu správneho alebo súdneho rozhodnutia.

ČLÁNOK 2

Archívy Únie sú nedotknuteľné.

ČLÁNOK 3

Únia, jej aktíva, príjmy a iný majetok sú oslobodené od všetkých priamych daní.

Vlády členských štátov prijímú vo všetkých prípadoch, ktoré to pripúšťajú, vhodné opatrenia k zľave alebo vráteniu čiastok nepriamych daní a poplatkov z predaja, zahrnutých v cenách hnutel'ného či nehnuteľného majetku, ak Únia vykonáva pre jej úradné účely nákupy väčšieho rozsahu, pričom cena tieto dane zahŕňa. Tieto ustanovenia sa však nepoužijú tak, aby svojim účinkom narušovali hospodársku súťaž v Únii.

Oslobodenie sa nevzťahuje na odvody, ktoré predstavujú výlučne úhrady za verejnoprospešné služby.

ČLÁNOK 4

Únia je oslobodená od všetkých ciel, zákazov a obmedzení dovozu a vývozu vo vzťahu k predmetom určeným na jej úradné použitie. Predmety, ktoré boli takto dovezené, sa na území štátu, kam boli dovezené, nescudzujú, či už bezplatne alebo za úhradu, s výnimkou prípadov ustanovených vládou toho štátu.

Únia je tiež oslobodená od všetkých ciel i zákazov a obmedzení dovozu a vývozu, ktoré sa týkajú jej publikácií.

KAPITOLA II

KOMUNIKÁCIA A PREUKAZY

ČLÁNOK 5

Orgány Únie požívajú na území každého členského štátu pre svoju úradnú komunikáciu a zasielanie všetkých svojich dokumentov rovnaké zaobchádzanie, aké tento štát poskytuje diplomatickým misiám.

Úradná korešpondencia a iná úradná komunikácia orgánov Únie nepodlieha cenzúre.

ČLÁNOK 6

Preukazy vo forme predpísanej európskym nariadením Rady, ktorá sa uznáva jednoduchou väčšinou, uznávané ako platné cestovné doklady orgánmi členských štátov, môžu členom a zamestnancom orgánov Únie vydávať predsedovia týchto orgánov. Tieto preukazy sa vydávajú úradníkom a ostatným zamestnancom za podmienok ustanovených v služobnom poriadku a podmienkach zamestnávania ostatných zamestnancov Únie.

Komisia môže uzavrieť dohody o uznávaní týchto preukazov ako platných cestovných dokladov na území tretích štátov.

KAPITOLA III

ČLENOVIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

ČLÁNOK 7

Voľný pohyb členov Európskeho parlamentu cestujúcich na miesto jeho zasadnutia a pri návrate z neho nepodlieha žiadnym správnym ani iným obmedzeniam.

Členom Európskeho parlamentu sa priznáva pri colnej a devízovej kontrole:

- a) rovnaké zaobchádzanie zo strany ich vlád, aké tieto vlády poskytujú vysokým úradníkom vysielaným do zahraničia na dočasné služobné misie;
- b) rovnaké zaobchádzanie zo strany vlád ostatných členských štátov, ktoré tieto vlády poskytujú zástupcom cudzích vlád vysielaným na dočasné služobné misie.

ČLÁNOK 8

Voči členom Európskeho parlamentu sa nesmie v žiadnej forme viesť vyšetrowanie, nesmú byť zadržaní alebo stíhaní pre názory vyjadrené alebo pre hlasovanie pri výkone svojich úloh.

ČLÁNOK 9

Členovia Európskeho parlamentu v priebehu zasadnutia:

- a) požívajú na území ich vlastného štátu imunitu priznanú členom ich parlamentu;
- b) nesmú byť na území ktoréhokoľvek iného členského štátu zadržaní ani súdne stíhaní.

Imunita sa obdobne vzťahuje na členov Európskeho parlamentu počas ich cesty na miesto jeho zasadnutia a pri návrate z neho.

Imunity sa nemožno domáhať, ak je člen Európskeho parlamentu pristihnutý pri páchaní trestného činu; imunita tiež nebráni Európskemu parlamentu vo výkone jeho práva zbaviť imunity niektorého zo svojich členov.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCOVIA ČLENSKÝCH ŠTÁTOV,
KTORÍ SA ZÚČASTŇUJÚ PRÁCE
ORGÁNOV ÚNIE

ČLÁNOK 10

Zástupcovia členských štátov, ktorí sa zúčastňujú práce orgánov Únie, ich poradcovia a odborníci z príslušnej oblasti pri výkone svojej funkcie a počas svojich ciest na miesto zasadnutia a pri návrate z neho požívajú obvyklé výsady, imunity a výhody.

Tento článok sa vzťahuje aj na členov poradných orgánov Únie.

KAPITOLA V

ÚRADNÍCI A OSTATNÍ ZAMESTNANCI
ÚNIE

ČLÁNOK 11

Bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť úradníci a ostatní zamestnanci Únie na území každého členského štátu:

- a) požívajú imunitu voči právomoci súdov vo vzťahu k činnosti v rámci svojho úradného postavenia vrátane ich ústnych alebo písomných prejavov, s výhradou použitia ustanovení ústavy týkajúcich sa jednak pravidiel o zodpovednosti úradníkov a ostatných zamestnancov voči Únii, a jednak právomoci Súdneho dvora, ktorý rozhoduje o sporoch medzi Úniou a jej úradníkmi a ostatnými zamestnancami; túto imunitu požívajú aj po skončení výkonu svojej funkcie;
- b) nepodliehajú imigračným obmedzeniam a prihlasovacej povinnosti cudzincov. To platí aj pre ich manželov, manželky a rodinných príslušníkov, ktorí sú na nich závislí;
- c) pokiaľ ide o menové a devízové predpisy, požívajú výhody, ktoré sa obvykle priznávajú úradníkom medzinárodných organizácií;

- d) pri nástupe do úradu v príslušnom štáte požívajú právo bez cla doviesť nábytok a zariadenie, ako aj právo tento nábytok a zariadenie späť bezcolne vyviezť pri skončení výkonu svojej funkcie, a to v oboch prípadoch v súlade s podmienkami, ktoré vláda štátu, kde je toto právo uplatňované, považuje za nevyhnutné;
- e) požívajú právo bez cla doviesť pre svoju osobnú potrebu motorové vozidlo nadobudnuté v štáte svojho posledného bydliska alebo v štáte, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, za podmienok platných na domácom trhu v tejto krajine, ako ho aj späť bezcolne vyviezť, v oboch prípadoch v súlade s podmienkami, ktoré vláda dotknutého štátu považuje za nevyhnutné.

ČLÁNOK 12

Úradníci a ostatní zamestnanci Únie podliehajú v prospech Únie dani z platov, miezd a požitkov vyplácaných im Úniou v súlade s podmienkami a postupmi ustanovenými európskym zákonom. Tento zákon sa prijíma po porade s dotknutými inštitúciami.

Úradníci a iní zamestnanci Únie sú oslobodení od vnútroštátnych daní z platov, miezd a požitkov vyplácaných Úniou.

ČLÁNOK 13

Pri uplatňovaní dane z príjmu, z majetku a dane z dedičstva, ako aj pri uplatňovaní dohovorov o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretých medzi členskými štátmi Únie sa na úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, ktorí majú výlučne z dôvodu výkonu ich úloh pre Úniu svoj pobyt na území iného členského štátu, než kde majú svoje bydlisko na daňové účely v čase vstupu do služieb Únie, hľadí, a to v štáte ich skutočného pobytu, ako i v štáte bydliska na daňové účely, ako keby mali bydlisko v tomto druhom štáte, pokiaľ sa jedná o člena Únie. Toto ustanovenie sa uplatňuje aj na manžela/manželku, pokiaľ nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť, ako aj na deti, závislé na osobách uvedených v tomto článku a nachádzajúce sa v ich starostlivosti.

Hnuteľný majetok patriaci osobám uvedeným v prvom odseku, ktorý sa nachádza na území štátu, kde sa zdržujú, je v tomto štáte oslobodený od dane z dedičstva. Na takýto majetok sa na účely vyrúbena tejto dane hľadí, ako by sa nachádzal v štáte bydliska na daňové účely, bez toho, aby tým boli dotknuté práva tretích štátov a prípadné uplatnenie ustanovení medzinárodných dohovorov o zamedzení dvojitého zdanenia.

Iné bydlisko získané len z dôvodu výkonu povinností v službách inej medzinárodnej organizácie sa pri uplatňovaní ustanovení tohto článku nezohľadní.

ČLÁNOK 14

Systém dávok sociálneho zabezpečenia pre úradníkov a ostatných zamestnancov Únie ustanovuje európsky zákon. Tento zákon sa prijíma po porade s dotknutými inštitúciami.

ČLÁNOK 15

Kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, na ktoré sa úplne alebo čiastočne vzťahujú článok 11, článok 12 druhý odsek a článok 13, určuje európsky zákon. Tento zákon sa prijíma po porade s príslušnými inštitúciami.

Mená, služobné hodnosti a zaradenia a adresy úradníkov a ostatných zamestnancov zahrnutých do týchto kategórií sa pravidelne oznamujú vládam členských štátov.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY MISÍ TRETÍCH ŠTÁTOV AKREDITOVANÝCH PRI ÚNII

ČLÁNOK 16

Členský štát, na ktorého území má Únia svoje sídlo, prizná obvyklé diplomatické imunity a výsady misiám tretích krajín akreditovaných pri Únii.

KAPITOLA VII

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 17

Výsady, imunity a výhody sa priznávajú úradníkom a ostatným zamestnancom Únie výlučne v záujme Únie.

Každá inštitúcia Únie zbaví úradníka alebo iného zamestnanca imunity vo všetkých prípadoch, ak sa táto inštitúcia domnieva, že zbavenie imunity nie je v rozpore so záujmami Únie.

ČLÁNOK 18

Inštitúcie Únie pri uplatňovaní tohto protokolu spolupracujú s príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov.

ČLÁNOK 19

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú na členov Komisie.

ČLÁNOK 20

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú na sudcov, generálnych advokátov, tajomníkov a pomocných spravodajcov Súdneho dvora Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3 Protokolu o Štatúte Súdneho dvora Európskej únie týkajúce sa imunity sudcov a generálnych advokátov voči právomoci súdov.

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú aj na členov Dvora audítorov.

ČLÁNOK 21

Tento protokol sa tiež vzťahuje na Európsku centrálnu banku, na členov jej orgánov a na jej zamestnancov bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia Protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky.

Európska centrálna banka je okrem toho oslobodená od akejkoľvek formy zdanenia alebo dávok podobnej povahy, ukladaných pri zvyšovaní základného imania, ako aj od rôznych formálnych požiadaviek, ktoré s tým môžu byť spojené v štáte, kde sa nachádza sídlo banky. Činnosť banky a jej orgánov, vykonávaná v súlade so Štatútom Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, nepodlieha dani z obratu.

ČLÁNOK 22

Tento protokol sa tiež vzťahuje na Európsku investičnú banku, na členov jej orgánov, jej zamestnancov a na zástupcov členských štátov zúčastňujúcich sa na jej činnostiach bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia protokolu o štatúte tejto banky.

Európska investičná banka je okrem toho oslobodená od akejkoľvek formy zdanenia alebo dávok podobnej povahy, ukladaných pri zvyšovaní základného imania, ako aj od rôznych formálnych požiadaviek, ktoré s tým môžu byť spojené v štáte, kde sa nachádza sídlo banky. Obdobne jej zrušenie a likvidácia nie sú dôvodom na zdanenie. Činnosť banky a jej orgánov, vykonávaná v súlade s jej štatútom, nepodlieha dani z obratu.

8. PROTOKOL

K ZMLUVÁM A AKTOM O PRISTÚPENÍ DÁNSKEHO KRÁĽOVSTVA,
ÍRSKA A SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA,
HELÉNSKEJ REPUBLIKY, ŠPANIELSKÉHO KRÁĽOVSTVA
A PORTUGALSKEJ REPUBLIKY A RAKÚSKEJ REPUBLIKY,
FÍNSKEJ REPUBLIKY A ŠVÉDSKEHO KRÁĽOVSTVA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že Dánske kráľovstvo, Írsko a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severné Írsko pristúpili k Európskym spoločenstvám 1. januára 1973; že Helénska republika pristúpila k Európskym spoločenstvám 1. januára 1981; že Španielske kráľovstvo a Portugalská republika pristúpili k Európskym spoločenstvám 1. januára 1986; že Rakúska republika, Fínska republika a Švédске kráľovstvo pristúpili k Európskym spoločenstvám a Európskej únii založenej Zmluvou o Európskej únii 1. januára 1995;

BERÚC DO ÚVAHY, že článok IV-437 ods. 2 ústavy ustanovuje, že vyššie uvedené zmluvy o pristúpení sa zrušujú;

BERÚC DO ÚVAHY, že niektoré ustanovenia, ktoré sa vyskytujú v týchto zmluvách o pristúpení a v aktoch k nim pripojeným, zostávajú v platnosti; že článok IV-437 ods. 2 ústavy ustanovuje, že takéto ustanovenia sa musia prevziať alebo uviesť v protokole, aby zostali v platnosti a aby sa zachovali ich právne účinky;

KEĎŽE tieto ustanovenia vyžadujú technické úpravy potrebné na dosiahnutie súladu s textom ústavy bez zasahovania do ich právneho účinku;

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

HLAVA I

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 1

Práva a záväzky vyplývajúce z prístupových zmlúv uvedených v článku IV-437 ods. 2 písm. a) až d) ústavy nadobudli právne účinky za podmienok ustanovených v týchto zmluvách k týmto dátumom:

- a) 1. januára 1973 pre Zmluvu o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska;
- b) 1. januára 1981 pre Zmluvu o pristúpení Helénskej republiky;
- c) 1. januára 1986 pre Zmluvu o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky;
- d) 1. januára 1995 pre Zmluvu o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

ČLÁNOK 2

1. Od prístupujúcich štátov uvedených v článku 1 sa vyžaduje prístupit' k týmto dohodám alebo dohovorom uzavretým pred ich vlastným prístupím, pokiaľ sú tieto dohody alebo zmluvy naďalej platné:

- a) dohody alebo zmluvy uzavreté medzi ostatnými členskými štátmi, ktoré sú založené na Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu alebo Zmluve o Európskej únii, alebo ktoré sú neoddeliteľné od dosiahnutia cieľov týchto zmlúv, ktoré sa vzťahujú na činnosť Spoločenstiev alebo Únie, alebo ktoré sú spojené s ich činnosťami;
- b) dohody alebo zmluvy uzavreté ostatnými členskými štátmi, konajúcimi spoločne s Európskymi spoločenstvami, s jedným alebo viacerými tretími štátmi alebo s medzinárodnou organizáciou a zmluvy, ktoré súvisia s týmito dohodami alebo zmluvy. Únia a ostatné členské štáty v tomto ohľade pomáhajú prístupujúcim štátom uvedeným v článku 1.

2. Prístupujúce štáty uvedené v článku 1 prijímú v prípade potreby vhodné opatrenia, aby prispôsobili svoje postavenie vo vzťahu k medzinárodným organizáciám a k tým medzinárodným zmluvám, ktorých zmluvnými stranami sú tiež Únia, Európske spoločenstvo pre atómovú energiu alebo ostatné členské štáty, vo vzťahu k právam a povinnostiam vyplývajúcim z ich prístúpenia.

ČLÁNOK 3

Ustanovenia aktov o pristúpení, ktorých účelom alebo právnym účinkom je zrušenie alebo zmena a doplnenie, inak ako prechodným opatrením, aktov prijatých inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Európskych spoločenstiev alebo Európskej únie zriadenými Zmluvou o Európskej únii, zostávajú v platnosti tak, ako sú vykladané Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev a Súdom prvého stupňa, v súlade s druhým odsekom.

Ustanovenia uvedené v prvom odseku majú rovnakú právnu povahu ako akty, ktoré zrušujú alebo menia a dopĺňajú, a podliehajú rovnakým pravidlám ako tieto akty.

ČLÁNOK 4

Texty aktov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Spoločenstiev alebo Európskej únie zriadených Zmluvou o Európskej únii, ktoré boli prijaté pred pristúpeniami uvedenými v článku 1, a ktoré boli následne vypracované postupne v anglickom a dánskom jazyku, v gréckom jazyku, v španielskom a portugalskom jazyku a vo fínskom a švédskom jazykoch, sú autentické od dátumu daných pristúpení uvedených v článku 1 za rovnakých podmienok ako texty vypracované a autentické v ostatných jazykoch.

ČLÁNOK 5

Európsky zákon Rady môže zrušiť prechodné ustanovenia uvedené v tomto protokole, ak prestanú byť uplatniteľné. Rada sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

HLAVA II

USTANOVENIA PREVZATÉ Z AKTU O PODMIENKACH PRISTÚPENIA DÁNSKEHO KRÁĽOVSTVA, ÍRSKA A SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA

Oddiel 1

Ustanovenia o Gibraltári

ČLÁNOK 6

1. Akty inštitúcií vzťahujúce sa na produkty prílohy I ústavy a produkty podliehajúce pri dovoze do Únie osobitnej právnej úprave v dôsledku uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky, rovnako ako akty v oblasti harmonizácie právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu, sa nevzťahujú na Gibraltár, pokiaľ Rada prijme európske rozhodnutie, ktoré ustanovuje inak. Rada sa uznáva jednomyseľne na návrh Komisie.

2. Situácia Gibraltáru vymedzená v bode VI prílohy II¹ Aktu o podmienkach pristúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zostáva zachovaná.

Oddiel 2

Ustanovenia o Faerských ostrovoch

Článok 7

Dánski štátni príslušníci s bydliskom na Faerských ostrovoch sa považujú za štátnych príslušníkov členského štátu v zmysle ústavy až od dátumu začatia uplatňovania tejto ústavy na Faerských ostrovoch.

Oddiel 3

Ustanovenia o Normanských ostrovoch a ostrove Man

ČLÁNOK 8

1. Právna úprava Únie v colnej oblasti a v oblasti množstvových obmedzení, najmä clá, poplatky s rovnakým účinkom a Spoločný colný sadzobník, sa uplatňujú na Normanské ostrovy a ostrov Man za rovnakých podmienok ako na Spojené kráľovstvo.

¹ Ú. v. ES L 73, 27.3.1972, s. 47.

2. Na poľnohospodárske produkty a na produkty pochádzajúce z ich spracovania, ktoré sú predmetom osobitného obchodného režimu vzhľadom na tretie krajiny, sa uplatnia odvody a iné opatrenia ustanovené v predpisoch Únie, ktoré sa vzťahujú na Spojené kráľovstvo.

Rovnako sa uplatňujú ustanovenia predpisov Únie, ktoré sú potrebné na zabezpečenie voľného pohybu a dodržiavania obvyklých podmienok hospodárskej súťaže pri obchodovaní s týmito produktmi.

Rada na návrh Komisie prijme európske nariadenia alebo európske rozhodnutia, ktoré ustanovia podmienky uplatňovania ustanovení prvého a druhého pododseku na tieto územia.

ČLÁNOK 9

Práva, ktoré v Spojenom kráľovstve požívajú štátni príslušníci z Normanských ostrovov alebo ostrova Man, nie sú dotknuté právnymi predpismi Únie. Títo štátni príslušníci však nepožívajú výhody z ustanovení právnych predpisov Únie týkajúcich sa voľného pohybu osôb a služieb.

ČLÁNOK 10

Ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ktoré sa vzťahujú na osoby alebo podniky v zmysle článku 196 uvedenej zmluvy, sa vzťahujú na tieto osoby alebo podniky, ak sa usadili na územiach uvedených v článku 8 tohto protokolu.

ČLÁNOK 11

Orgány území uvedených v článku 8 zaobchádzajú rovnako so všetkými fyzickými i právnickými osobami Únie.

ČLÁNOK 12

Ak sa v priebehu uplatňovania režimu vymedzeného v tomto oddiele vyskytnú ťažkosti vo vzťahoch medzi Úniou a územiami uvedenými v článku 8 na jednej alebo druhej strane, Komisia bezodkladne navrhne Rade ochranné opatrenia, ktoré uzná za potrebné, pričom upresní podmienky a spôsoby ich použitia.

Rada prijme vhodné európske nariadenia alebo európske rozhodnutia do jedného mesiaca.

ČLÁNOK 13

Za štátneho príslušníka Normanských ostrovov alebo ostrova Man sa v zmysle tohto oddielu považuje každý britský občan, ktorý získal toto občianstvo na základe skutočnosti, že on, jeden z jeho rodičov, alebo jeden z jeho starých rodičov sa narodil, bol adoptovaný, naturalizovaný alebo zapísaný do matriky na jednom z dotknutých ostrovov; takáto osoba nie je považovaná za občana týchto území, ak ona sama, jeden z jej rodičov alebo jej starých rodičov sa narodil, bol adoptovaný, naturalizovaný alebo zapísaný do matriky v Spojenom kráľovstve. Osoba nie je považovaná za štátneho príslušníka týchto území ani v prípade, ak v ktoromkoľvek období mala v Spojenom kráľovstve miesto obvyklého pobytu počas piatich rokov.

Správne ustanovenia potrebné na určenie týchto osôb sa oznámia Komisii.

Oddiel 4

Ustanovenia o uskutočňovaní politiky industrializácie a hospodárskeho rozvoja v Írsku

ČLÁNOK 14

Členské štáty berú na vedomie skutočnosť, že írsku vláda uskutočňuje politiku industrializácie a hospodárskeho rozvoja, ktorej cieľom je zosúladiť životnú úroveň v Írsku so životnou úrovňou ostatných európskych národov a odstrániť nedostatočnú zamestnanosť, zatiaľ čo budú postupne vyrovnané rozdiely medzi regiónmi v úrovni rozvoja.

Uznávajú, že ich spoločným záujmom je dosiahnutie cieľov tejto politiky a súhlasia, že budú na tento účel odporúčať, aby orgány použili všetky prostriedky a postupy ustanovené v ústave, predovšetkým primeraným využívaním prostriedkov Únie určených na realizáciu jej cieľov.

Členské štáty osobitne uznávajú, že v prípade uplatnenia článkov III-167 a III-168 ústavy je potrebné zohľadniť ciele hospodárskeho rozmachu a zvýšenia životnej úrovne obyvateľstva.

Oddiel 5

Ustanovenia o výmene poznatkov s Dánskom v oblasti jadrovej energie

ČLÁNOK 15

1. Od 1. januára 1973 sú Dánsku sprístupnené poznatky oznámené členským štátom, osobám a podnikom v súlade s článkom 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ktoré ich na svojom území šíri v obmedzenom rozsahu za podmienok ustanovených v uvedenom článku.
2. Od 1. januára 1973 Dánsko sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu rovnaké množstvo poznatkov v oblastiach uvedených v odseku 3. Podrobný výklad týchto poznatkov sa uvedie v dokumente predloženom Komisii. Komisia oznámi tieto poznatky podnikom Spoločenstva za podmienok ustanovených v článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

3. Oblasti, o ktorých Dánsko sprístupní Spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky, sú tieto:
 - a) DOR – pomalé reaktory využívajúce ťažkú vodu a chladené organickou kvapalinou;
 - b) DT – 350, DK – 400 – reaktory využívajúce ťažkú vodu v tlakovej nádobe;
 - c) plynový okruh na vysokú teplotu;
 - d) špeciálne elektronické zariadenia a vybavenia;
 - e) technická spoľahlivosť;
 - f) fyzikálne vlastnosti reaktora, dynamika reaktora a prenos tepla;
 - g) skúšky materiálov a zariadenia v reaktore.

4. Dánsko sa zaväzuje sprístupniť Spoločenstvu pre atómovú energiu všetky doplňujúce poznatky k predkladaným správam, najmä počas návštev zástupcov Spoločenstva pre atómovú energiu alebo členských štátov v stredisku Risö, za podmienok určených spoločnou dohodou v jednotlivých prípadoch.

ČLÁNOK 16

1. V oblastiach, v ktorých Dánsko sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky, udeľujú príslušné orgány na žiadosť licencie za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva, ak tieto orgány vlastnia výlučné práva na patenty zapísané v členských štátoch a ak nemajú žiadnu povinnosť alebo záväzok vo vzťahu k tretím stranám udeľovať alebo ponúkať výlučné alebo čiastočne výlučné licencie na práva vyplývajúce z týchto patentov.

2. Ak je výlučná licencia alebo čiastočne výlučná licencia udelená, Dánsko podporí a uľahčí udelenie sublicencií členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva zo strany držiteľov takýchto licencií za obchodných podmienok.

Udelenie takýchto výlučných alebo čiastočne výlučných licencií sa vykonáva na bežnom obchodnom základe.

Oddiel 6

Ustanovenia o výmene poznatkov s Írskom v oblasti jadrovej energie

ČLÁNOK 17

1. Od 1. januára 1973 sú Írsku sprístupnené poznatky oznámené členským štátom, osobám a podnikom v súlade s článkom 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ktoré ich na svojom území šíri v obmedzenom rozsahu za podmienok ustanovených v uvedenom článku.

2. Od 1. januára 1973 Írsko sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky získané v oblasti v jadrovej energie v Írsku, ktorých rozširovanie je obmedzené, pokiaľ nejde vyslovene o obchodné použitie. Komisia oznámi tieto poznatky podnikom Spoločenstva za podmienok ustanovených v článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

3. Poznatky uvedené v odsekoch 1 a 2 sa týkajú najmä štúdií v oblasti rozvoja výkonnosti reaktorov a prác na rádioizotopoch a ich využití v medicíne, vrátane problematiky ochrany proti účinkom ionizujúceho žiarenia.

ČLÁNOK 18

1. V oblastiach, v ktorých Írsko sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky, udelia príslušné orgány na základe žiadosti licencie za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva, ak tieto orgány vlastnia výlučné práva na patenty zapísané v členských štátoch a ak nemajú vo vzťahu k tretím stranám povinnosť alebo záväzok udeľovať alebo ponúkať výlučné licencie alebo čiastočne výlučné licencie na práva vyplývajúce z týchto patentov.

2. Ak je výlučná licencia alebo čiastočne výlučná licencia udelená, Írsko podporí a uľahčí udelenie sublicencií členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva zo strany držiteľov takýchto licencií za obchodných podmienok.

Udelenie takýchto výlučných alebo čiastočne výlučných licencií sa vykonáva na bežnom obchodnom základe.

Oddiel 7

Ustanovenia o výmene poznatkov so Spojeným kráľovstvom v oblasti jadrovej energie

ČLÁNOK 19

1. Od 1. januára 1973 sú Spojenému kráľovstvu sprístupnené poznatky oznámené členským štátom, osobám a podnikom v súlade s článkom 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ktoré ich na svojom území šírenie v obmedzenom rozsahu za podmienok ustanovených v uvedenom článku.
2. Od 1. januára 1973 Spojené kráľovstvo sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu rovnaké množstvo poznatkov v oblastiach uvedených na zozname, ktorý obsahuje príloha¹ k Protokolu č. 28 k Aktu o podmienkach pristúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska. Podrobný výklad týchto poznatkov je predmetom dokumentu predloženého Komisii. Komisia oznámi tieto poznatky podnikom Spoločenstva za podmienok ustanovených v článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

¹ Ú. v. ES L 73, 27.3.1972, s. 84.

3. So zreteľom na zvýšený záujem Spoločenstva pre atómovú energiu o určité oblasti, kladie Spojené kráľovstvo osobitný dôraz na výmenu poznatkov v týchto oblastiach:

- a) výskum a rozvoj rýchlych reaktorov (vrátane bezpečnosti);
- b) základný výskum (využiteľný na typy reaktorov);
- c) bezpečnosť iných ako rýchlych reaktorov;
- d) metalurgia, ocele, zliatiny zirkónu a betóny;
- e) kompatibilita štruktúrnych materiálov;
- f) experimentálna výroba paliva;
- g) termohydrodynamika;
- h) prístrojové vybavenie.

ČLÁNOK 20

1. V tých oblastiach, v ktorých Spojené kráľovstvo sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky, udelia príslušné orgány na žiadosť licencie za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva, ak vlastní výhradné práva na patenty zaregistrované v členských štátoch Spoločenstva a pokiaľ nemajú žiadnu povinnosť alebo záväzok vo vzťahu k tretím stranám, pokiaľ ide o udelenie alebo ponuku udelenia výlučnej alebo čiastočne výlučnej licencie na práva na tieto patenty.

2. Ak bola udelená výlučná licencia alebo čiastočne výlučná licencia, Spojené kráľovstvo podporí a uľahčí udelenie sublicencií za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva držiteľmi takýchto licencií.

Udelenie takýchto výlučných alebo čiastočne výlučných licencií sa vykonáva na bežnom obchodnom základe.

HLAVA III

USTANOVENIA PREVZATÉ Z AKTU O PODMIENKACH PRISTÚPENIA HELÉNSKEJ REPUBLIKY

Oddiel 1

Ustanovenia o udelení oslobodenia od cla Helénskou republikou
na dovoz určitých tovarov

ČLÁNOK 21

Článok III-151 ústavy nebráni Helénskej republike dodržiavať opatrenia týkajúce sa oslobodenia od cla udeleného pred 1. januárom 1979 podľa:

- a) zákona č. 4171/61 (všeobecné opatrenia na podporu rozvoja národného hospodárstva krajiny);
- b) nariadenia č. 2687/53 (investície a ochrana zahraničného kapitálu);

- c) zákona č. 289/76 (stimuly zamerané na podporu rozvoja pohraničných území a úprava všetkých súvisiacich otázok),

do doby uplynutia platnosti dohôd uzavretých gréckou vládou s osobami, ktoré požívali výhody z týchto opatrení.

Oddiel 2

Ustanovenia o zdaňovaní

ČLÁNOK 22

Akty uvedené v bode II.2 prílohy VIII¹ k Aktu o podmienkach pristúpenia Helénskej republiky sa uplatňujú vo vzťahu k Helénskej republike za podmienok ustanovených v uvedenej prílohe, s výnimkou odkazov na body 9 a 18.b.

Oddiel 3

Ustanovenia o bavlně

ČLÁNOK 23

1. Tento oddiel sa vzťahuje na nemykanú a nečesanú bavlnu podpoložky č. 520 100 Kombinovanej nomenklatúry.

¹ Ú. v. ES L 291, 19.11.1979, s. 163.

2. V Únii sa zavádza úprava najmä s cieľom:
 - a) podpory výroby bavlny na územiach Únie, kde je táto výroba dôležitá pre poľnohospodárstvo,
 - b) umožniť prijateľné príjmy pre dotknutých výrobcov,
 - c) stabilizácie trhu štrukturálnymi zlepšeniami na úrovni ponuky a obchodu.
3. Úprava uvedená v odseku 2 zahŕňa poskytnutie výrobnjej pomoci.
4. S cieľom umožniť výrobcom bavlny koncentrovať ponuky a prispôbiť výrobu požiadavkám trhu sa ustanovuje úprava na povzbudenie vytvárania spoločenstiev výrobcov a ich zväzov.

Táto úprava umožní poskytovanie pomoci s cieľom uľahčiť vytváranie spoločenstiev výrobcov a ich pôsobenia.

Výhody tejto úpravy požívajú výlučne zoskupenia:

- a) vytvorené z podnetu samotných výrobcov,
 - b) poskytujúce dostatočnú záruku, pokiaľ ide o trvanie a účelnosť ich činnosti,
 - c) uznané príslušným členským štátom.
5. Úprava obchodovania Únie s tretími krajinami nie je dotknutá. Nesmú byť najmä prijaté žiadne opatrenia obmedzujúce dovoz.

6. Európsky zákon Rady ustanoví potrebné úpravy tohto úpravy ustanovenej v tomto oddiele.

Rada na návrh Komisie prijme európske nariadenia a európske rozhodnutia, ktorými sa ustanovia základné predpisy potrebné na vykonanie ustanovení uvedených v tomto oddiele.

Rada sa uznáva po porade s Európskym parlamentom.

Oddiel 4

Ustanovenia o hospodárskom a priemyselnom rozvoji Grécka

ČLÁNOK 24

Členské štáty berú na vedomie skutočnosť, že grécka vláda uskutočňuje politiku industrializácie a ekonomického rozvoja, ktorej cieľom je zosúladiť životnú úroveň v Grécku so životnou úrovňou ostatných európskych národov a odstrániť podzamestnanosť, zatiaľ čo budú postupne vyrovnané rozdiely medzi regiónmi v úrovni ich rozvoja.

Uznávajú, že ich spoločným záujmom je dosiahnutie cieľov tejto politiky.

Na tento účel inštitúcie vykonávajú všetky prostriedky a postupy ustanovené ústavou, najmä primeraným využívaním zdrojov Únie určených na uskutočňovanie jej cieľov.

Predovšetkým pri uplatňovaní článkov III-167 a III-168 ústavy je potrebné zohľadniť ciele hospodárskeho rozmachu a zvýšenia životnej úrovne obyvateľstva.

Oddiel 5

Ustanovenia o výmene poznatkov s Gréckom v oblasti jadrovej energie

ČLÁNOK 25

1. Od 1. januára 1981 sú Helénskej republike sprístupnené poznatky, ktoré boli odovzdávané členským štátom, osobám a podnikom podľa článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a Helénska republika zabezpečí na svojom území ich šírenie v obmedzenom rozsahu za podmienok ustanovených v uvedenom článku.
2. Od 1. januára 1981 Helénska republika sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky získané v jadrovej oblasti v Grécku, ktoré sú určené len na šírenie v obmedzenom rozsahu, pokiaľ sa nemajú použiť pre výlučne komerčné účely. Komisia oznámi tieto poznatky podnikom Spoločenstva za podmienok ustanovených v článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.
3. Poznatky uvedené v odsekoch 1 a 2 sa týkajú najmä:
 - a) štúdií o využití rádioizotopov v týchto oblastiach: zdravotníctvo, poľnohospodárstvo, entomológia a ochrana životného prostredia,
 - b) využitia atómovej technológie v archeometrii,
 - c) rozvoja elektronických zdravotníckych prístrojov,
 - d) rozvoja metód rádioaktívneho prieskumu rudy.

ČLÁNOK 26

1. V odvetviach, v ktorých Helénska republika sprístupní poznatky Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu, príslušné orgány udelia na základe žiadosti licencie za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva, ak vlastní výhradné práva na patenty zaregistrované v členských štátoch Spoločenstva a pokiaľ nemajú žiadnu povinnosť alebo záväzok vo vzťahu k tretím stranám, pokiaľ ide o udelenie alebo ponuku udelenia výlučnej alebo čiastočne výlučnej licencie na práva na tieto patenty.

2. Ak bola udelená výlučná licencia alebo čiastočne výlučná licencia, Helénska republika podporí a uľahčí udelenie sublicencií za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva pre atómovú energiu držiteľmi takýchto licencií.

Udelenie takýchto výlučných alebo čiastočne výlučných licencií sa vykonáva na bežnom obchodnom základe.

HLAVA IV

USTANOVENIA PREVZATÉ Z AKTU O PODMIENKACH PRISTÚPENIA
ŠPANIELSKÉHO KRÁĽOVSTVA A PORTUGALSKEJ REPUBLIKY

Oddiel 1

Finančné ustanovenia

ČLÁNOK 27

Vlastné zdroje pochádzajúce z dane z pridanej hodnoty sa vypočítajú a overia, akoby Kanárske ostrovy, Ceuta a Melilla boli zahrnuté do územnej pôsobnosti Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej vyrúbenia.

Oddiel 2 Ustanovenia o patentoch

ČLÁNOK 28

Ustanovenia španielskych vnútroštátnych právnych predpisov, týkajúce sa dôkazového bremena, ktoré boli prijaté v súlade s odsekom 2 Protokolu č. 8 k Aktu o podmienkach prístúpenia Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky, sa nepoužijú, ak je podaná žaloba pre porušenie patentu proti vlastníkovi iného patentu na výrobu totožného výrobku, ktorý je výsledkom patentovanej výroby žalobcu, ak bol tento iný patent vydaný pred 1. januárom 1986.

Ak sa presun dôkazového bremena neuplatní, Španielske kráľovstvo bude od vlastníka patentu naďalej požadovať, aby predložil dôkaz o porušení. Vo všetkých takýchto prípadoch Španielske kráľovstvo uplatňuje súdny postup známy ako „dokumentačno-záložné konanie“.

„Dokumentačno-záložné konanie“ predstavuje postup tvoriaci súčasť systému uvedeného v prvom a druhom odseku, prostredníctvom ktorého môže osoba oprávnená podať žalobu za porušenie po získaní súdneho príkazu, poskytnutého na základe jej žiadosti, zariadiť realizáciu podrobného popisu príslušných výrobných postupov v prevádzkových priestoroch údajného porušovateľa, prostredníctvom súdneho úradníka za pomoci odborníkov, predovšetkým prostredníctvom fotokópií technických dokumentov, prípadne vzatím dokumentácie do zálohy. Tento súdny príkaz môže nariadiť platbu záruky s cieľom poskytnúť odškodnenie údajnému porušiteľovi v prípade ujmy spôsobenej „dokumentačno-záložným konaním“.

ČLÁNOK 29

Ustanovenia portugalských vnútroštátnych právnych predpisov týkajúce sa dôkazového bremena, ktoré boli prijaté podľa druhého odseku Protokolu č. 19 k Aktu o podmienkach pristúpenia Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky, sa nepoužijú, ak je podaná žaloba pre porušenie patentu proti vlastníkovi iného patentu na výrobu totožného výrobku, ktorý je výsledkom patentovanej výroby žalobcu, ak bol tento iný patent vydaný pred 1. januárom 1986.

V prípadoch, kde sa neuplatní prechod dôkazného bremena bude Portugalská republika i naďalej vyžadovať od majiteľa patentu, aby uviedol dôkaz o porušení patentu. Vo všetkých takýchto prípadoch Portugalská republika uplatňuje súdny postup známy ako „dokumentačno-záložné konanie“.

„Dokumentačno-záložné konanie“ znamená postup tvoriaci súčasť systému uvedeného v prvom a druhom odseku, prostredníctvom ktorého môže osoba oprávnená podať žalobu za porušenie po získaní súdneho príkazu, poskytnutého na základe jej žiadosti, zariadiť realizáciu podrobného popisu príslušných výrobných postupov v prevádzkových priestoroch údajného porušovateľa, prostredníctvom súdneho úradníka za pomoci odborníkov, predovšetkým prostredníctvom fotokópií technických dokumentov, prípadne vzatím dokumentácie do zálohy. Tento súdny príkaz môže nariadiť platbu záruky s cieľom poskytnúť odškodnenie údajnému porušiteľovi v prípade ujmy spôsobenej „dokumentačno-záložným konaním“.

Oddiel 3

Ustanovenia o mechanizme doplnkových zodpovedností v rámci dohôd o rybnom hospodárstve, ktoré uzavrela Únia s tretími krajinami

ČLÁNOK 30

1. Týmto sa zavádza osobitný systém na činnosť vykonávanú ako doplnok rybolovných činností, ktoré podnikajú plavidlá plaviace sa pod vlajkou členského štátu v územných vodách tretej krajiny alebo vo vodách patriacich do jej jurisdikcie v rámci zodpovedností vytvorených na základe dohôd o rybnom hospodárstve, ktoré uzavrela Únia s príslušnými tretími krajinami.
2. Tieto činnosti, ktoré vzniknú pravdepodobne ako doplnok činností rybného hospodárstva za podmienok a v rámci limitov uvedených v odsekoch 3 a 4, sa vzťahujú na:
 - a) spracovanie produktov rybného hospodárstva, ktoré ulovili plavidlá plaviace sa pod vlajkou členského štátu vo vodách tretej krajiny počas rybolovných činností uskutočňovaných na základe dohôd o rybnom hospodárstve na území príslušnej tretej krajiny, čo sa týka tých produktov, ktoré sa dajú na trh Únie pod colnými položkami patriacimi do kapitoly 03 Spoločného colného sadzobníka;
 - b) nakladanie a prekladanie produktov rybného hospodárstva patriacich do kapitoly 03 Spoločného colného sadzobníka na palube plavidla plaviaceho sa pod vlajkou členského štátu, ktoré patria do rámca činností umožnených na základe takejto dohody o rybnom hospodárstve v súvislosti s ich dopravou a akýmkoľvek spracovaním na účel dodania na trh Únie.

3. Dovoz produktov, ktoré boli predmetom operácií uvedených v odseku 2, do Únie sa uskutoční s výhradou odkladu cla Spoločného colného sadzobníka, sčasti alebo ako celok, alebo na základe osobitného systému poplatkov, a to za podmienok a v rámci limitov dodatočne stanovených každý rok, pokiaľ ide o objem rybolovu umožnený na základe príslušných dohôd a ich sprievodných podrobných pravidiel.

4. Európsky zákon alebo európsky rámcový zákon ustanoví všeobecné pravidlá uplatňovania tohto systému a najmä kritériá pre stanovovanie a rozdeľovanie príslušných množstiev.

Podrobné vykonávacie predpisy tohto systému a príslušné množstvá sa schvália podľa postupu uvedeného v článku 37 nariadenia (ES) č. 104/2000.

Oddiel 4

Ustanovenia týkajúce sa Ceuty a Melilly

Pododdiel 1

Všeobecné ustanovenia

ČLÁNOK 31

1. Ústava a akty orgánov inštitúcií sa uplatňujú na Ceutu a na Melillu s výhradou výnimiek uvedených v odsekoch 2 a 3 a v iných ustanoveniach tohto oddielu.

2. Podmienky, za ktorých sa uplatňujú ustanovenia ústavy týkajúce sa voľného pohybu tovaru a akty inštitúcií týkajúce sa právnych predpisov v colnej oblasti a obchodnej politiky na Ceutu a na Melillu, sú ustanovené v pododdiely 3 tohto oddielu.
3. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia článku 32, akty inštitúcií týkajúce sa spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva sa nevzťahujú na Ceutu ani na Melillu.
4. Na žiadosť Španielskeho kráľovstva môže európsky zákon alebo európsky rámcový zákon Rady:
 - a) zahrnúť Ceutu a Melillu do colného územia Únie;
 - b) vymedziť vhodné opatrenia zamerané na rozšírenie pôsobnosti ustanovení platných právnych predpisov Únie na Ceutu a na Melillu.

Na návrh Komisie konajúcej z vlastného podnetu alebo na žiadosť členského štátu môže Rada prijať v prípade potreby európsky zákon alebo európsky rámcový zákon o úprave dojednaní uplatňujúcich sa na Ceutu a na Melillu.

Rada sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

Pododdiel 2

Ustanovenia o spoločnej politike v oblasti rybného hospodárstva

ČLÁNOK 32

1. S výhradou odseku 2 a bez toho, aby bol dotknutý pododdiel 3, spoločná politika v oblasti rybného hospodárstva sa nevzťahuje na Ceutu ani na Melillu.
2. Rada na návrh Komisie prijme európske zákony, európske rámcové zákony, európske nariadenia alebo európske rozhodnutia, ktoré:
 - a) určia štrukturálne opatrenia, ktoré môžu byť prijaté v prospech Ceuty a Melilly;
 - b) určia postupy vhodné na zohľadňovanie všetkých alebo časti záujmov Ceuty a Melilly pri prijímaní aktov od prípadu k prípadu s ohľadom na rokovania Únie, zamerané na obnovenie alebo uzavretie dohôd o rybnom hospodárstve s tretími krajinami, a na osobitné záujmy Ceuty a Melilly v rámci medzinárodných dohovorov týkajúcich sa rybného hospodárstva, ktorých zmluvnou stranou je Únia.
3. Rada prijme na návrh Komisie európske zákony, európske rámcové zákony, európske nariadenia alebo európske rozhodnutia, ktoré, ak je to vhodné, určia možnosti a podmienky vzájomného prístupu k jednotlivým rybárskym zónam a ich zdrojom. Uznáva sa jednomyseľne.

4. Európske zákony a európske rámcové zákony uvedené v odsekoch 2 a 3 sa prijímajú po porade s Európskym parlamentom.

Pododdiel 3

Ustanovenia o voľnom pohybe tovaru,
právnych predpisoch v colnej oblasti a obchodnej politike

ČLÁNOK 33

1. Produkty pochádzajúce z Ceuty alebo z Melilly a produkty pochádzajúce z tretích krajín a dovezené do Ceuty alebo do Melilly za podmienok, ktoré sa v tomto prípade na ne vzťahujú, sa po ich prepustení do režimu voľný obeh na colné územie Únie nepovažujú za tovar spĺňajúci podmienky článku III-151 odsekov 1, 2 a 3 ústavy.
2. Colné územie Únie nezahŕňa Ceutu a Melillu.
3. Ak nie je v tomto pododdieli ustanovené inak, akty inštitúcií týkajúce sa právnych predpisov v oblasti colníctva pre zahraničný obchod sa za rovnakých podmienok uplatňujú na obchod medzi colným územím Únie na jednej strane a Ceutou a Melillou na strane druhej.
4. Ak nie je v tomto pododdieli ustanovené inak, akty inštitúcií týkajúce sa spoločnej obchodnej politiky, či už autonómne alebo zmluvné, priamo súvisiace s dovozom a vývozom tovaru, sa nevzťahujú na Ceutu alebo na Melillu.
5. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, Únia vo svojom obchodovaní s Ceutou a Melillou pri produktoch patriacich do prílohy I ústavy uplatňuje všeobecné opatrenia, ktoré uplatňuje na svoj zahraničný obchod.

ČLÁNOK 34

S výhradou článku 35 sa clá na dovoz produktov pochádzajúcich z Ceuty alebo z Melilly do colného územia Únie rušia.

ČLÁNOK 35

1. Produkty rybného hospodárstva spadajúce do položiek 03.01, 03.02, 03.03, 16.04, 16.05 a podpoložiek 05.11.91 a 23.01.20 Spoločného colného sadzobníka a pochádzajúce z Ceuty alebo z Melilly sú v rámci tarifných kvót vypočítaných na produkt a na základe priemerných množstiev obchodovaných v rokoch 1982, 1983 a 1984 oprávnené na oslobodenie od cla v rámci celého colného územia Únie.

Prepustenie produktov, ktoré sú dovezené na colné územie Únie v rámci týchto colných kvót, do režim voľný obeh je podmienené dodržiavaním predpisov ustanovených spoločnou organizáciou trhov, predovšetkým pokiaľ ide o referenčné ceny.

2. Rada na návrh Komisie prijíma každý rok európske nariadenia alebo európske rozhodnutia stanovujúce a umiestňujúce kvóty v súlade s podrobnými pravidlami ustanovenými v odseku 1.

ČLÁNOK 36

1. Ak by uplatňovanie článku 34 viedlo k podstatnému rastu vývozu určitých produktov pochádzajúcich z Ceuty alebo z Melilly, ktorý by mohol poškodiť výrobcov Únie, Rada môže na návrh Komisie prijať európske nariadenia alebo európske rozhodnutia s cieľom podmieniť vstup týchto produktov na colné územie Únie osobitnými podmienkami.

2. Ak v dôsledku toho, že sa spoločná obchodná politika a Spoločný colný sadzobník neuplatňujú na dovoz surovín alebo polotovarov do Ceuty alebo do Melilly, dovoz produktu pochádzajúceho z Ceuty alebo z Melilly zapríčini alebo môže zapríčiniť vážnu ujmu výrobnjej činnosti v jednom alebo viacerých členských štátoch, Komisia môže na žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu prijať príslušné opatrenia.

ČLÁNOK 37

Clá na dovoz produktov pochádzajúcich z colného územia Únie do Ceuty alebo do Melilly a poplatky s rovnocenným účinkom sa rušia.

ČLÁNOK 38

Clo a poplatky s rovnocenným účinkom ako tieto clá a obchodné opatrenia uplatňované na dovoz tovaru prichádzajúceho z tretej krajiny do Ceuty a do Melilly nesmú byť menej priaznivé ako tie, ktoré uplatňuje Únia v súlade so svojimi medzinárodnými záväzkami alebo svojimi preferenčnými opatreniami voči tejto tretej krajine za predpokladu, že táto tretia krajina zaobchádza s dovozmi z Ceuty a z Melilly rovnako ako s dovozmi z Únie. Pokiaľ ide o tovar pochádzajúci z tejto tretej krajiny, opatrenia uplatňované na dovozy do Ceuty a do Melilly nesmú byť menej priaznivé ako tie, ktoré sa uplatňujú v súvislosti s dovozmi produktov s pôvodom na colnom území Únie.

ČLÁNOK 39

Rada prijíma na návrh Komisie európske nariadenia alebo európske rozhodnutia ustanovujúce pravidlá uplatňovania tohto pododdielu a predovšetkým pravidlá pôvodu uplatniteľné na obchod podľa článkov 34, 35 a 37, vrátane ustanovení vzťahujúcich sa na určovanie pôvodných produktov a kontroly pôvodu.

Medzi tieto pravidlá patria predovšetkým ustanovenia o značkovani a/alebo označovaní produktov štítkami, o podmienkach registrácie plavidiel, o uplatňovania pravidla zmiešaného pôvodu pri produktoch rybného hospodárstva a aj ustanovenia umožňujúce určiť pôvod produktov.

Oddiel 5

Ustanovenia o regionálnom rozvoji Španielska

ČLÁNOK 40

Členské štáty berú na vedomie skutočnosť, že španielska vláda uskutočňuje politiku regionálneho rozvoja určenú predovšetkým na stimulovanie hospodárskeho rastu v menej rozvinutých regiónoch a oblastiach Španielska.

Uznávajú, že je v ich spoločnom záujme dosiahnuť ciele tejto politiky.

S cieľom pomôcť španielskej vláde splniť túto úlohu sa dohodli na odporúčaní, aby inštitúcií uplatňovali všetky prostriedky a postupy ustanovené ústavou, predovšetkým primeraným využívaním prostriedkov Únie určených na realizáciu cieľov Únie.

Členské štáty najmä uznávajú, že pri uplatňovaní článkov III-167 a III-168 ústavy je potrebné zohľadniť ciele hospodárskeho rozmachu a zvyšovania životnej úrovne obyvateľstva menej rozvinutých regiónov a oblastí Španielska.

Oddiel 6

Ustanovenia o hospodárskom a priemyselnom rozvoji Portugalska

ČLÁNOK 41

Členské štáty berú na vedomie skutočnosť, že portugalská vláda uskutočňuje politiku industrializácie a hospodárskeho rozvoja, ktorej cieľom je zosúladiť životnú úroveň v Portugalsku so životnou úrovňou ostatných európskych štátov a odstrániť podzamestnanosť, pričom budú postupne vyrovnávané rozdiely medzi regiónmi pokiaľ ide o úroveň rozvoja.

Uznávajú, že je v ich spoločnom záujme dosiahnuť ciele tejto politiky.

Súhlasia, že budú na tento účel odporúčať, aby inštitúcie použili všetky prostriedky a postupy ustanovené v ústave, predovšetkým primeraným využívaním prostriedkov Únie určených na realizáciu cieľov Únie.

Členské štáty osobitne uznávajú, že v prípade uplatnenia článkov III-167 a III-168 ústavy, je potrebné zohľadniť ciele hospodárskeho rozmachu a zvýšenia životnej úrovne obyvateľstva.

Oddiel 7

Ustanovenia o výmene poznatkov so Španielskym kráľovstvom v oblasti jadrovej energie

ČLÁNOK 42

1. Od 1. januára 1986 sú Španielskemu kráľovstvu sprístupnené poznatky, ktoré boli odovzdávané členským štátom, osobám a podnikom podľa článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a Španielske kráľovstvo zabezpečí na svojom území ich šírenie v obmedzenom rozsahu za podmienok ustanovených v uvedenom článku.
2. Od 1. januára 1986 Španielske kráľovstvo sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky získané v oblasti jadrovej energie v Španielsku, ktorých rozširovanie je obmedzené, pokiaľ nejde o vyslovene komerčné použitie. Komisia oznámi tieto poznatky podnikom Spoločenstva za podmienok ustanovených v článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.
3. Poznatky uvedené v odsekoch 1 a 2 sa týkajú najmä:
 - a) jadrovej fyziky (nízkych a vysokých energií),

- b) ochrany pred žiarením,
- c) izotopových aplikácií, predovšetkým aplikácií stabilných izotopov,
- d) výskumných reaktorov a príslušného paliva,
- e) výskumu v oblasti palivového cyklu (a to ťažby a spracovania chudobnej uránovej rudy; optimalizácie palivových článkov pre výkonové energetické reaktory).

ČLÁNOK 43

1. V tých odvetviach, v ktorých Španielske kráľovstvo sprístupní poznatky Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu, udedia príslušné orgány na požiadanie licencie za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva, ak vlastní výhradné práva na patenty zaregistrované v členských štátoch a pokiaľ nemajú žiadnu povinnosť ani záväzok vo vzťahu k tretím stranám, pokiaľ ide o udelenie alebo ponuku udelenia výlučnej alebo čiastočne výlučnej licencie na práva na tieto patenty.

2. Ak bola udelená výlučná alebo čiastočne výlučná licencia, Španielske kráľovstvo podporí a umožní udelenie sublicencií za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva držiteľmi týchto licencií.

Udelenie takýchto výlučných alebo čiastočne výlučných licencií sa vykonáva na bežnom obchodnom základe.

Oddiel 8

Ustanovenia o výmene poznatkov s Portugalskou republikou v oblasti jadrovej energie

ČLÁNOK 44

1. Od 1. januára 1986 sú Portugalskej republike sprístupnené také poznatky, ktoré boli odovzdávané členským štátom, osobám a podnikom podľa článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a Portugalská republika zabezpečí na svojom území ich šírenie v obmedzenom rozsahu za podmienok ustanovených v uvedenom článku.

2. Od 1. januára 1986 Portugalská republika sprístupní Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu poznatky získané v oblasti jadrovej energie v Portugalsku, ktorých rozširovanie je obmedzené, pokiaľ nejde vyslovene o komerčné použitie. Komisia oznámi tieto poznatky podnikom Spoločenstva za podmienok ustanovených v článku 13 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

3. Poznatky uvedené v odsekoch 1 a 2 sa týkajú najmä:
 - a) dynamiky reaktorov,
 - b) ochrany pred žiarením,
 - c) uplatňovania jadrových meracích techník (v priemyselnej, poľnohospodárskej, archeologickej a geologickej oblasti),

- d) atómovej fyziky (efektívne meranie prierezov, techniky reťazenia),
- e) metalurgie extrakciou uránovej rudy.

ČLÁNOK 45

1. V tých sektoroch, v ktorých Portugalská republika sprístupní poznatky Európskemu spoločenstvu pre atómovú energiu, udelia príslušné orgány na požiadanie licencie za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva, ak vlastní výhradné práva na patenty zaregistrované v členských štátoch a pokiaľ nemajú žiadnu povinnosť alebo záväzok vo vzťahu k tretím stranám, pokiaľ ide o udelenie alebo ponuku udelenia výlučnej alebo čiastočne výlučnej licencie na práva na tieto patenty.

2. Ak bola výlučná licencia alebo čiastočne výlučná licencia udelená, Dánsko povzbudí a uľahčí udelenie sublicencií za obchodných podmienok členským štátom, osobám a podnikom Spoločenstva cez držiteľov takýchto licencií.

Udelenie takýchto výlučných alebo čiastočne výlučných licencií sa vykonáva na bežnom obchodnom základe.

HLAVA V

USTANOVENIA PREVZATÉ Z AKTU O PODMIENKACH PRISTÚPENIA
RAKÚSKEJ REPUBLIKY,
FÍNSKEJ REPUBLIKY A ŠVÉDSKEHO KRÁĽOVSTVA

Oddiel 1

Finančné ustanovenia

ČLÁNOK 46

Vlastné zdroje pochádzajúce z dane z pridanej hodnoty sa vypočítajú a preveria, akoby Alandy boli zahrnuté do územnej pôsobnosti Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia.

Oddiel 2

Ustanovenia o poľnohospodárstve

ČLÁNOK 47

Ak aj po plnom využití ustanovení článku 48 a iných opatrení vyplývajúcich z pravidiel existujúcich v Únii naďalej pretrvávajú závažné ťažkosti, môže Komisia prijať európske rozhodnutie povoľujúce Fínsku udelenie štátnej pomoci výrobcom tak, aby uľahčila ich úplné začlenenie do spoločnej poľnohospodárskej politiky.

ČLÁNOK 48

1. Komisia prijme európske rozhodnutia oprávňujúce Fínsko a Švédsko udeliť dlhodobú štátnu pomoc s cieľom zachovať poľnohospodárske činnosti v špecifických regiónoch. Medzi tieto regióny by mali patriť poľnohospodárske oblasti nachádzajúce sa na sever od 62. stupňa severnej šírky a niektoré priľahlé oblasti na juh od tohto stupňa ovplyvnené porovnateľnými klimatickými podmienkami, ktoré obzvlášť sťažujú poľnohospodárske činnosti.
2. Komisia určí regióny uvedené v odseku 1, pričom zohľadní najmä:
 - a) nízku hustotu obyvateľstva;
 - b) podiel poľnohospodárskej pôdy na celkovej rozlohe;

c) podiel poľnohospodárskej pôdy určenej na pestovanie poľnohospodárskych plodín určených na spotrebu pre ľudí na celkovej ploche využitej poľnohospodárskej pôdy.

3. Vnútroštátna pomoc uvedená v odseku 1 sa môže vzťahovať na prírodné výrobné faktory, ako je počet hektárov poľnohospodárskej pôdy alebo kusov zvierat, s prihliadnutím na príslušné limity stanovené spoločnou organizáciou trhu, ako aj na historické výrobné postupy jednotlivých hospodárstiev, avšak nesmie:

- a) sa spájať s budúcou výrobou;
- b) alebo viesť k nárastu výroby alebo nárastu úrovne celkovej podpory zaznamenatej počas referenčného obdobia predchádzajúceho 1. januáru 1995, ktoré určí Komisia.

Pomoc môže byť diferencovaná podľa regiónov.

Táto pomoc musí byť udelená najmä s cieľom:

- a) zachovať tradičnú prvovýrobu a spracovanie prirodzene prispôsobené klimatickým podmienkam dotknutých regiónov;
- b) zlepšiť štruktúru výroby, marketingu a spracovania poľnohospodárskych produktov;
- c) uľahčiť odbyt spomenutých produktov;
- d) zabezpečiť ochranu životného prostredia a zachovanie krajiny.

ČLÁNOK 49

1. Pomoc ustanovená v článkoch 47 a 48 a akákoľvek iná štátna pomoc podliehajúca povoleniu Komisie podľa tejto hlavy sa oznámi Komisii. Túto pomoc nemožno poskytnúť, pokiaľ nebolo vydané takéto povolenie

2. Pokiaľ ide o pomoc ustanovenú v článku 48, Komisia predloží Rade každých päť rokov počínajúc 1. januárom 1996 správu o:
 - a) udelených povoleniach;

 - b) výsledkoch pomoci udelenej na základe týchto povolení.

Počas prípravy návrhov týchto správ poskytnú členské štáty Komisii v primeranom čase po doručení povolenia informácie o účinkoch udelenej pomoci, popisujúce vývoj zaznamenaný v poľnohospodárstve dotknutých regiónov.

ČLÁNOK 50

V oblasti pomoci ustanovenej v článkoch III-167 a III-168 ústavy:

- a) spomedzi druhov pomoci uplatňovaných v Rakúsku, Fínsku a Švédsku pred 1. januárom 1995 sa za „existujúcu“ pomoc v zmysle článku III-168 ods. 1 ústavy považuje iba tá, ktorá bola oznámená Komisii do 30. apríla 1995;

- b) existujúca pomoc a zámery udeliť alebo zmeniť pomoc, ktoré boli oznámené Komisii pred 1. januárom 1995, sa považujú za oznámené k tomuto dátumu.

ČLÁNOK 51

1. Pokiaľ nie je v určitých prípadoch ustanovené inak, Rada na návrh Komisie prijme európske nariadenia alebo európske rozhodnutia potrebné na vykonanie tohto oddielu.
2. Európsky zákon Rady môže ustanoviť úpravy ustanovení tohto oddielu, ktoré sa ukážu ako potrebné v dôsledku zmeny práva Únie. Rada sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

ČLÁNOK 52

1. Ak sú potrebné prechodné opatrenia na uľahčenie prechodu od režimu existujúceho v Rakúsku, Fínsku a Švédsku k režimu vyplývajúcemu z uplatňovania spoločnej organizácie trhu za podmienok ustanovených v Akte o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva, takéto opatrenia sa prijímú v súlade s postupom ustanoveným v článku 38 nariadenia č. 136/66/EHS, prípadne v príslušných článkoch iných nariadení o spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov. Tieto opatrenia môžu byť prijaté počas obdobia končiaceho 31. decembrom 1997 a ich platnosť končí týmto dňom.
2. Európsky zákon Rady môže predĺžiť obdobie uvedené v odseku 1. Rada sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

ČLÁNOK 53

Články 51 a 52 sa vzťahujú na produkty rybného hospodárstva.

Oddiel 3

Ustanovenia o prechodných opatreniach

ČLÁNOK 54

Akty uvedené v bodoch VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z a aa, X.a, b a c prílohy XV¹ k Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva sa uplatňujú voči Rakúsku, Fínsku a Švédsku podľa podmienok ustanovených v uvedenej prílohe.

So zreteľom na bod IX.2.x prílohy XV uvedenom v prvom odseku sa odkazy na ustanovenia Zmluvy o založení Európskych spoločenstiev, najmä jej články 90 a 91, chápu ako odkazy na ustanovenia ústavy, najmä na jej článok III-170 ods. 1 a 2.

¹ Ú. v. ES L 241, 29.8.1994, s. 322.

Oddiel 4

Ustanovenia o uplatňovaní určitých aktov

ČLÁNOK 55

1. Jednotlivé rozhodnutia o výnimkách a rozhodnutia o negatívnom ateste prijaté pred 1. januárom 1995 podľa článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) alebo článku 1 Protokolu 25 k tejto dohode, či už Dozorným úradom Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) alebo Komisiou, a týkajúce sa prípadov, na ktoré sa v dôsledku pristúpenia vzťahuje článok 81 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, zostanú na účely článku III-161 ústavy platné do uplynutia lehoty v nich určenej, alebo kým Komisia v súlade s právom Únie prijme riadne odôvodnené európske rozhodnutie o opaku.
2. Všetky rozhodnutia prijaté pred 1. januárom 1995 Dozorným úradom EZVO podľa článku 61 dohody o EHP, ktoré sa týkajú prípadov, na ktoré sa v dôsledku pristúpenia vzťahuje článok 87 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, zostanú v platnosti so zreteľom na článok III-167 ústavy, pokiaľ Komisia neprijme európske rozhodnutie o opaku podľa článku III-168 ústavy. Tento odsek sa nevzťahuje na rozhodnutia, ktoré podliehajú konaniu ustanovenému v článku 64 dohody o EHP.
3. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2, zostávajú rozhodnutia prijaté Dozorným úradom EZVO v platnosti aj po 1. januári 1995, pokiaľ Komisia v súlade s právom Únie neprijme riadne odôvodnené rozhodnutie o opaku.

Oddiel 5
Ustanovenia o Alandách

ČLÁNOK 56

Ustanovenia ústavy nevyklučujú uplatňovanie ustanovení o Alandách platných k 1. januáru 1994 o:

- a) obmedzeniach na nediskriminačnom základe týkajúcich sa práva fyzických osôb, ktoré nemajú hembygdsrátt/kotiseutuoikeus (regionálne občianstvo) Alánd, alebo právnických osôb, nadobúdať a vlastniť nehnuteľnosti na Alandách bez povolenia príslušných orgánov Alánd;
- b) obmedzeniach na nediskriminačnom základe týkajúcich sa práva fyzických osôb, ktoré nemajú hembygdsrátt/kotiseutuoikeus (regionálne občianstvo) Alánd, alebo právnických osôb usadiť sa a práva poskytovať služby bez povolenia príslušných orgánov Alánd.

ČLÁNOK 57

1. Územie Alánd – považované za tretie územie v zmysle článku 3 ods. 1 tretej zarážky smernice Rady 77/388/EHS a za štátne územie mimo pôsobnosti smerníc harmonizujúcich spotrebné dane v zmysle článku 2 smernice Rady 92/12/EHS – je vyňaté z územnej pôsobnosti ustanovení práva Únie v oblasti harmonizácie právnych predpisov členských štátov o daniach z obratu a spotrebných daniach a iných formách nepriameho zdanenia.

Tento odsek sa nevzťahuje na ustanovenia smernice Rady 69/335/EHS týkajúcej sa dane zo zvyšovania základného imania.

2. Cieľom výnimky uvedenej v odseku 1 je udržať životaschopnosť miestneho hospodárstva na ostrovoch a nesmie mať negatívne následky na záujmoch Únie alebo jej spoločných politikách. Ak sa Komisia domnieva, že ustanovenia uvedené v odseku 1 už nie sú odôvodnené, najmä vzhľadom na spravodlivú hospodársku súťaž alebo vlastné prostriedky, predloží príslušné návrhy Rade, ktorá prijme potrebné akty v súlade s príslušnými článkami ústavy.

ČLÁNOK 58

Fínska republika zabezpečí, aby sa na území Alánd zaobchádzalo rovnako so všetkými fyzickými a právnickými osobami z členských štátov.

ČLÁNOK 59

Ustanovenia tohto oddielu sa uplatňujú v zmysle Vyhlásenia o Alandách, ktoré v sebe zahŕňa znenie preambuly k Protokolu č. 2 k Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

Oddiel 6
Ustanovenia o etnickej skupine Samov

ČLÁNOK 60

Bez ohľadu na ustanovenia ústavy môžu byť príslušníkom etnickej skupiny Samov poskytnuté výlučné práva na chov sobov v oblastiach tradične obývaných touto etnickou skupinou.

ČLÁNOK 61

Tento oddiel môže byť rozšírený tak, aby zohľadnil akýkoľvek ďalší vývoj výlučných práv Samov, viažucich sa na ich tradičný spôsob života. Európsky zákon Rady môže vykonať potrebné zmeny a doplnenia k tomuto oddielu. Rada sa uznáva jednomyselne po porade s Európskym parlamentom a Výborom regiónov.

ČLÁNOK 62

Ustanovenia tohto oddielu sa uplatňujú v zmysle Vyhlásenia o etnickej skupine Samov, ktorá v sebe zahŕňa znenie preambuly k Protokolu č. 3 k Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

Oddiel 7

Osobitné ustanovenia v rámci štrukturálnych fondov vo Fínsku a Švédsku

ČLÁNOK 63

Oblasti, na ktoré sa vzťahuje stály cieľ podporovať rozvoj a štrukturálne prispôsobenie regiónov s mimoriadne nízkou hustotou obyvateľstva, v zásade predstavujú alebo patria k regiónom na úrovni NUTS II s hustotou obyvateľstva osem osôb na km² a nižšou. Podpora Únie môže byť, za splnenia podmienky hustoty obyvateľstva, rozšírená na príahlé a susediace menšie oblasti, ktoré spĺňajú rovnaké kritérium hustoty obyvateľstva. Regióny a oblasti uvedené v tomto článku sú vymenované v prílohe 1¹ k Protokolu č. 6 k Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

¹ Ú. v. ES L 241, 29.8.1994, s. 355.

Oddiel 8

Ustanovenia o cestnej a kombinovanej doprave v Rakúsku

ČLÁNOK 64

1. Na účely tohto oddielu platia tieto definície:
 - a) „nákladný automobil“ znamená každé motorové vozidlo s maximálnou povolenou hmotnosťou nad 7,5 tony registrované v členskom štáte a určené na prepravu tovarov alebo vlečenie prívesov, vrátane návesových traktorových jednotiek, a prívesy s maximálnou povolenou hmotnosťou nad 7,5 tony vlečené motorovým vozidlom registrovaným v členskom štáte s maximálnou povolenou hmotnosťou 7,5 ton alebo menej;
 - b) „kombinovaná doprava“ znamená prepravu tovarov na nákladných automobiloch alebo prepravných jednotkách, ktoré absolvujú časť cesty po železnici a začínajú alebo končia svoju jazdu na ceste, pričom tranzitná doprava za žiadnych okolností nesmie prechádzať cez územie Rakúska zo železničného terminálu alebo na terminál len po ceste.
2. Články 65 až 71 sa vzťahujú na opatrenia týkajúce sa poskytovania železničnej a kombinovanej dopravy prechádzajúcej cez územie Rakúska.

ČLÁNOK 65

Únia a dotknuté členské štáty v rámci svojich právomocí prijímú a úzko koordinujú opatrenia na rozvoj a podporu železničnej a kombinovanej dopravy pre transalpskú nákladnú dopravu.

ČLÁNOK 66

Únia pri vydávaní usmernení v zmysle článku III-247 ústavy zabezpečí, aby osi definované v prílohe 1¹ k Protokolu č. 9 k Aktu o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva tvorili súčasť transeurópskych sietí železničnej a kombinovanej dopravy a aby boli označené za projekty spoločného záujmu.

ČLÁNOK 67

Únia a dotknuté členské štáty vykonávajú v rámci svojich kompetencií opatrenia uvedené v prílohe 2² k Protokolu č. 9 k Aktu o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

ČLÁNOK 68

Únia a dotknuté členské štáty vynaložia maximálne úsilie na to, aby vybudovali a využívali dodatočné železničné kapacity uvedené v prílohe 3³ k Protokolu č. 9 k Aktu o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

¹ Ú. v. ES L 241, 29.8.1994, s. 364.

² Ú. v. ES L 241, 29.8.1994, s. 365.

³ Ú. v. ES L 241, 29.8.1994, s. 367.

ČLÁNOK 69

Únia a dotknuté členské štáty prijímú opatrenia na zlepšenie železničnej a kombinovanej dopravy. V prípade potreby a v súlade s ustanoveniami ústavy sa prijímú takéto opatrenia v úzkej spolupráci so železničnými spoločnosťami a inými poskytovateľmi železničných služieb. Uprednostniť by sa mali tie opatrenia, ktoré sú uvedené v ustanoveniach práva Únie o železničnej a kombinovanej doprave. Pri uskutočňovaní opatrení sa mimoriadna pozornosť sústreďí na konkurencieschopnosť, efektívnosť a transparentnosť nákladov v železničnej a kombinovanej doprave. Dotknuté členské štáty sa snažia prijať najmä také opatrenia, ktoré zabezpečia konkurencieschopnosť cien kombinovanej dopravy s cenami iných druhov dopravy. Podpora poskytnutá na tieto účely musí byť v súlade s právom Únie.

ČLÁNOK 70

Únia a dotknuté členské štáty prijímú v prípade vážneho narušenia železničnej dopravy, napríklad v prípade prírodnej katastrofy, všetky možné spoločné opatrenia s cieľom udržať plynulosť dopravy. Prednosť majú citlivé náklady, napríklad potraviny podliehajúce skaze.

ČLÁNOK 71

Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 73 ods. 2 prehodnotí uplatňovanie tohto oddielu.

ČLÁNOK 72

1. Tento článok sa vzťahuje na cestnú nákladnú dopravu na území Spoločenstva.
2. Pre jazdy, ktoré zahŕňajú tranzit tovaru cez Rakúsko, platia ustanovenia prvej smernice Rady z 23. júla 1962 a nariadenie Rady (EHS) č. 881/92 týkajúce sa prepravy vykonávanej na vlastný účet a prepravy vykonávanej ako živnosť, pokiaľ v tomto článku nie je ustanovené inak.
3. Do 1. januára 1998 platia tieto ustanovenia:
 - a) Celkové emisie NO_x z nákladných automobilov prechádzajúcich pri tranzite územím Rakúska sa v období od 1. januára 1992 do 31. decembra 2003 v súlade s tabuľkou v prílohe 4 znížia o 60 %.
 - b) Zníženie celkových emisií NO_x z nákladných automobilov sa bude riadiť podľa systému eko-bodov. Podľa tohto systému každé nákladné vozidlo prechádzajúce pri tranzite územím Rakúska potrebuje určitý počet eko-bodov zodpovedajúci jeho emisiám NO_x (schválený podľa hodnoty na základe posudzovania systému kvality výroby (COP) alebo hodnoty na základe posúdenia vzorky typu). Metóda výpočtu a spravovania týchto bodov je opísaná v prílohe 5.
 - c) Ak počet tranzitných jász v jednom roku prekročí referenčnú hodnotu stanovenú na rok 1991 o viac než 8 %, Komisia v súlade s postupom ustanovenom v článku 16 prijme primerané opatrenia v súlade s odsekom 3 prílohy 5.

- d) Rakúsko vydá a včas sprístupní karty eko-bodov potrebné pre spravovanie systému eko-bodov pre nákladné vozidlá prechádzajúce cez Rakúsko v zmysle prílohy 5.
- e) Eko-body Komisia rozdelí medzi členské štáty v súlade s ustanoveniami, ktoré sa prijímú podľa odseku 7.

4. Rada na základe správy Komisie pred 1. januárom 1998 prehodnotí uplatňovanie ustanovení týkajúcich sa tranzitu tovaru po ceste cez Rakúsko. Hodnotenie sa vykoná v súlade s princípmi komunitárneho práva, ako je riadne fungovanie vnútorného trhu, najmä voľného pohybu tovaru a služieb, ochrana životného prostredia v záujme Spoločenstva ako celku a bezpečnosť dopravy. Pokiaľ Rada jednomyselne na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom nerozhodne inak, prechodné obdobie trvá do 1. januára 2001, a počas neho platia ustanovenia odseku 3.

5. Pred 1. januárom 2001 Komisia v spolupráci s Európskou environmentálnou agentúrou vypracuje vedeckú štúdiu o tom, do akej miery bol cieľ znížiť znečistenie, ustanovený v odseku 2, písm. a) splnený. Ak Komisia dospeje k záveru, že tento cieľ bol splnený na udržateľnom základe, prestanú ustanovenia odseku 2 platiť 1. januára 2001. Ak Komisia dospeje k záveru, že cieľ nie je splnený na udržateľnom základe, môže Rada v súlade s článkom 75 Zmluvy o ES prijať opatrenia v rámci Spoločenstva, ktoré zabezpečia ekvivalentnú ochranu životného prostredia, najmä 60% zníženie znečistenia. Ak Rada neprijme tieto opatrenia, predĺži sa prechodné obdobie automaticky na konečné obdobie troch rokov, počas ktorých platia ustanovenia odseku 2.

6. Po uplynutí prechodného obdobia sa *acquis communautaire* bude uplatňovať v plnej miere.
7. Komisia v súlade s postupom ustanoveným v článku 16 prijme podrobné opatrenia týkajúce sa systému eko-bodov, rozdelenia eko-bodov, technických otázok a uplatňovania tohto článku, ktoré nadobudnú platnosť v deň pristúpenia Rakúska.

Opatrenia uvedené v prvom odseku zabezpečia, že pre súčasné členské štáty sa nezmení skutkový stav vyplývajúci z uplatňovania nariadenia Rady (EHS) č. 3637/92 a správnej dohody, podpísanej 23. decembra 1992, stanovujúcej dátum nadobudnutia účinnosti a postupy pre zavedenie systému eko-bodov uvedeného v dohode o tranzite. Vynaloží sa maximálne úsilie na to, aby sa zabezpečilo, že podiel eko-bodov pridelených Grécku primerane zohľadní potreby Grécka v tejto súvislosti.

ČLÁNOK 73

1. Komisii pomáha výbor.
2. Keď sa odkazuje na tento odsek, uplatnia sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.
3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Oddiel 9

Ustanovenia o používaní špecifických rakúskych výrazov v nemeckom jazyku v rámci Európskej únie

ČLÁNOK 74

1. Špecifické rakúske výrazy v nemeckom jazyku obsiahnuté v rakúskych právnych predpisoch a uvedené v prílohe¹ k Protokolu č. 10 k Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva majú rovnaký status a môžu byť používané s rovnakým právnym účinkom ako zodpovedajúce výrazy používané v Nemecku a vymenované v uvedenej tejto prílohe.
2. V nemeckej verzii nových právnych predpisov sa špecifické rakúske výrazy uvedené v prílohe k Protokolu č. 10 k Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva uvedú v primeranej forme popri zodpovedajúcich výrazoch používaných v Nemecku.

¹ Ú. v. ES C 241, 29.8.1994, s. 370.

9. PROTOKOL

K ZMLUVE A AKTU O PRISTÚPENÍ ČESKEJ REPUBLIKY,
ESTÓNSKEJ REPUBLIKY, CYPERSKEJ REPUBLIKY,
LOTYŠSKEJ REPUBLIKY, LITOVSKÉJ REPUBLIKY,
MAĎARSKEJ REPUBLIKY, MALTSKEJ REPUBLIKY,
POĽSKEJ REPUBLIKY, SLOVINSKEJ REPUBLIKY
A SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že Česká republika, Estónska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Maďarská republika, Maltská republika, Poľská republika, Slovinská republika a Slovenská republika pristúpili 1. mája 2004 k Európskym spoločenstvám a Európskej únii založenej Zmluvou o Európskej únii;

BERÚC DO ÚVAHY, že článok IV-437 ods. 2 písm. e) ústavy ustanovuje, že vyššie uvedená Zmluva o pristúpení zo 16. apríla 2003 sa zrušuje;

BERÚC DO ÚVAHY, že veľký počet ustanovení nachádzajúcich sa v akte pripojenom k tejto zmluve o pristúpení je aj naďalej dôležitých; že článok IV-437 ods. 2 ústavy ustanovuje, že tieto ustanovenia sa musia upraviť alebo uviesť v protokole, aby zostali v platnosti a zachovali sa ich právne účinky;

BERÚC DO ÚVAHY, že niektoré z týchto ustanovení vyžadujú technické úpravy nevyhnutné pre dosiahnutie súladu s textom ústavy bez zmeny ich právneho účinku;

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

PRVÁ ČASŤ

USTANOVENIA O AKTE O PRISTÚPENÍ ZO 16. APRÍLA 2003

HLAVA I

ZÁSADY

ČLÁNOK 1

Na účely tohto protokolu:

- a) pojem „Akt o pristúpení zo 16. apríla 2003“ znamená Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia;
- b) pojmy „Zmluva o založení Európskeho spoločenstva“ (Zmluva o ES) a „Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu“ (Zmluva o ESAE) znamenajú tieto zmluvy v znení zmenenom a doplnenom zmluvami a inými aktmi, ktoré nadobudli platnosť pred 1. májom 2004;

- c) pojem „Zmluva o Európskej únii“ („Zmluva o EÚ“) znamená túto zmluvu v znení doplnenom alebo zmenenom zmluvami alebo inými aktmi, ktoré nadobudli platnosť pred 1. májom 2004;
- d) pojem „Spoločenstvo“ znamená podľa okolností jedno alebo obidve Spoločenstvá uvedené v písmene b);
- e) pojem „súčasné členské štáty“ znamená tieto členské štáty: Belgické kráľovstvo, Dánske kráľovstvo, Spolkovú republiku Nemecko, Helénsku republiku, Španielske kráľovstvo, Francúzsku republiku, Írsko, Taliansku republiku, Luxemburské veľkoveľkovoľvodstvo, Holandské kráľovstvo, Rakúsku republiku, Portugalskú republiku, Fínsku republiku, Švédске kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.
- f) pojem „nové členské štáty“ znamená tieto členské štáty: Českú republiku, Estónsku republiku, Cyperskú republiku, Lotyšskú republiku, Litovskú republiku, Maďarskú republiku, Maltskú republiku, Poľskú republiku, Slovinskú republiku a Slovenskú republiku;

ČLÁNOK 2

Práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o pristúpení Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky, uvedenej v článku IV-437 ods. 2 písm. e) ústavy, nadobudli v súlade s podmienkami ustanovenými touto zmluvou účinnosť 1. mája 2004.

ČLÁNOK 3

1. Ustanovenia Schengenského acquis začleneného do rámca Únie protokolom pripojeným k Zmluve o Ústave pre Európu (ďalej len „Schengenský protokol“), a akty na ňom založené alebo inak s ním súvisiace uvedené v prílohe I k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, ako aj iné takéto akty prijaté pred 1. májom 2004 sú záväzné a uplatňované v nových členských štátoch od 1. mája 2004.

2. Ustanovenia Schengenského acquis začlenené do rámca Únie a na ňom založených alebo inak s ním súvisiacich aktov neuvedených v odseku 1, ktoré sú síce od 1. mája 2004 záväzné pre nové členské štáty, sa však uplatňujú v novom členskom štáte až na základe európskeho rozhodnutia Rady prijatého po overení v súlade s platným schengenským hodnotiacim postupom, že nevyhnutné podmienky pre uplatňovanie celého príslušného acquis boli v tomto novom členskom štáte splnené.

Rada po porade s Európskym parlamentom prijme jednomyselne rozhodnutie svojimi členmi, ktorí zastupujú vlády členských štátov, v ktorých sú už ustanovenia uvedené v tomto odseku účinné, a člena, ktorý zastupuje vládu členského štátu, v ktorom majú tieto ustanovenia nadobudnúť účinnosť. Členovia Rady, ktorí zastupujú vlády Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, sa na takomto rozhodovaní zúčastnia v takom rozsahu, v akom sa vzťahuje na ustanovenia Schengenského acquis a na ňom založených alebo inak s ním súvisiacich aktov, na ktorých sú tieto členské štáty zúčastnené.

3. Zmluvy uzavreté Radou podľa článku 6 Schengenského protokolu sú záväzné pre nové členské štáty od 1. mája 2004.

4. So zreteľom na dohovory alebo nástroje v oblasti spravodlivosti a vnútorných vecí, ktoré sú neoddeliteľné od dosiahnutia cieľov Zmluvy o EÚ, sa od nových členských štátoch vyžaduje:
- a) pristúpiť k tým, ktoré sú k 1. máju 2004 otvorené na podpis súčasnými členskými štátmi, a k tým, ktoré boli vypracované Radou v súlade s hlavou VI Zmluvy o EÚ a ktorých prijatie bolo odporučené členským štátom;
 - b) zaviesť správne a iné opatrenia, ako napríklad opatrenia prijaté k 1. máju 2004 súčasnými členskými štátmi alebo Radou s cieľom uľahčiť praktickú spoluprácu medzi orgánmi a organizáciami členských štátov činnými v oblasti spravodlivosti a vnútorných vecí.

ČLÁNOK 4

Každý nový členský štát sa od 1. mája 2004 stane účastníkom hospodárskej a menovej únie ako členský štát, pre ktorý platí výnimka v zmysle článku III-197 ústavy.

ČLÁNOK 5

1. Od nových členských štátov, ktoré pristúpili prostredníctvom Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 k rozhodnutiam a dohodám prijatým zástupcami vlád členských štátov na zasadnutí Rady, sa vyžaduje, aby pristúpili ku všetkým ostatným zmluvám uzavretým súčasnými členskými štátmi, týkajúcim sa fungovania Únie alebo súvisiacim s jej činnosťou.

2. Od nových členských štátov sa vyžaduje pristúpiť k dohovorom uvedeným v článku 293 Zmluvy o ES a k tým, ktoré sú neoddeliteľné od dosiahnutia cieľov Zmluvy o ES, pokiaľ sú stále v platnosti, a tiež k protokolom o výklade týchto dohovorov Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev, ktoré podpísali súčasné členské štáty, a na tento účel sa od nich vyžaduje začať so súčasnými členskými štátmi rokovania s cieľom prijať nevyhnutné úpravy.

ČLÁNOK 6

1. Od nových členských štátov sa vyžaduje pristúpiť, za podmienok ustanovených v tomto protokole, k dohodám alebo dohovorom uzavretým alebo predbežne uplatňovaným súčasnými členskými štátmi a Úniou alebo Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu, a k zmluvám uzavretými týmito štátmi, ktoré súvisia s týmito dohodami alebo dohovormi.

Pristúpenie nových členských štátov k dohodám alebo dohovorom uvedeným v odseku 4 a k dohodám s Bieloruskom, Čínou, Chile, Mercosur-om a Švajčiarskom, ktoré boli uzavreté alebo podpísané spoločne Spoločenstvom a jeho súčasnými členskými štátmi, bude schválené uzavretím protokolov k týmto dohodám alebo dohovorom medzi Radou, ktorá koná jednomyseľne v mene členských štátov, a príslušnou treťou krajinou, prípadne tretími krajinami, alebo príslušnou medzinárodnou organizáciou. Týmto postupom nie je dotknutá príslušnosť Únie alebo Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ani rozdelenie právomocí medzi nimi a členskými štátmi, pokiaľ ide o uzavieranie takýchto dohôd alebo dohovorov v budúcnosti alebo akékoľvek zmeny a doplnenia, ktoré sa netýkajú pristúpenia. Komisia dohodne tieto protokoly v mene členských štátov na základe pokynov jednomyseľne schválených Radou a po porade s výborom zloženým zo zástupcov členských štátov. Návrhy protokolov, ktoré majú byť uzavreté, predloží Rade.

2. Po pristúpení k dohodám a dohovorom uvedených v odseku 1 nadobudnú nové členské štáty rovnaké práva a povinnosti vyplývajúce z týchto dohôd a dohovorov, ako majú súčasné členské štáty.
3. Od nových členských štátov sa vyžaduje pristúpiť, za podmienok ustanovených v tomto protokole, k Dohode o Európskom hospodárskom priestore¹ v súlade s článkom 128 tejto dohody.
4. Od 1. mája 2004 a, ak je to potrebné, do uzavretia potrebných protokolov uvedených v odseku 1 uplatňujú nové členské štáty ustanovenia zmlúv, ktoré uzavreli spoločne súčasné členské štáty a Spoločenstvo s Alžírskom, Arménskom, Azerbajdžanom, Bulharskom, Bývalou juhoslovanskou republikou Macedónsko, Chorvátskom, Egyptom, Gruzínskom, Izraelom, Jordánskom, Kazachstanom, Kirgizskom, Libanom, Mexikom, Moldavskom, Marokom, Rumunskom, Ruskou federáciou, San Marínom, Južnou Afrikou, Kórejskou republikou, Sýriou, Tuniskom, Tureckom, Turkménskom, Ukrajinou a Uzbekistanom, ako aj ustanovenia ostatných zmlúv uzavretých spoločne súčasnými členskými štátmi a Spoločenstvom pred 1. májom 2004.

Každá úprava týchto zmlúv sa uskutoční prostredníctvom protokolov uzavretých so zmluvnými štátmi v súlade s odsekom 1 druhým pododsekom. Ak neboli protokoly uzavreté do 1. mája 2004, Únia, Európske spoločenstvo pre atómovú energiu a členské štáty prijímú v rámci svojich oprávnení nevyhnutné opatrenia na riešenie tejto situácie.
5. Od 1. mája 2004 nové členské štáty uplatňujú dvojstranné dohody a dojednania o textile uzavreté Spoločenstvom s tretími krajinami.

¹ Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 3.

Množstvomé obmedzenia uplatňované Úniou na dovoz textilných a odevných výrobkov sú upravené tak, aby sa zohľadnilo pristúpenie nových členských štátov.

Ak zmeny a doplnenia dvojstranných dohôd a dojednaní o textile nenadobudli platnosť do 1. mája 2004, prijme Únia potrebné úpravy svojich predpisov o dovoze textilných a odevných výrobkov z tretích krajín, aby sa zohľadnilo pristúpenie nových členských štátov.

6. Množstvomé obmedzenia, ktoré Únia uplatňuje na dovoz ocele a výrobkov z ocele, sú upravené na základe dovozu výrobkov z ocele s pôvodom v príslušných dodávateľských krajinách do nových členských štátov v rokoch bezprostredne predchádzajúcich podpísaniu zmluvy o pristúpení.

7. Dohody o rybnom hospodárstve uzavreté pred 1. májom 2004 medzi novými členskými štátmi a tretími krajinami sú spravované Úniou.

Práva a záväzky vyplývajúce pre nové členské štáty z týchto dohôd zostávajú nedotknuté, pokiaľ zostanú ustanovenia týchto dohôd predbežne zachované.

Rada v každom prípade bez zbytočného odkladu, najneskôr však pred uplynutím platnosti dohôd uvedených v prvom pododseku, prijme na návrh Komisie vhodné európske rozhodnutia pre pokračovanie rybolovných činností vyplývajúcich z týchto dohôd vrátane možnosti predĺženia platnosti určitých dohôd o najviac jeden rok.

8. S účinnosťou od 1. mája 2004 odstúpia nové členské štáty od všetkých dohôd o voľnom obchode s tretími krajinami vrátane Stredoeurópskej dohody o voľnom obchode.

Nové členské štáty prijímú v rozsahu nesúladu dohôd medzi jedným alebo viacerými novými členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na strane druhej so záväzkami vyplývajúcimi z ústavy a najmä z tohto protokolu potrebné kroky na odstránenie vzniknutého nesúladu. Ak sa nový členský štát stretne s ťažkosťami pri úprave dohody uzavretej pred prístupím s jedným alebo viacerými štátmi, odstúpi od tejto dohody v súlade s podmienkami v nej ustanovenými.

9. Nové členské štáty prijímú v prípade potreby vhodné opatrenia, aby prispôsobili svoje postavenie vo vzťahu k medzinárodným organizáciám a k tým medzinárodným zmluvám, ktorých zmluvnými stranami sú Únia alebo Európske spoločenstvo pre atómovú energiu alebo iné členské štáty, právam a povinnostiam vyplývajúcim pre Úniu z ich prístupia.

K 1. máju 2004 alebo čo najskôr po tomto dátume odstúpia od medzinárodných zmlúv o rybnom hospodárstve, ktorých je Únia zmluvnou stranou, a vystúpia z organizácií, ktorých je Spoločenstvo členom, pokiaľ sa ich členstvo nevzťahuje aj na iné oblasti ako na rybné hospodárstvo.

ČLÁNOK 7

Právny status aktov prijatých inštitúciami, na ktoré sa vzťahujú prechodné ustanovenia tohto protokolu, zostáva zachovaný; naďalej platia predovšetkým postupy pre zmeny a doplnenia týchto aktov.

ČLÁNOK 8

Ustanovenia Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, ktorých účelom alebo právnym účinkom je zrušenie alebo zmena a doplnenie, inak ako prechodným opatrením, aktov prijatých inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Spoločenstva alebo Európskej únie zriadenými Zmluvou o Európskej únii, zostávajú v platnosti, ako sú vykladané Súdny dvorom Európskych spoločenstiev Súdom prvého stupňa, s výhradou uplatňovania druhého odseku.

Tieto ustanovenia majú rovnakú právnu povahu ako akty, ktoré zrušujú alebo menia a dopĺňajú, a podliehajú rovnakým pravidlám ako tieto akty.

ČLÁNOK 9

Znenie aktov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Spoločenstva alebo Európskej únie zriadenej Zmluvou o Európskej únii, ako aj znenie aktov Európskej centrálnej banky prijatých pred 1. májom 2004, ktoré boli vyhotovené v českom, estónskom, lotyšskom, litovskom, maďarskom, maltskom, poľskom, slovenskom a slovinskom jazyku, sú autentické od uvedeného dátumu za rovnakých podmienok ako znenia vyhotovené a autentické v ostatných jazykoch.

ČLÁNOK 10

Európsky zákon Rady môže zrušiť prechodné ustanovenia tohto protokolu, ak sa tieto prestanú byť uplatniteľné. Rada sa uznáva jednomyselne po porade s Európskym parlamentom.

ČLÁNOK 11

Uplatňovanie ústavy a aktov prijatých inštitúciami podlieha, ako prechodné opatrenie, výnimkám ustanoveným v tomto protokole.

HLAVA II

TRVALÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 12

Úpravy aktov uvedených v prílohe III k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, ktoré sú nevyhnutné v dôsledku pristúpenia, sú vypracované v súlade s usmerneniami ustanovenými v tejto prílohe a v súlade s postupom a za podmienok ustanovených v článku 36.

ČLÁNOK 13

Opatrenia uvedené v prílohe IV k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 sa uplatňujú za podmienok ustanovených v tejto prílohe.

ČLÁNOK 14

Európsky zákon Rady môže vykonať úpravy ustanovení tohto protokolu týkajúcich sa spoločnej poľnohospodárskej politiky, ktoré sú nevyhnutné v dôsledku zmeny práva Únie. Rada sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

HLAVA III

DOČASNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 15

Opatrenia uvedené v prílohách V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII a XIV k Aktu o prístupí zo 16. apríla 2003 sa uplatňujú vo vzťahu k novým členským štátom za podmienok ustanovených v týchto prílohách.

ČLÁNOK 16

1. Príjmy označované ako „clá spoločného colného sadzobníka a ostatné clá“ uvedené v článku 2 odseku 1 písm. b) rozhodnutia Rady 2000/597/ES, Euratom z 29. septembra 2000 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev,¹ alebo v príslušných ustanoveniach iného rozhodnutia, ktoré ho nahrádza, zahŕňajú aj clá vypočítané na základe sadzieb vyplývajúcich zo Spoločného colného sadzobníka a všetky s tým súvisiace úľavy, ktoré uplatňuje Únia v obchodných vzťahoch medzi novými členskými štátmi a tretími krajinami.
2. Pre rok 2004 sa harmonizovaný vymeriavací základ DPH a základ HND (hrubého národného dôchodku) každého nového členského štátu, ktoré sú uvedené v článku 2 odseku 1 písm. c) a d) rozhodnutia 2000/597/ES, Euratom, stanovuje na dve tretiny ročného základu. Základ HND každého nového členského štátu, ktorý sa zohľadní pri financovaní úpravy rozpočtovej nevyrovnanosti v prospech Spojeného kráľovstva podľa článku 5 odseku 1 rozhodnutia 2000/597/ES, Euratom sa tiež rovná dvom tretinám ročného základu.

¹ Ú. v. ES L 253, 07.10.2000, s. 42.

3. Na účely stanovenia zmrazenej sadzby pre rok 2004 podľa článku 2 odseku 4 písm. b) rozhodnutia 2000/597/ES, Euratom sa obmedzené vymeriavacie základy DPH nových členských štátov vypočítajú na základe dvoch tretín ich neobmedzeného základu DPH a dvoch tretín ich HND.

ČLÁNOK 17

1. Rozpočet Únie pre rozpočtový rok 2004 sa pomocou opravného rozpočtu, ktorý nadobudne účinnosť 1. mája 2004, upraví tak, aby zohľadňoval pristúpenie nových členských štátov.

2. Dvanásť mesačných dvanástin zdrojov založených na DPH a HND, ktoré sú povinné zaplatiť nové členské štáty podľa opravného rozpočtu uvedeného v odseku 1, ako aj spätne účinná úprava týchto dvanástin pre obdobie január až apríl 2004, ktorá sa vzťahuje len na súčasné členské štáty, sa prepočítajú na osminy, ktoré budú požadované počas obdobia mesiacov máj až december 2004. Spätne účinné úpravy, ktoré vyplynú z akéhokoľvek následného opravného rozpočtu prijatého v roku 2004, sa podobným spôsobom prepočítajú na rovnaké časti, ktoré budú požadované počas zvyšku roka.

ČLÁNOK 18

V prvý pracovný deň každého mesiaca zaplatí Únia Českej republike, Cypru, Malte a Slovinsku, v podobe výdavkovej položky rozpočtu Únie, jednu osminu v roku 2004 od 1. mája 2004 a v rokoch 2005 a 2006 jednu dvanástinu z nasledujúcich súm dočasnej rozpočtovej kompenzácie:

	2004	2005	2006
	(mil. eur, v cenách roku 1999)		
Česká republika	125,4	178,0	85,1
Cyprus	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovinsko	29,5	66,4	35,5

ČLÁNOK 19

V prvý pracovný deň každého mesiaca zaplatí Únia Českej republike, Estónsku, Cypru, Lotyšsku, Litve, Maďarsku, Malte, Poľsku, Slovinsku a Slovensku, v podobe výdavkovej položky rozpočtu Únie, jednu osminu v roku 2004 od 1. mája 2004 a v rokoch 2005 a 2006 jednu dvanástinu z nasledujúcich súm osobitných paušálnych hotovostných prostriedkov:

	2004	2005	2006
	(mil. eur, v cenách roku 1999)		
Česká republika	174,7	91,55	91,55
Estónsko	15,8	2,9	2,9
Cyprus	27,7	5,05	5,05
Lotyšsko	19,5	3,4	3,4
Litva	34,8	6,3	6,3
Maďarsko	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Poľsko	442,8	550,0	450,0
Slovinsko	65,4	17,85	17,85
Slovensko	63,2	11,35	11,35

1 miliarda eur pre Poľsko a 100 miliónov eur pre Českú republiku, ktoré sú zahrnuté v osobitných paušálnych hotovostných prostriedkoch, sa zohľadnia pri výpočtoch rozdelenia štrukturálnych prostriedkov pre roky 2004, 2005 a 2006.

ČLÁNOK 20

1. Nižšie uvedené nové členské štáty zaplatia Výskumnému fondu uhlia a ocele podľa rozhodnutia zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady, 2002/234/ESUO z 27. februára 2002 o finančných dôsledkoch skončenia platnosti Zmluvy o ESUO a o Výskumnom fonde uhlia a ocele,¹ tieto sumy :

(mil. eur, v bežných cenách)

Česká republika	39,88
Estónsko	2,5
Lotyšsko	2,69
Maďarsko	9,93
Poľsko	92,46
Slovinsko	2,36
Slovensko	20,11

¹ Ú. v. ES L 79, 22.3.2002, s. 42.

2. Príspevky Do výskumnému fondu uhlia a ocele sa uhradia v štyroch splátkach v súlade s tabuľkou počnúc rokom 2006 vždy v prvý pracovný deň prvého mesiaca každého roka:

2006:	15%
2007:	20%
2008:	30%
2009:	35%.

ČLÁNOK 21

1. Pokiaľ nie je v tomto protokole ustanovené inak, po 31. decembri 2003 sa podľa programu PHARE¹, pre cezhraničnú spoluprácu, predvstupových prostriedkov programu PHARE² pre Cyprus a Maltu³, programu ISPA⁴ a programu SAPARD⁵ nevyhradia v prospech nových členských štátov žiadne prostriedky. S novými členskými štátmi sa od 1. januára 2004 zaobchádza rovnako ako so súčasnými členskými štátmi, pokiaľ ide o výdavky podľa prvých troch kapitol rozpočtového výhľadu, ako sú definované v medziinštitucionálnej dohode zo 6. mája 1999,⁶ pričom sa uplatnia osobitné ustanovenia a výnimky ustanovené nižšie alebo inde v tomto protokole. Maximálne doplnkové vyhradené prostriedky pre kapitoly 1, 2, 3 a 5 rozpočtového výhľadu súvisiace s rozšírením sú ustanovené v prílohe XV k Aktu o prístupí zo 16. apríla 2003. V rámci rozpočtu na rok 2004 však nemožno vyhradiť žiadne prostriedky pre príslušné programy alebo agentúry pred skutočným prístupím príslušného nového členského štátu.

¹ Nariadenie (EHS) č. 3906/89 (Ú. v. ES L 375, 23.12.1989, s. 11).

² Nariadenie (ES) č. 2760/98 (Ú. v. ES L 345, 19.12.1998, s. 49).

³ Nariadenie (ES) č. 555/2000 (Ú. v. ES L 68, 16.3.2000, s. 3).

⁴ Nariadenie (ES) č. 1267/1999 (Ú. v. ES L 161, 26.6.1999, s. 73).

⁵ Nariadenie (ES) č. 1268/1999 (Ú. v. ES L 161, 26.6.1999, s. 87).

⁶ Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou zo 6. mája 1999 o rozpočtovej disciplíne a zlepšení rozpočtového postupu (Ú. v. ES C 172, 18.6.1999, s. 1).

2. Odsek 1 sa neuplatní na výdavky z prostriedkov sekcie záruk Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu podľa článku 2 ods. 1 a 2 a článku 3 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky,¹ na ktoré bude možno poskytnúť príspevky Spoločenstva až od 1. mája 2004 podľa článku 2 tohto protokolu.

Odsek 1 sa však uplatní na výdavky z prostriedkov oddelenia záruk Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu podľa článku 47a nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), ktorým sa menia a dopĺňajú a zrušujú niektoré nariadenia,² a to za podmienok ustanovených v zmene a doplnení uvedeného nariadenia, ktoré sa nachádzajú v prílohe II k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003.

3. S výnimkou prípadu ustanoveného v odseku 1 poslednej vete sa nové členské štáty od 1. januára 2004 zúčastňujú na programoch a v agentúrach Únie s finančnou podporou zo všeobecného rozpočtu Únie za rovnakých podmienok ako súčasné členské štáty.

4. Komisia prijme opatrenia potrebné na uľahčenie prechodu z predvstupového režimu na režim vyplývajúci z uplatňovania tohto článku.

¹ Ú. v. ES L 160, 26.6.1999, s. 103.

² Ú. v. ES L 160, 26.6.1999, s. 80.

ČLÁNOK 22

1. Predkladanie ponúk, uzatváranie zmlúv, výkon a platby v rámci verejného obstarávania a uzatvárania zmlúv na jeho základe pre predvstupovú pomoc v rámci programu PHARE, programu PHARE CBC a predvstupové prostriedky pre Cyprus a Maltu sú od 1. mája 2004 spravované vykonávacími agentúrami v nových členských štátoch.

Komisia prijme európske rozhodnutia s cieľom zrušiť Komisiou predbežnú kontrolu verejného obstarávania a uzatvárania zmlúv na jeho základe po kladnom posudku o rozšírenom decentralizovanom systéme vykonávania (EDIS) podľa kritérií a podmienok ustanovených v prílohe k nariadeniu Rady (ES) č. 1266/1999 z 21. júna 1999 o koordinačnej pomoci kandidátskym krajinám v rámci predvstupovej stratégie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 3906/89.¹

Ak tieto rozhodnutia o zrušení predbežnej kontroly neboli prijaté pred 1. májom 2004, nemožno predvstupovú pomoc poskytnúť pre žiadne zmluvy podpísané v období medzi 1. májom 2004 a dňom prijatia rozhodnutí Komisie.

Ak sa rozhodnutia Komisie o zrušení predbežnej kontroly prijímú až po 1. máji 2004 z dôvodov, ktoré nemožno pripísať orgánom nového členského štátu, môže Komisia výnimočne v riadne odôvodnených prípadoch súhlasiť s predvstupovou pomocou pre zmluvy podpísané v období medzi 1. májom 2004 a dňom prijatia týchto rozhodnutí Komisie a s pokračovaním vo vykonávaní predvstupovej pomoci na obmedzené obdobie s výnimkou predbežnej kontroly verejného obstarávania a uzatvárania zmlúv na jeho základe Komisiou.

¹ Ú. v. ES L 232, 2.9.1999, s. 34.

2. Globálne viazania rozpočtových prostriedkov, ktoré sa vykonali pred 1. májom 2004 podľa predvstupových finančných nástrojov uvedených v odseku 1, vrátane uzatvárania a registrácie následných jednotlivých právnych záväzkov a platieb vykonaných po 1. máji 2004, sa naďalej spravujú pravidlami a nariadeniami predvstupových finančných nástrojov a účtujú sa v príslušných rozpočtových kapitolách do ukončenia príslušných programov a projektov. Verejné obstarávanie začaté po 1. máji 2004 sa však uskutoční v súlade príslušnými aktmi Únie.

3. Posledné programové plánovanie pre predvstupovú pomoc uvedenú v odseku 1 sa vykoná v poslednom celom kalendárnom roku predchádzajúcom 1. máju 2004. Zákazky na činnosti podľa týchto programov sa musia zadať do dvoch rokov a výplata sa musí uskutočniť podľa ustanovení finančného memoranda¹ spravidla do konca tretieho roka po vyhradení prostriedkov. Predĺženie lehôt na udelenie zákaziek sa nepovoľuje. Výnimočne a v riadne odôvodnených prípadoch možno povoliť obmedzené predĺženie lehôt na výplatu.

4. S cieľom zabezpečiť potrebné postupné zrušenie predvstupovej finančnej pomoci uvedenej v odseku 1, ako aj programu ISPA, a hladký prechod z úpravy uplatňovanej pred 1. májom 2004 na úpravu uplatňovanú po tomto dátume môže Komisia prijať vhodné opatrenia, aby zabezpečila, že sa v nových členských štátoch zachová najviac po dobu pätnástich mesiacov po 1. máji 2004 dostatočný počet štatutárneho personálu.

¹ Usmernenie PHARE (SEC (1999) 1596, aktualizované 6.9.2002 dokumentom C 3303/2).

Počas tohto obdobia sa na úradníkov, ktorí boli pridelení na plánovacie miesta v nových členských štátoch pred 1. májom 2004 a ktorí musia zostať v službe v týchto štátoch aj po tomto dátume, výnimočne vzťahujú rovnaké finančné a hmotné podmienky, aké uplatňovala Komisia pred 1. májom 2004 v súlade s prílohou X k Služobnému poriadku a podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev ustanovených v nariadení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68.¹ Administratívne náklady, ktoré sú potrebné pre riadenie predvstupovej pomoci, vrátane miezd pre ostatný personál, sa uhradia za celý rok 2004 a za obdobie do konca júla 2005 v rámci kapitoly „výdavky na pomoc pre operácie“ (pôvodne časť B rozpočtu) alebo zodpovedajúcich kapitol rozpočtu pre finančné nástroje uvedené v odseku 1 ako aj program ISPA, z príslušných predvstupových rozpočtov.

5. Ak projekty schválené podľa nariadenia (ES) č. 1258/1999 už nemôžu byť financované podľa toho nástroja, môžu byť zahrnuté do programov rozvoja vidieka a financované v rámci Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu. Komisia prijme v tejto súvislosti potrebné prechodné opatrenia v súlade s postupom ustanoveným v článku 50 odseku 2 nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch.²

ČLÁNOK 23

1. V období od 1. mája 2004 do konca roku 2006 poskytne Únia novým členským štátom dočasnú finančnú pomoc, ďalej len „prechodové prostriedky“, aby rozvinuli a posilnili svoju správnu kapacitu na vykonávanie a presadzovanie práva Únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a podporili výmenu osvedčených postupov.

¹ Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1.

² Ú. v. ES L 161, 26.6.1999, s. 1.

2. Cieľom pomoci je vyhovieť pretrvávajúcej potrebe posilniť inštitucionálnu kapacitu v určitých oblastiach prostredníctvom opatrení, ktoré nemožno financovať zo štrukturálnych fondov, najmä v týchto oblastiach:

- a) spravodlivosť a vnútorné veci (posilnenie súdnictva, kontroly vonkajších hraníc, stratégia boja proti korupcii, posilnenie kapacít v rámci trestnoprávneho stíhania),
- b) finančná kontrola,
- c) ochrana finančných záujmov Únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a boj proti podvodom,
- d) vnútorný trh vrátane colnej únie,
- d) životné prostredie,
- e) veterinárne služby a budovanie správnych kapacít v oblasti potravinovej bezpečnosti,
- g) správne a kontrolné štruktúry pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka vrátane integrovaného správneho a kontrolného systému (ISKS),
- h) jadrová bezpečnosť (posilnenie účinnosti a právomoci orgánov jadrovej bezpečnosti a organizácií ich technickej podpory, ako aj verejných subjektov pre nakladanie s rádioaktívnym odpadom),

- i) štatistika,
 - j) posilnenie verejnej správy podľa potrieb označených v súhrnnej monitorovacej správe Komisie, ktoré nie sú pokryté štrukturálnymi fondmi.
3. Pomoc v rámci prechodových prostriedkov je pridelená v súlade s postupom ustanovenom v článku 8 nariadenia Rady (EHS) č. 3906/89 z 18. decembra 1989 o hospodárskej pomoci krajinám strednej a východnej Európy.¹
4. Program sa vykoná v súlade s článkom 53 ods. 1 písm. a) a b) rozpočtového nariadenia uplatňovaného na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev² alebo v súlade s európskym zákonom, ktorý ho nahradí. Pre twinningové projekty medzi orgánmi verejnej správy na účely inštitucionálnej výstavby sa naďalej uplatňuje postup pre výzvu na podávanie návrhov prostredníctvom siete kontaktných miest v členských štátoch, ako je zriadená v rámcových dohodách so súčasnými členskými štátmi na účely predvstupovej pomoci.

Prostriedky vyhradené na prechodové nástroje, vyjadrené v cenách roku 1999, predstavujú 200 miliónov eur v roku 2004, 120 miliónov eur v roku 2005 a 60 miliónov eur v roku 2006. Ročné vyhradené prostriedky sú povoľované rozpočtovým orgánom v medziach finančného výhľadu, ako je vymedzené medziinštitucionálnou dohodou z 6. mája 1999.

¹ Ú. v. ES L 375, 23.12.1989, s.11.

² Nariadenie (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. ES L 248, 16.9.2002, s. 1).

ČLÁNOK 24

1. Týmto sa vytvárajú schengenské prostriedky ako dočasný nástroj, ktorého účelom je pomôcť oprávneným členským štátom v období od 1. mája 2004 do konca roka 2006 financovať opatrenia na nových vonkajších hraniciach Únie, ktorými sa vykonáva Schengenské acquis a kontrola vonkajších hraníc.

Na odstránenie nedostatkov zistených v príprave na účasť v schengenskom priestore sú nasledujúce druhy opatrení spôsobilé byť financované v rámci schengenských prostriedkov:

- a) investície do výstavby, rekonštrukcie a modernizácie infraštruktúry hraničných priechodov a súvisiacich budov;
- b) investície do prevádzkového vybavenia akéhokoľvek druhu (napr. laboratórne vybavenie, detektory, hardvér a softvér Schengenského informačného systému SIS II, dopravné prostriedky),
- c) odborná príprava pohraničnej stráže,
- d) príspevky na výdavky na logistiku a prevádzku.

2. V rámci schengenských prostriedkov sa ku dňu pristúpenia oprávneným členským štátom poskytnú tieto paušálne sumy:

	2004	2005	2006
	(mil. eur, v cenách roku 1999)		
Estónsko	22,90	22,90	22,90
Lotyšsko	23,70	23,70	23,70
Litva	44,78	61,07	29,85
Maďarsko	49,30	49,30	49,30
Poľsko	93,34	93,33	93,33
Slovinsko	35,64	35,63	35,63
Slovensko	15,94	15,93	15,93

3. Oprávnené členské štáty sú zodpovedné za výber a vykonanie jednotlivých opatrení v súlade s týmto článkom. Taktiež sú povinné koordinovať využitie schengenských prostriedkov s pomocou ostatných nástrojov Únie, aby tak zabezpečili súlad s politikami a opatreniami Únie a súlad s rozpočtovým nariadením, ktoré sa uplatňuje na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev alebo s európskym zákonom, ktorý ho nahrádza.

Poskytnuté paušálne platby sa využijú počas obdobia troch rokov od prvej platby a Komisia odníme všetky nevyužité alebo neoprávnene použité prostriedky. Oprávnený členský štát predloží najneskôr do šiestich mesiacov po uplynutí trojročnej lehoty súhrnnú správu o použití poskytnutých paušálnych platieb spolu s odôvodnením výdavkov.

Oprávnené členské štáty vykonávajú túto pôsobnosť bez toho, aby tým bola dotknutá zodpovednosť Komisie za plnenie rozpočtu Únie, a v súlade s ustanoveniami uvedeného rozpočtového nariadenia alebo s európskym zákonom, ktorý ho nahrádza.

4. Právo Komisie preskúmať prostredníctvom Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) zostáva zachované. Komisia a Dvor audítorov môžu v súlade s príslušnými postupmi vykonávať kontroly na mieste.

5. Komisia môže prijať technické predpisy potrebné na uplatnenie schengenských prostriedkov.

ČLÁNOK 25

Sumy uvedené v článkoch 18, 19, 23 a 24 sa každý rok upravujú v rámci technických úprav ustanovených v odseku 15 medziinštitucionálnej dohody zo 6. mája 1999.

ČLÁNOK 26

1. Ak do konca obdobia nepresahujúceho tri roky od 1. mája 2004 vzniknú ťažkosti vážnej a trvalej povahy v niektorom odvetví hospodárstva alebo ťažkosti, ktoré by mohli spôsobiť zhoršenie hospodárskej situácie určitej oblasti, môže nový členský štát požiadať o povolenie prijať ochranné opatrenia na nápravu tejto situácie a prispôbenie príslušného odvetvia hospodárstvu vnútorného trhu.

Za rovnakých okolností môže ktorýkoľvek súčasný členský štát požiadať o povolenie prijať ochranné opatrenia vo vzťahu k jednému alebo viacerým novým členským štátom.

2. Na žiadosť príslušného členského štátu Komisia mimoriadnym postupom prijme európske nariadenia alebo európske rozhodnutia ustanovujúce ochranné opatrenia, ktoré považuje za nevyhnuté, pričom určí podmienky a podrobnosti ich uplatnenia.

V prípade vážnych hospodárskych ťažkostí a na výslovnú žiadosť dotknutého členského štátu sa Komisia uznesie do piatich pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti sprevádzanej príslušnými doplnkovými informáciami. Opatrenia, o ktorých sa takto rozhodne, sú uplatniteľné ihneď, musia zohľadňovať záujmy všetkých dotknutých strán a nesmú mať za následok hraničné kontroly.

3. Opatrenia povolené na základe odseku 2 môžu zahŕňať výnimky z pravidiel ustanovených ústavou, najmä z tohto protokolu, v takom rozsahu a na také obdobie, aké sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1. Prednosť majú pritom tie opatrenia, ktoré najmenej narušia fungovanie vnútorného trhu.

ČLÁNOK 27

Ak nový členský štát nevykoná záväzky prijaté v súvislosti s rokovaniami o pristúpení vrátane záväzkov v odvetvových politikách, ktoré sa týkajú hospodárskych činností s cezhraničnými účinkami, a spôsobí tým vážne narušenie fungovania vnútorného trhu alebo jeho bezprostredné nebezpečenstvo takého narušenia, môže Komisia do uplynutia obdobia, ktoré nepresahuje tri roky od 1. mája 2004, na odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastného podnetu prijať európske nariadenia alebo európske rozhodnutia ustanovujúce primerané opatrenia.

Opatrenia musia byť proporcionálne, pričom prednosť majú opatrenia, ktoré čo najmenej narúšajú fungovanie vnútorného trhu, prípadne uplatňovanie existujúcich odvetvových ochranných mechanizmov. Takéto ochranné mechanizmy nesmú byť použité ako prostriedok svojvoľnej diskriminácie alebo skrytého obmedzovania obchodovania medzi členskými štátmi. Opatrenia môžu byť zachované iba po bezpodmienečne nevyhnutné obdobie a budú v každom prípade zrušené, keď bude splnený príslušný záväzok. Možno ich však uplatňovať aj po uplynutí obdobia uvedeného v prvom odseku, ak príslušný záväzok nebol splnený. Na základe pokroku príslušného členského štátu v plnení jeho záväzkov môže Komisia opatrenia vhodne upraviť. Komisia pred zrušením európskych nariadení alebo európskych rozhodnutí ustanovujúcich ochranné opatrenia včas upovedomí Radu a v tejto súvislosti náležite zohľadní všetky pripomienky Rady.

ČLÁNOK 28

Ak sa v novom členskom štáte vyskytnú alebo bezprostredne hrozia závažné nedostatky v transpozícii, vykonávaní alebo uplatňovaní rámcových rozhodnutí alebo iných príslušných záväzkov, nástrojov spolupráce a rozhodnutí týkajúcich sa vzájomného uznávania v oblasti trestného práva podľa hlavy VI Zmluvy o EÚ a smerníc a nariadení týkajúcich sa vzájomného uznávania v občianskych veciach podľa hlavy IV Zmluvy o ES, ako aj európskych zákonov a európskych rámcových zákonov prijatých na základe časti III hlavy III kapitoly IV oddielov 3 a 4 ústavy, môže Komisia do uplynutia obdobia, ktoré nepresahuje viac ako tri roky od 1. mája 2004, na základe odôvodnenej žiadosti členského štátu alebo z vlastného podnetu a po porade s členskými štátmi prijať európske nariadenia alebo európske rozhodnutia ustanovujúce primerané opatrenia a určiť podmienky a podrobnosti ich uplatnenia.

Tieto opatrenia môžu mať povahu dočasného pozastavenia uplatňovania príslušných ustanovení a rozhodnutí vo vzťahoch medzi novým členským štátom a ktorýmkoľvek členským štátom alebo členskými štátmi bez toho, aby tým bola dotknuté pokračovanie úzkej justičnej spolupráce.

Opatrenia môžu byť zachované iba po nevyhnutné obdobie a budú zrušené, keď budú nedostatky napravené. Možno ich však uplatňovať aj po uplynutí obdobia uvedeného v prvom odseku, ak tieto nedostatky trvajú. Na základe pokroku nového členského štátu v náprave nedostatkov môže Komisia po porade s členskými štátmi opatrenia vhodne upraviť. Komisia upovedomí Radu v dostatočnom predstihu pred zrušením ochranných opatrení a v tejto súvislosti náležite zohľadní všetky pripomienky Rady.

ČLÁNOK 29

Aby sa nebránilo správne fungovaniu vnútorného trhu, nesmie uplatňovanie vnútroštátnych predpisov nových členských štátov počas prechodných období uvedených v prílohách V až XIV k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 viesť k hraničným kontrolám medzi členskými štátmi.

Článok 30

Ak sú na uľahčenie prechodu zo súčasného režimu v nových členských štátoch na režim vyplývajúci z uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky podľa podmienok uvedených v tomto protokole potrebné prechodné opatrenia, prijme Komisia takéto opatrenia v súlade s postupom ustanoveným v článku 42 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru¹ alebo v zodpovedajúcich článkoch ostatných nariadení o spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov alebo v európskych zákonoch, ktoré ich nahrádzajú, alebo v súlade s postupmi výboru, ako sú ustanovené v príslušných právnych predpisoch. Prechodné opatrenia uvedené v tomto článku môžu byť prijaté počas obdobia troch rokov nasledujúcich po 1. máji 2004 a ich uplatňovanie sa obmedzí na toto obdobie. Európsky zákon Rady môže toto obdobie predĺžiť. Rada sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

ČLÁNOK 31

Ak sú v nových členských štátoch na uľahčenie prechodu zo súčasného režimu na režim vyplývajúci z uplatňovania právnych predpisov Únie v oblasti veterinárstva a rastlinolekárstva potrebné prechodné opatrenia, Komisia ich prijme v súlade so zodpovedajúcim postupom určeným v príslušných platných právnych predpisoch. Tieto opatrenia sa prijímú počas obdobia troch rokov nasledujúcich po 1. máji 2004 a ich uplatňovanie sa obmedzí na toto obdobie.

ČLÁNOK 32

1. Funkčné obdobia nových členov výborov, skupín a iných orgánov, ktoré sú uvedené v prílohe XVI k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, uplynú v rovnakom čase ako funkčné obdobia členov vo funkcii k 1. máju 2004.

¹ Ú. v. ES L 178, 30.6.2001, s. 1.

2. Funkčné obdobia nových členov výborov a skupín zriadených Komisiou, ktoré sú uvedené v prílohe XVII k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, uplynú v rovnakom čase ako funkčné obdobia členov vo funkcii k 1. máju 2004.

HLAVA IV

UPLATNITEĽNOSŤ AKTOV INŠTITÚCIÍ

ČLÁNOK 33

Nové členské štáty sa od 1. mája 2004 považujú za adresátov smerníc a rozhodnutí v zmysle článku 249 Zmluvy o ES a článku 161 Zmluvy o ESAE za predpokladu, že tieto smernice a rozhodnutia boli adresované všetkým súčasným členským štátom. S výnimkou smerníc a rozhodnutí, ktoré nadobúdajú účinnosť podľa článku 254 odseku 1 a 2 Zmluvy o ES, sa tieto smernice a rozhodnutia považujú za oznámené novým členským štátom k 1. máju 2004.

ČLÁNOK 34

Nové členské štáty prijímú opatrenia potrebné na to, aby od 1. mája 2004 dosiahli súlad s ustanoveniami smerníc a rozhodnutí v zmysle článku 249 Zmluvy o ES a článku 161 Zmluvy o ESAE, pokiaľ v prílohách uvedených v článku 15 alebo v ktoromkoľvek inom ustanovení tohto protokolu nie je stanovená iná lehota.

ČLÁNOK 35

Pokiaľ nie je ustanovené inak, Rada na návrh Komisie prijme európske nariadenia a európske rozhodnutia nevyhnutné na vykonanie ustanovení obsiahnutých v prílohách III a IV Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, uvedených v článkoch 12 a 13 tohto protokolu.

ČLÁNOK 36

1. Ak si akty orgánov pred pristúpením vyžadujú úpravy z dôvodu pristúpenia, pričom nevyhnutné úpravy neboli ustanovené v tomto protokole, vykonajú sa tieto úpravy v súlade s postupom ustanoveným v odseku 2. Tieto úpravy nadobúdajú účinnosť 1. mája 2004.
2. Na tento účel prijme buď Rada na návrh Komisie alebo Komisia, podľa toho, ktorý z orgánov prijal pôvodné akty, potrebné akty.

ČLÁNOK 37

Nové členské štáty oznámia Komisii v súlade s článkom 33 Zmluvy o ESAE do troch mesiacov od 1. mája 2004 ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení na zabezpečenie ochrany zdravia pracovníkov a zdravia verejnosti na území nových členských štátov pred nebezpečenstvami z ionizujúceho žiarenia.

DRUHÁ ČASŤ

USTANOVENIA O PROTOKOLOCH PRIPOJENÝCH K AKTU O PRISTÚPENÍ ZO 16. APRÍLA 2003

HLAVA I

PRECHODNÉ USTANOVENIA O EURÓPSKEJ INVESTIČNEJ BANKE

ČLÁNOK 38

Španielske kráľovstvo zaplatí 309 686 775 eur ako svoj podiel na splatenom základom imaní v súlade so zvýšením upísaného základného imania. Tento príspevok bude splatený v ôsmich rovnakých splátkach splatných k 30. septembra 2004, 30. septembra 2005, 30. septembra 2006, 31. marca 2007, 30. septembra 2007, 31. marca 2008, 30. septembra 2008 a 31. marca 2009.

Španielske kráľovstvo prispeje ôsmimi rovnakými splátkami splatnými k týmto dňom do rezervných fondov a im rovnocenných rezerv, ako aj na čiastku, ktorá má byť ešte vyčlenená na rezervný fond a rezervy zodpovedajúcu zostatku vo výkaze ziskov a strát na konci apríla 2004, ako boli vykázané v súvahe banky, vo výške zodpovedajúcej 4,1292 % rezervných fondov a rezerv.

ČLÁNOK 39

Od 1. mája 2004 platia nové členské štáty nasledujúce príspevky zodpovedajúce ich podielu na splatenom upísanom základnom imaní v zmysle článku 4 štatútu Európskej investičnej banky.

Poľsko	170 563 175	eur
Česká republika	62 939 275	eur
Maďarsko	59 543 425	eur
Slovensko	21 424 525	eur
Slovinsko	19 890 750	eur
Litva	12 480 875	eur
Cyprus	9 169 100	eur
Lotyšsko	7 616 750	eur
Estónsko	5 882 000	eur
Malta	3 490 200	eur

Tieto príspevky budú splatené vo ôsmich rovnakých splátkach splatných k 30. septembru 2004, 30. septembru 2005, 30. septembru 2006, 31. marcu 2007, 30. septembru 2007, 31. marcu 2008, 30. septembru 2008 a 31. marcu 2009.

ČLÁNOK 40

Nové členské štáty prispejú ôsmimi rovnakými splátkami splatnými ku dňom uvedeným v článku 39 do rezervných fondov a im rovnocenných rezerv a na čiastku, ktorá má byť ešte vyčlenená na rezervný fond a rezervy, zodpovedajúcu zostatku vo výkaze ziskov a strát, zostavený na konci apríla 2004, ako boli vykázané v súvahe Európskej investičnej banky, čiastkami vo výške zodpovedajúcej týmto percentuálnym podielom na rezervných fondoch a rezervách:

Poľsko	2,2742 %
Česká republika	0,8392 %
Maďarsko	0,7939 %
Slovensko	0,2857 %
Slovinsko	0,2652 %
Litva	0,1664 %
Cyprus	0,1223 %
Lotyšsko	0,1016 %
Estónsko	0,0784 %
Malta	0,0465 %

ČLÁNOK 41

Základné imanie a platby ustanovené v článkoch 38, 39 a 40 budú Španielskym kráľovstvom a novými členskými štátmi uhradené v hotovosti v eurách, pokiaľ Rada guvernérov jednomyselne nerozhodne o výnimke.

HLAVA II

USTANOVENIA O REŠTRUKTURALIZÁCII
ČESKÉHO OCELIARSKÉHO PRIEMYSLU

ČLÁNOK 42

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov III-167 a III-168 ústavy, sa štátna pomoc poskytnutá v rokoch 1997 až 2003 Českou republikou na účely reštrukturalizácie určitým častiam českého oceliarskeho priemyslu považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak:
- a) obdobie uvedené v článku 8 ods. 4 Protokolu č. 2 k Európskej dohode o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Českou republikou na strane druhej¹ týkajúceho sa výrobkov ESUO bolo predĺžené do 1. mája 2004,
 - b) podmienky ustanovené v pláne reštrukturalizácie, na základe ktorých bola predĺžená platnosť uvedeného protokolu, budú dodržané počas celého obdobia rokov 2002 až 2006,
 - c) sú splnené podmienky ustanovené v tejto hlave a
 - d) po 1. máji 2004 nebude českému oceliarskemu priemyslu vyplatená žiadna štátna pomoc na reštrukturalizáciu.

¹ Ú. v. ES L 360, 31.12.1994, s. 2.

2. Reštrukturalizácia českého oceliarskeho priemyslu, ako je opísaná v obchodných plánoch obchodných spoločností uvedených v prílohe 1 k Protokolu č. 2 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 (ďalej len „oprávnené spoločnosti“) a v súlade s podmienkami ustanovenými v tejto hlave, bude ukončená najneskôr 31. decembra 2006 (ďalej len „koniec obdobia reštrukturalizácie“).
3. Štátna pomoc môže byť v rámci programu reštrukturalizácie českého oceliarskeho priemyslu poskytnutá výlučne oprávneným spoločnostiam.
4. Oprávnená spoločnosť nesmie:
 - a) v prípade zlúčenia so spoločnosťou, ktorá nie je uvedená v prílohe 1 k Protokolu č. 2 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, previesť na ňu výhody zo štátnej pomoci poskytnutej oprávnenej spoločnosti;
 - b) prevziať aktíva akejkoľvek spoločnosti, ktorá nie je uvedená v prílohe 1 k Protokolu č. 2 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, na ktorú bol do 31. decembra 2006 vyhlásený konkurz.
5. Každá následná privatizácia ktorejkoľvek oprávnenej spoločnosti musí spĺňať podmienky a zásady týkajúce sa životaschopnosti, štátnej pomoci a zníženia výrobnnej kapacity vymedzené v tejto hlave.

6. Celková reštrukturalizačná pomoc, ktorá má byť poskytnutá oprávneným spoločnostiam sa určí na základe hľadísk stanovených v schválenom pláne reštrukturalizácie českého oceliarskeho priemyslu a v jednotlivých obchodných plánoch schválených Radou. Pomoc vyplatená v období rokov 1997-2003 nesmie v žiadnom prípade presiahnuť limit 14 147 425 201 CZK. Z tejto celkovej sumy získa Nová Huť najviac 5 700 075 201 CZK, Vítkovice Steel najviac 8 155 350 000 CZK a Válcovny plechu Frýdek Místek najviac 292 000 000 CZK v závislosti od požiadaviek vymedzených v schválenom pláne reštrukturalizácie. Pomoc sa poskytuje iba jedenkrát. Česká republika neposkytne žiadnu ďalšiu pomoc na účely reštrukturalizácie českého oceliarskeho priemyslu.

7. Čistý objem zníženia výrobnnej kapacity pre hotové výrobky, ktorý je Česká republika povinná dosiahnuť v období rokov 1997-2006, sa stanovuje na 590 000 ton.

Zníženie výrobnnej kapacity bude merané iba na základe trvalého uzavretia výrobných zariadení ich fyzickým zničením tak, aby už nemohli byť uvedené do prevádzky. Vyhlásenie konkurzu na oceliarsku spoločnosť nemožno považovať za zníženie výrobnnej kapacity.

Vyššie uvedená úroveň čistého zníženia výrobnnej kapacity a každé zníženie výrobnnej kapacity, ktoré bolo v programoch reštrukturalizácie označené za nevyhnutné, bude ukončené v súlade s časovým harmonogramom v prílohe 2 k Protokolu č. 2 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003.

8. Česká republika do pristúpenia zruší prekážky obchodu na trhu s uhlím v súlade s *acquis* tak, aby české oceliarske spoločnosti mali prístup k uhlíu za medzinárodné trhové ceny.

9. Vykoná sa obchodný plán pre oprávnenú spoločnosť Nová Huť. Najmä:
- a) závod Vysoké pece Ostrava bude včlenený do organizačného rámca Novej Hute nadobudnutím výlučného vlastníctva. Bude stanovený cieľový dátum tohto zlúčenia vrátane určenia zodpovednosti za jeho vykonanie;
 - b) reštrukturalizačné snahy sa zamerajú na to, aby:
 - (i) sa Nová Huť zmenila z výrobného orientovaného podniku na trhovo orientovaný a zlepšila výkonnosť a účinnosť svojho obchodného riadenia vrátane väčšej prehľadnosti nákladov,
 - (ii) Nová Huť prehodnotila svoj sortiment výrobkov a vstúpila na trhy s vyššou pridanou hodnotou,
 - (iii) Nová Huť vykonala investície potrebné na dosiahnutie vyššej kvality hotových výrobkov v krátkej dobe po podpísaní zmluvy o pristúpení;
 - c) sa vykoná reštrukturalizácia zamestnanosti; do 31. decembra 2006 sa dosiahne úroveň produktivity porovnateľná s úrovňou skupín výrobkov oceľiarskeho priemyslu Únie na základe konsolidovaných čísel dotknutých oprávnených spoločností;

- d) sa do 1. mája 2004 dosiahne súlad s príslušným acquis Spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia vrátane nevyhnutných investícií uvedených v obchodnom pláne. V súlade s obchodným plánom sa tiež vykonajú potrebné budúce investície do integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania, aby sa do 1. novembra 2007 zabezpečil súlad so smernicou Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia¹.
10. Vykona sa obchodný plán pre oprávnenú spoločnosť Vítkovice Steel. Najmä:
- a) valcovňa duo bude najneskôr 31. decembra 2006 natrvalo uzavretá. V prípade kúpy spoločnosti strategickým investorom bude kúpna zmluva podmienená uzavretím do tohto dňa;
- b) reštrukturalizačné snahy sa zamerajú na:
- (i) zvýšenie priameho predaja a väčšiu pozornosť zníženiu nákladov, čo je základným predpokladom účinnejšieho obchodného riadenia,
 - (ii) prispôsobenie sa dopytu trhu a preorientovanie sa na výrobky s vyššou pridanou hodnotou,
 - (iii) presunutie navrhovanej investície do sekundárnej oceliarskej výroby z roku 2004 na rok 2003, aby mohla byť spoločnosť konkurencie schopná viac z hľadiska kvality ako z hľadiska ceny;

¹ Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26.

- c) súlad s príslušným acquis Spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia vrátane nevyhnutných investícií uvedených v obchodnom pláne, ktoré zahŕňajú potrebu budúcich investícií súvisiacich s integrovanou prevenciou a kontrolou znečisťovania životného prostredia, sa dosiahne do 1. mája 2004.
11. Vykoná sa obchodný plán pre oprávnenú spoločnosť Válcovny plechu Frýdek Místek (VPFM). Najmä:
- a) valcovne za tepla č. 1 a 2 budú natrvalo uzavreté na konci roka 2004;
- b) reštrukturalizačné snahy sa zamerajú na:
- (i) vykonanie investícií potrebných na dosiahnutie vyššej kvality hotových výrobkov v krátkej dobe po podpísaní zmluvy o pristúpení,
- (ii) uprednostnenie vykonania identifikovaných kľúčových možností zvýšenia zisku (vrátane reštrukturalizácie zamestnanosti, zníženia nákladov, zvýšenia výnosov a presmerovania odbytu).
12. Všetky následné zmeny v celkovom pláne reštrukturalizácie a v jednotlivých plánoch reštrukturalizácie musia byť schválené Komisiou a, ak je to vhodné, Radou.
13. Reštrukturalizácia sa vykoná za plnej transparentnosti a na základe zdravých zásad trhového hospodárstva.

14. Komisia a Rada pred 1. máji 2004 a po ňom až do konca obdobia reštrukturalizácie pozorne sledujú v súlade s odsekmi 15 až 18 vykonávanie reštrukturalizácie a plnenie podmienok vymedzených v tejto hlave týkajúcich sa životaschopnosti, štátnej pomoci a zníženia výrobnnej kapacity. Na tento účel predkladá Komisia Rade správy.

15. Komisia a Rada sledujú hodnoty reštrukturalizácie stanovené v prílohe 3 k Protokolu č. 2 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003. Pod odkazmi na odsek 16 uvedeného protokolu v uvedenej prílohe sa rozumie odsek 16 tohto článku.

16. Sledovanie zahŕňa nezávislé hodnotenie, ktoré sa vykoná v rokoch 2003, 2004, 2005 a 2006. Test životaschopnosti ustanovený Komisiou je významným prvkom v zabezpečení životaschopnosti.

17. Česká republika bude plne spolupracovať v súvislosti so všetkými opatreniami na sledovanie. Najmä:

- a) bude Komisii do konca reštrukturalizačného obdobia podávať polročné správy o reštrukturalizácii oprávnených spoločností najneskôr do 15. marca a 15. septembra každého roka,
- b) prvá správa musí byť doručená Komisii do 15. marca 2003 a posledná správa do 15. marca 2007, pokiaľ Komisia nerozhodne inak,

- c) správy musia obsahovať všetky údaje potrebné na sledovanie procesu reštrukturalizácie a obmedzenie a využitie výrobnjej kapacity a poskytovať dostatočné finančné údaje na posúdenie splnenia podmienok a požiadaviek uvedených v tejto hlave. Správy musia obsahovať aspoň informácie ustanovené v prílohe 4 k Protokolu č. 2 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, pričom Komisia si vyhradzuje právo na ich zmenu so zreteľom na svoje skúsenosti počas monitorovacieho procesu. Okrem obchodných správ jednotlivých oprávnených spoločností bude vypracovaná správa o celkovej situácii českého oceliarskeho odvetvia vrátane najnovšieho makroekonomického vývoja,
- d) Česká republika zaviazá oprávnené spoločnosti, aby sprístupnili všetky údaje, ktoré by mohli byť za iných okolností považované za dôverné. Komisia pri podávaní správ Rade zabezpečí, aby dôverné informácie týkajúce sa jednotlivých spoločností neboli zverejnené.

18. Komisia je oprávnená kedykoľvek rozhodnúť o poverení nezávislého poradcu, ktorý posúdi výsledky sledovania, vykoná akékoľvek nevyhnutné preskúmanie a podá správu Komisii a Rade.

19. Ak Komisia na základe správ uvedených v odseku 17 zistí, že sa vyskytli podstatné odchýlky od finančných údajov, na základe ktorých bola hodnotená životaschopnosť, môže požadovať od Českej republiky, aby prijala vhodné opatrenia na posilnenie reštrukturalizačných opatrení dotknutých oprávnených spoločností.

20. Ak by sa sledovaním preukázalo, že:

- a) podmienky pre prechodnú úpravu uvedené v tejto hlave neboli splnené, alebo že
- b) záväzky prijaté v rámci predĺženia obdobia, počas ktorého môže Česká republika výnimočne poskytnúť štátnu pomoc na reštrukturalizáciu svojho oceliarskeho priemyslu podľa Európskej dohody o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami na jednej strane a Českou republikou na strane druhej¹ neboli splnené, alebo že
- c) Česká republika počas obdobia reštrukturalizácie poskytla oceliarskemu priemyslu a najmä oprávneným spoločnostiam dodatočnú nezlučiteľnú štátnu pomoc,

stratí prechodná úprava uvedená v tejto hlave účinnosť.

Komisia prijme vhodné opatrenia, ktoré budú od dotknutej spoločnosti vyžadovať vrátenie akejkoľvek pomoci poskytnutej v rozpore s podmienkami ustanovenými v tejto hlave.

¹ Ú. v. ES L 360, 31.12.1994, s. 2.

HLAVA III

USTANOVENIA O VÝSOSTNÝCH PÁSMACH SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA
VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA NA CYPRE

ČLÁNOK 43

1. Výsostné pásma sú zahrnuté do colného územia Únie a na tento účel sa na ne uplatňujú akty Únie colnej a spoločnej obchodnej politiky uvedené v prvej časti prílohy k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 spolu so zmenami a doplneniami ustanovenými v uvedenej prílohe. V uvedenej prílohe sa pod odkazom na „tento protokol“ rozumie táto hlava.
2. Akty Únie o daniach z obratu, spotrebných daniach a ostatných formách nepriamych daní uvedené v druhej časti prílohy k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 sa vzťahujú na výsostné pásma spolu so zmenami a doplneniami, ako sú ustanovené v uvedenej prílohe, a spolu s príslušnými ustanoveniami tohto protokolu, ktoré sa vzťahujú na Cyprus.
3. Akty Únie uvedené v tretej časti prílohy k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 sa menia a dopĺňajú podľa ustanovení uvedenej prílohy tak, aby sa Spojenému kráľovstvu umožnilo zachovať úľavy a oslobodenia z ciel a daní na dodávky pre jeho ozbrojené sily a priradený personál udelené Zmluvou o založení Cyperskej republiky (ďalej len „zmluva o založení“).

ČLÁNOK 44

Články III-225 až III-232 ústavy spolu s ustanoveniami prijatými na ich základe a ustanoveniami prijatými v súlade s článkom III-278 ods. 4 písm. b) ústavy sa vzťahujú na výsostné pásma.

ČLÁNOK 45

Na účely nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva¹, sa s osobami, ktoré majú bydlisko alebo sú zamestnané vo výsostných pásmach a ktoré podľa dojednaní uskutočnených podľa zmluvy o založení a súvisiacej výmeny nôt zo 16. augusta 1960 podliehajú právnym predpisom v oblasti sociálneho zabezpečenia Cyperskej republiky, zaobchádza, ako keby mali bydlisko alebo boli zamestnané na území Cyperskej republiky.

ČLÁNOK 46

1. Cyperská republika nie je povinná vykonávať kontrolu osôb, ktoré prekračujú jej hranice na mori a na súši pri vstupe so výsostných pásem a taktiež sa na ne neuplatnia žiadne obmedzenia Únie v súvislosti s prekračovaním vonkajších hraníc.
2. Spojené kráľovstvo vykonáva kontrolu osôb prekračujúcich vonkajšie hranice výsostných pásem v súlade so záväzkami ustanovenými v štvrtej časti prílohy k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003.

¹ Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2.

ČLÁNOK 47

Na zabezpečenie účinného vykonania cieľov tejto hlavy môže Rada na návrh Komisie prijať európske rozhodnutie, ktorým sa menia a dopĺňajú články 43 až 46 vrátane prílohy k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, alebo uplatniť iné ustanovenia ústavy a aktov Únie do výsostných pásem za podmienok, ktoré na tento účel môže určiť. Rada sa uznáva jednomyselne. Komisia sa predtým, ako predloží návrh, poradí so Spojeným kráľovstvom a Cypruskou republikou.

ČLÁNOK 48

1. Pokiaľ v odseku 2 nie je ustanovené inak, zodpovedá za vykonanie tejto hlavy vo výsostných pásmach Spojené kráľovstvo. Najmä:
 - a) Spojené kráľovstvo zodpovedá za uplatňovanie opatrení Únie v oblasti colníctva, nepriamych daní a spoločnej obchodnej politiky vo vzťahu k tovarom vstupujúcim na Cyperský ostrov a odchádzajúcim z neho cez prístav alebo letisko v rámci výsostných pásem, ktoré sú bližšie určené v tejto hlave;
 - b) colná kontrola tovaru dovezeného na Cyperský ostrov alebo vyvezeného z neho ozbrojenými silami Spojeného kráľovstva cez prístav alebo letisko sa môže vykonávať v rámci výsostných pásem;

- c) Spojené kráľovstvo zodpovedá za vydávanie licencií, povolení a osvedčení, ktoré môžu byť vyžadované podľa uplatniteľného opatrenia Únie vo vzťahu k tovarom dovezeným na Cyperský ostrov alebo vyvezeným z neho ozbrojenými silami Spojeného kráľovstva.
2. Cyperská republika je zodpovedná za správu a vyplácanie všetkých prostriedkov Únie, na ktoré majú nárok osoby vo výsostných pásmach na základe uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky vo výsostných pásmach podľa článku 44, a za tieto výdavky zodpovedá Komisii.
3. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2, môže Spojené kráľovstvo v súlade s dojednaniami uskutočnenými podľa zmluvy o založení preniesť na príslušné orgány Cyperskej republiky vykonávanie úloh uložených členskému štátu podľa ktoréhokoľvek ustanovenia uvedeného v článkoch 43 až 46.
- 4 Spojené kráľovstvo a Cyperská republika spolupracujú s cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie tejto hlavy vo výsostných pásmach, a ak je to vhodné, uzavru d'alsie dojednania týkajúce sa prenesenia vykonávania ustanovení uvedených v článkoch 43 až 46. Kópia takýchto dojednaní sa predloží Komisii.

ČLÁNOK 49

Dojednania ustanovené v tejto hlave sú určené výlučne na úpravu osobitnej situácie vo výsostných pásmach Spojeného kráľovstva na Cypre a nemôžu sa uplatniť na žiadne iné územie Únie, ani vcelku alebo sčasti predstavovať precedens pre ďalšie osobitné dojednania, ktoré už existujú alebo ktoré môžu byť ustanovené na inom európskom území podľa článku IV-440 ústavy.

ČLÁNOK 50

Komisia predloží každých päť rokov od 1. mája 2004 Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní ustanovení tejto hlavy.

ČLÁNOK 51

Ustanovenia tejto hlavy sa uplatňujú v zmysle Vyhlásenia o výsostných pásmach Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na Cypre, ktoré v sebe zahŕňa znenie preambuly k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

HLAVA IV

USTANOVENIA O JADROVEJ ELEKTRÁRNI IGNALINA
V LITVE

ČLÁNOK 52

Berúc na vedomie pripravenosť Únie poskytnúť primeranú doplnkovú pomoc Litve pri odstavení jadrovej elektrárne Ignalina a zvyrazňujúc tento výraz solidarity sa Litva zaviazala uzavrieť blok 1 jadrovej elektrárne Ignalina pred rokom 2005 a blok 2 najneskôr do 31. decembra 2009 a následne ich odstaviť.

ČLÁNOK 53

1. Počas obdobia rokov 2004 – 2006 poskytne Únia doplnkovú finančnú pomoc na podporu Litvy pri odstavení s cieľom zmierniť následky uzavretia a odstavenia jadrovej elektrárne Ignalina (ďalej len „program Ignalina“).
2. O opatreniach v rámci programu Ignalina sa rozhodne a budú vykonané v súlade s ustanoveniami nariadenia Rady (EHS) č. 3906/89 z 18. decembra 1989 o hospodárskej pomoci niektorým krajinám strednej a východnej Európy¹.

¹ Ú. v. ES L 375, 23.12.1989, s. 11.

3. Program Ignalina zahŕňa okrem iného: opatrenia na podporu odstavenia jadrovej elektrárne Ignalina; opatrenia na modernizáciu so zreteľom na životné prostredie v súlade s acquis a modernizačné opatrenia pre konvenčné kapacity výroby elektrickej energie, ktoré majú nahradiť dva reaktory jadrovej elektrárne Ignalina; a iné opatrenia, ktoré vyplývajú z rozhodnutia uzavrieť a odstaviť túto elektrárňu a ktoré prispievajú k nevyhnutnej reštrukturalizácii, vylepšeniu so zreteľom na životné prostredie a modernizácii výroby elektrickej energie, odvetviach prenosu a rozvodu v Litve, ako aj k zvýšeniu bezpečnosti dodávok elektrickej energie a zvýšeniu energetickej účinnosti v Litve.
4. Program Ignalina zahŕňa opatrenia na podporu zamestnancov elektrárne v zachovaní vysokej úrovne bezpečnosti prevádzky v jadrovej elektrárni Ignalina pred jej uzavretím a počas odstavovania uvedených blokov.
5. Na obdobie rokov 2004 – 2006 sa na program Ignalina vyhradí 285 miliónov eur vyhradených prostriedkov v rovnakej výške na každý rok.
6. Príspevok pre určité opatrenia v rámci programu Ignalina môže predstavovať až 100 % celkových nákladov. Treba vynaložiť všetko úsilie, aby sa pokračovalo v praxi spolufinancovania zavedenej v rámci predvstupovej pomoci úsiliu Litvy pri odstavovaní, prípadne aby sa našli iné zdroje spolufinancovania.
7. Pomoc v rámci programu Ignalina možno poskytnúť ako príspevok Únie Medzinárodnému fondu pre odstavenie jadrovej elektrárne Ignalina, ktorý spravuje Európska banka pre obnovu a rozvoj.

8. Verejná pomoc z vnútroštátnych zdrojov, zo zdrojov Únie a z medzinárodných zdrojov:
- a) na modernizáciu so zreteľom na životné prostredie v súlade s acquis a modernizáciu Litovskej tepelnej elektrárne v Elektrenai ako kľúčovej náhrady za výrobnú kapacitu dvoch reaktorov jadrovej elektrárne Ignalina, a
 - b) na odstavenie jadrovej elektrárne Ignalina

musí byť zlučiteľná s vnútorným trhom v zmysle ústavy.

9. Verejnú pomoc z vnútroštátnych zdrojov, zo zdrojov Únie a z medzinárodných zdrojov na podporu Litvy pri zmierňovaní následkov uzavretia a odstavenia jadrovej elektrárne Ignalina možno v jednotlivých prípadoch považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa ústavy, najmä verejnú pomoc poskytnutú na zlepšenie bezpečnosti dodávok elektrickej energie.

ČLÁNOK 54

1. Uznávajúc, že odstavenie jadrovej elektrárne Ignalina je dlhotrvajúcej povahy a predstavuje pre Litvu výnimočné finančné zaťaženie, ktoré je neúmerne veľké a hospodárskej sile krajiny, Únia zo solidarity s Litvou poskytne doplnkovú pomoc primeranú aj odstavovaniu po roku 2006.

2. Program Ignalina pokračuje na tento účel bez prerušenia a bude predĺžený aj na dobu po roku 2006. Vykonávacie ustanovenia na predĺženie programu Ignalina sa prijímú v súlade s postupom ustanoveným v článku 35 tohto protokolu a nadobudnú účinnosť najneskôr v deň uplynutia finančného výhľadu definovaného v medziinštitucionálnej dohode zo 6. mája 1999.
3. Program Ignalina predĺžený v súlade s ustanoveniami odseku 2 bude založený na rovnakých prvkoch a zásadách, ako sú uvedené v článku 53.
4. Celkové priemerné vyhradené prostriedky podľa predĺženého programu Ignalina sa pre obdobie nasledujúcich finančných výhľadov stanovia primerane. Plánovanie týchto zdrojov bude založené na skutočných platobných potrebách a prijímajúcej kapacite.

ČLÁNOK 55

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 52, sa do 31. decembra 2012 v prípade prerušenia dodávok elektrickej energie v Litve uplatňuje všeobecná ochranná doložka uvedená v článku 26.

ČLÁNOK 56

Táto hlava sa uplatňuje v zmysle Vyhlásenia o jadrovej elektrárni Ignalina v Litve, ktoré v sebe zahŕňa znenie preambuly Protokolu č. 4 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

HLAVA V

USTANOVENIA O TRANZITE OSÔB PO SÚŠI
MEDZI OBLASŤOU KALININGRAD
A OSTATNÝMI ČASŤAMI RUSKEJ FEDERÁCIE

ČLÁNOK 57

Právne predpisy a dojednania Únie o tranzite osôb po súši medzi oblasťou Kaliningrad a ostatnými časťami Ruskej federácie, najmä Rady (ES) č. 693/2003 zo 14. apríla 2003, ktorým sa ustanovuje osobitný zjednodušený tranzitný dokument (FTD) a zjednodušený železničný tranzitný dokument (FRTD), a ktorým sa menia a dopĺňajú Spoločné konzulárne pokyny a Spoločná príručka¹, nesmú sami osebe oddialiť alebo zabrániť neobmedzenej účasti Litvy na Schengenskom acquis vrátane odstránenia kontrol na vnútorných hraniciach.

ČLÁNOK 58

Únia pomôže Litve pri vykonávaní právnych predpisov a dojednaní o tranzite osôb medzi oblasťou Kaliningrad a ostatnými časťami Ruskej federácie s cieľom čo najskoršieho zaradenia Litvy do Schengenského priestoru.

Únia pomôže Litve pri riadení tranzitu osôb medzi oblasťou Kaliningrad a ostatnými časťami Ruskej federácie a predovšetkým znáša všetky dodatočné náklady, ktoré vzniknú vykonávaním osobitných ustanovení acquis o tomto tranzite.

¹ Ú. v. EÚ L 99, 17.4.2004, s. 8.

ČLÁNOK 59

Bez toho, aby tým boli dotknuté zvrchované práva Litvy, akýkoľvek ďalší akt týkajúci sa tranzitu osôb medzi oblasťou Kaliningrad a ostatnými časťami Ruskej federácie prijíma Rada na návrh Komisie. Rada sa uznáva jednomyseľne.

ČLÁNOK 60

Ustanovenia tejto hlavy sa uplatňujú v zmysle Vyhlásenia o tranzite osôb po súši medzi oblasťou Kaliningrad a ostatnými časťami ruskej federácie, ktoré v sebe zahŕňa znenie preambuly k Protokolu č. 5 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

HLAVA VI

USTANOVENIA O NADOBÚDANÍ DRUHÝCH
BYDLÍSK NA MALTE

ČLÁNOK 61

So zreteľom na veľmi obmedzený počet obydľí na Malte a veľmi obmedzenú plochu pozemkov vhodných na stavebné účely, ktoré umožňujú pokryť iba základné potreby vyplývajúce z demografického vývoja súčasného obyvateľstva, je Malta oprávnená na nediskriminačnom základe ponechať v platnosti ustanovenia zákona o nehnuteľnostiach (nadobúdanie osobami, ktoré nemajú bydlisko na Malte) (kapitola 246), ktoré sa týkajú nadobúdania a vlastníctva nehnuteľného majetku na účely druhých bydlísk štátnymi príslušníkmi členských štátov, ktorí nemali riadne bydlisko na Malte po dobu najmenej piatich rokov.

Malta uplatní na nadobúdanie nehnuteľného majetku na účely druhých bydlísk na Malte povoloacie postupy. Tieto postupy sú založené na uverejnených, objektívnych, stálych a transparentných kritériách. Tieto kritériá sa uplatňujú nediskriminačným spôsobom a nerozlišujú medzi maltskými štátnymi príslušníkmi a štátnymi príslušníkmi iných členských štátov. Malta zabezpečí, aby sa na štátnych príslušníkov členských štátov v žiadnom prípade nevzťahovalo viac obmedzení ako na štátnych príslušníkov tretích krajín.

Ak hodnota jednej takejto nehnuteľnosti kúpenej štátnym príslušníkom členského štátu presiahne hranicu stanovenú v maltských právnych predpisoch, a to 30 000 maltských lír za byt a 50 000 maltských lír za inú nehnuteľnosť s výnimkou bytov a nehnuteľností historického významu, udelí sa povolenie. Malta je oprávnená zmeniť tieto prahy ustanovené takýmito právnymi predpismi so zreteľom na zmeny v cenách na trhu s nehnuteľnosťami na Malte.

HLAVA VII

USTANOVENIA O POTRATOCH NA MALTE

ČLÁNOK 62

Žiadnym ustanovením Zmluvy o Ústave pre Európu ani zmlúv a aktov, ktorými sa táto zmluva mení alebo dopĺňa, nie je dotknuté uplatňovanie vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa potratov na území Malty.

HLAVA VIII

USTANOVENIE O REŠTRUKTURALIZÁCII
POĽSKÉHO OCELIARSKÉHO PRIEMYSLU

ČLÁNOK 63

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov III-167 a III-168 ústavy, sa štátna pomoc poskytnutá Poľskom na účely reštrukturalizácie určitým častiam poľského oceliarskeho priemyslu považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak:
 - a) obdobie uvedené v článku 8 ods. 4 Protokolu 2 k Európskej dohode o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Poľskom na strane druhej¹ týkajúceho sa výrobkov ESUO bolo predĺžené do 1. mája 2004,

¹ Ú. v. ES L 348, 31.12.1993, s. 2.

- b) podmienky ustanovené v pláne reštrukturalizácie, na základe ktorých bola predĺžená platnosť uvedeného protokolu, budú dodržané počas celého obdobia rokov 2002 až 2006,
 - c) sú splnené podmienky ustanovené v tejto hlave a
 - d) po 1. máji 2004 nebude poľskému oceliarskemu priemyslu vyplatená žiadna štátna pomoc na reštrukturalizáciu.
2. Reštrukturalizácia poľského oceliarskeho priemyslu, ako je opísaná v obchodných plánoch obchodných spoločností uvedených v prílohe 1 k Protokolu č. 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 (ďalej len „oprávnené spoločnosti“) a v súlade s podmienkami ustanovenými v tejto hlave, je ukončená najneskôr 31. decembra 2006 (ďalej len „koniec obdobia reštrukturalizácie“).
3. Štátna pomoc môže byť v rámci programu reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu poskytnutá výlučne oprávneným spoločnostiam.
4. Oprávnená spoločnosť nesmie:
- a) v prípade zlúčenia so spoločnosťou, ktorá nie je uvedená v prílohe 1 k Protokolu č. 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, previesť na ňu výhody zo štátnej pomoci poskytnutej oprávnenej spoločnosti;
 - b) prevziať aktíva akejkoľvek spoločnosti, ktorá nie je uvedená v prílohe 1 k Protokolu č. 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, na ktorú bol do 31. decembra 2006 vyhlásený konkurz.

5. Každá následná privatizácia ktorejkoľvek oprávnenej spoločnosti sa musí uskutočniť na takom základe, ktorý rešpektuje potrebu transparentnosti, a musí spĺňať podmienky a zásady týkajúce sa životaschopnosti, štátnej pomoci a zníženia výrobných kapacít vymedzené v tejto hlave. Žiadna ďalšia štátna pomoc nebude poskytnutá ako súčasť predaja akejkoľvek spoločnosti alebo jednotlivého majetku.
6. Reštrukturalizačná pomoc poskytnutá oprávneným spoločnostiam sa určí na základe hľadísk stanovených v schválenom pláne reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu a v jednotlivých obchodných plánoch schválených Radou. Celková suma pomoci vyplatená v období rokov 1997 – 2003 nesmie presiahnuť 3 387 070 000 PLN.

Z tejto celkovej sumy,

- a) pokiaľ ide o Polskie Huty Stali (ďalej len „PHS“), nesmie reštrukturalizačná pomoc, ktorá už bola alebo má byť poskytnutá od konca roku 1997 do konca roku 2003, presiahnuť 3 140 360 000 PLN. PHS v období rokov 1997-2001 už dostali reštrukturalizačnú pomoc vo výške 62 360 000 PLN; v rokoch 2002 a 2003 majú dostať ďalšiu pomoc neprevyšujúcu 3 078 000 000 PLN v závislosti od požiadaviek vymedzených v schválenom pláne reštrukturalizácie (ktorú treba vyplatiť v celom rozsahu v roku 2002, ak bude prechodné obdobie podľa Protokolu 2 k Európskej dohode o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskom na druhej strane, do konca roku 2002 predĺžené, inak v roku 2003);

- b) pokiaľ ide o spoločnosti Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta L.W. Sp. z o.o., Huta Łabędy S.A., and Huta Pokój S.A. (ďalej len „ostatné oprávnené spoločnosti“), pomoc na reštrukturalizáciu oceliarskeho priemyslu, ktorá bola alebo má byť poskytnutá v období od roku 1997 do konca roku 2003, nesmie presiahnuť 246 710 000 PLN. Tieto spoločnosti v rokoch 1997-2001 už dostali reštrukturalizačnú pomoc vo výške 37 160 000 PLN. Ďalej dostanú reštrukturalizačnú pomoc neprevyšujúcu 210 210 000 PLN v závislosti od požiadaviek vymedzených v schválenom pláne reštrukturalizácie (a to 182 170 000 PLN v roku 2002 a 27 380 000 PLN v roku 2003, ak bude prechodné obdobie podľa Protokolu 2 k Európskej dohode o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskom na druhej strane, do konca 2002 roku predĺžené, inak 210 210 000 PLN v roku 2003).

Poľsko neposkytne žiadnu ďalšiu pomoc na účely reštrukturalizácie poľského oceliarskeho priemyslu.

7. Čisté zníženie výrobných kapacít, ktoré je Poľsko povinné dosiahnuť v období rokov 1997-2006, sa pre hotové výrobky stanovuje najmenej na 1 231 000 ton. Táto celková hodnota zahŕňa čisté zníženie výrobných kapacít výrobkov valcovaných za tepla najmenej o 715 000 ton za rok a zníženie výrobných kapacít výrobkov valcovaných za studena najmenej o 716 000 ton za rok, ako aj zvýšenie kapacity ostatných hotových výrobkov najviac o 200 000 ton za rok.

Zníženie výrobných kapacít sa meria iba na základe trvalého uzavretia výrobných zariadení ich fyzickým zničením tak, aby už nemohli byť uvedené do prevádzky. Vyhlásenie konkurzu na oceliarsku spoločnosť nemožno považovať za zníženie výrobných kapacít.

Čisté zníženia výrobnnej kapacity uvedené v prílohe 2 k Protokolu č. 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 sú minimálne, skutočné čisté zníženia výrobnnej kapacity, ktoré treba dosiahnuť, a časový harmonogram týchto znížení sa stanoví na základe konečného reštrukturalizačného plánu Poľska a jednotlivých obchodných plánov podľa Európskej dohody o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Poľskom na strane druhej, pričom sa zohľadní cieľ zabezpečiť životaschopnosť oprávnených spoločností k 31. decembru 2006.

8. Vykoná sa obchodný plán pre oprávnenú spoločnosť PHS. Najmä:

a) reštrukturalizačné snahy v PHS sa zamerajú na:

- (i) reorganizáciu výrobných zariadení zameranú na výrobky a zabezpečujúcu horizontálnu organizáciu podľa funkcií (nákup, výroba, predaj),
- (ii) zavedenie jednotnej štruktúry riadenia, ktorá umožní plné uskutočnenie synergií pri konsolidácii,
- (iii) zmenu strategického zamerania z výrobného orientovaného podniku na trhovovo orientovaný podnik,
- (iv) zlepšenie výkonnosti a účinnosti podnikového riadenia, ako aj zabezpečenie lepšej kontroly priamych predajov,
- (v) prehodnotenie stratégie osamostatnených spoločností na základe riadneho preskúmania hospodárskych hľadísk a prípadné znovuzačlenenie služieb do materskej spoločnosti,

- (vi) preskúmanie sortimentu výrobkov, zníženie nadmernej kapacity pri dlhých polotovaroach a všeobecne preorientovanie sa na trh s výrobkami s vyššou pridanou hodnotou,
 - (vii) investovanie s cieľom dosiahnuť vyššiu kvalitu hotových výrobkov, pričom osobitnú pozornosť treba venovať vykonaniu programu reštrukturalizácie do dátumu stanoveného v časovom harmonograme, a najneskôr do konca roku 2006 dosiahnuť úroveň kvality výroby 3-Sigma v prevádzke PHS v Krakove;
- b) zníženie nákladov v PHS bude maximalizované počas obdobia reštrukturalizácie prostredníctvom energetickej účinnosti a zlepšeného nákupu a zabezpečením úrovne produktivity porovnateľnej s úrovňou v Únii;
 - c) vykoná sa reštrukturalizácia zamestnanosti; k 31. decembru 2006 sa dosiahne úroveň produktivity porovnateľná s úrovňou skupín výrobkov oceliarskeho priemyslu Únie na základe konsolidovaných údajov vrátane nepriamej zamestnanosti v spoločnostiach vo výlučnom vlastníctve, ktoré poskytujú služby;
 - d) akákoľvek privatizácia musí byť založená na základe, ktorý rešpektuje potrebu transparentnosti a plne zohľadní trhovú hodnotu PHS. Žiadna ďalšia štátna pomoc nebude poskytnutá ako súčasť predaja.
9. Vykoná sa obchodný plán pre ostatné oprávnené spoločnosti. Najmä:
- a) pre všetky ostatné oprávnené spoločnosti sa reštrukturalizačné snahy zamerajú na:

- (i) zmenu strategického zamerania z výrobné orientovaného podniku na trhovo orientovaný,
 - (ii) zlepšenie výkonnosti a účinnosti ich podnikového riadenia, ako aj zabezpečenie lepšej kontroly priamych predajov,
 - (iii) prehodnotenie stratégie osamostatnených spoločností na základe riadneho preskúmania hospodárskych hľadísk a prípadné znovuzačlenenie služieb do materskej spoločnosti,
- b) v prípade spoločnosti Huta Bankowa sa uskutoční program znižovania nákladov;
 - c) v prípade spoločnosti Huta Buczek získanie potrebnej finančnej podpory od veriteľov a miestnych finančných inštitúcií a vykonanie programu znižovania nákladov vrátane zníženia investičných nákladov úpravou existujúcich výrobných zariadení;
 - d) v prípade spoločnosti Huta Łabędy vykonanie programu znižovania nákladov a zníženie závislosti na banskom priemysle;
 - e) v prípade spoločnosti Huta Pokój dosiahnutie medzinárodných noriem produktivity v dcérskych spoločnostiach, uskutočnenie opatrení na zníženie spotreby energie a neuskutočnenie navrhovaných investícií v oblasti spracovania a výstavby;
 - f) v prípade spoločnosti Huta Batory dosiahnutie dohody s veriteľmi a finančným inštitúciami o rozložení splátok dlhov a o investičných úveroch. Spoločnosť tiež zabezpečí dodatočné podstatné úspory nákladov spojené s reštrukturalizáciou zamestnanosti a zlepšenými výnosmi;

- g) v prípade spoločnosti Huta Andrzej zabezpečenie pevného finančného základu pre jej rozvoj dosiahnutím dohody medzi súčasnými veriteľmi, dlhodobými veriteľmi, obchodnými veriteľmi a finančnými inštitúciami. Ďalej musia byť vykonané investície do valcovne za horúca a program zníženia počtu zamestnancov;
- h) v prípade spoločnosti Huta L.W. vykonanie investícií v súvislosti s projektom podniku týkajúceho sa valcovní za horúca, zdvíhacích zariadení a zlepšení v oblasti životného prostredia. Táto spoločnosť musí tiež dosiahnuť vyššiu úroveň produktivity, a to prostredníctvom reštrukturalizácie zamestnanosti a zníženia nákladov vonkajších služieb.
10. Všetky následné zmeny v celkovom pláne reštrukturalizácie a v jednotlivých plánoch reštrukturalizácie musia byť schválené Komisiou a, ak je to vhodné, Radou.
11. Reštrukturalizácia sa vykoná za plnej transparentnosti a na základe zásad trhového hospodárstva.
12. Komisia a Rada budú pred 1. máji 2004 a po ňom až do konca obdobia reštrukturalizácie v súlade s odsekmi 13 až 18 pozorne sledovať vykonávanie reštrukturalizácie a plnenie podmienok vymedzených v tejto hlave týkajúcich sa životaschopnosti, štátnej pomoci a zníženia výrobných kapacít. Na tento účel bude Komisia predkladať Rade správy.
13. Okrem štátnej pomoci Komisia a Rada sledujú aj hodnoty reštrukturalizácie stanovené v prílohe 3 k Protokolu č. 8 k Aktu o prístupí zo 16. apríla 2003. Pod odkazmi na odsek 14 protokolu v uvedenej prílohe sa rozumie odsek 14 tohto článku.

14. Sledovanie zahŕňa nezávislé hodnotenie, ktoré sa vykoná v rokoch 2003, 2004, 2005 a 2006. Použije sa test životaschopnosti ustanovený Komisiou a súčasťou hodnotenia bude preskúmanie produktivity.
15. Poľsko bude plne spolupracovať so zreteľom na všetky opatrenia na sledovanie. Najmä:
- a) Poľsko do konca reštrukturalizačného obdobia podáva Komisii polročné správy o reštrukturalizácii oprávnených spoločností najneskôr do 15. marca a 15. septembra každého roka,
 - b) prvá správa musí byť doručená Komisii do 15. marca 2003 a posledná správa do 15. marca 2007, pokiaľ Komisia nerozhodne inak,
 - c) správy musia obsahovať všetky údaje potrebné na sledovanie procesu reštrukturalizácie, štátnej pomoci a zníženia a využitia výrobnnej kapacity a poskytovať dostatočné finančné údaje na zhodnotenie splnenia podmienok a požiadaviek uvedených v tejto hlave. Správy musia obsahovať aspoň informácie ustanovené v prílohe 4 k Protokolu č. 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, pričom Komisia si vyhradzuje právo na ich zmenu so zreteľom na svoje skúsenosti počas procesu sledovania. V prílohe 4 k Protokolu č. 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 sa pod odkazom na odsek 14 protokolu rozumie odsek 14 tohto článku. Okrem obchodných správ jednotlivých oprávnených spoločností je vypracovaná správa o celkovej situácii poľského oceliarskeho odvetvia vrátane najnovšieho makroekonomického vývoja,

- d) Poľsko musí poskytnúť všetky ďalšie informácie potrebné na nezávislé ohodnotenie ustanovené v odseku 14,
- e) Poľsko zaviazá oprávnené spoločnosti, aby sprístupnili všetky údaje, ktoré by mohli byť za iných okolností považované za dôverné. Komisia pri podávaní správ Rade zabezpečí, aby dôverné informácie týkajúce sa jednotlivých spoločností neboli zverejnené.

16. Komisia je oprávnená kedykoľvek rozhodnúť o poverení nezávislého poradcu, ktorý zhodnotí výsledky sledovania, vykoná akékoľvek nevyhnutné preskúmanie a podá správu Komisii a Rade.

17. Ak Komisia na základe sledovania zistí, že sa vyskytli podstatné odchýlky od finančných údajov, na základe ktorých bola hodnotená životaschopnosť, môže požadovať od Poľska, aby prijalo vhodné opatrenia na posilnenie reštrukturalizačných opatrení dotknutých oprávnených spoločností.

18. Ak by sa sledovaním preukázalo, že:

- a) podmienky pre prechodnú úpravu uvedené v tejto hlave neboli splnené, alebo že
- b) záväzky prijaté v rámci predĺženia obdobia, počas ktorého môže Poľsko výnimočne poskytnúť štátnu pomoc pre reštrukturalizáciu svojho oceľiarskeho priemyslu podľa Európskej dohody o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskom na strane druhej neboli splnené, alebo že

- c) Poľsko v priebehu obdobia reštrukturalizácie poskytlo oceliarskemu priemyslu a najmä oprávneným spoločnostiam dodatočnú nezlučiteľnú štátnu pomoc,

stratí prechodná úprava uvedená v tejto hlave účinnosť.

Komisia prijme vhodné opatrenia, ktoré budú od dotknutej spoločnosti vyžadovať vrátenie akejkoľvek pomoci poskytnutej v rozpore s podmienkami ustanovenými v tejto hlave.

HLAVA IX

USTANOVENIA O BLOKU 1 A BLOKU 2 JADROVEJ ELEKTRÁRNE BOHUNICE V1 NA SLOVENSKU

ČLÁNOK 64

Slovensko sa zaviazalo uzavrieť blok 1 jadrovej elektrárne Bohunice V1 najneskôr do 31. decembra 2006 a blok 2 tejto elektrárne najneskôr do 31. decembra 2008 a následne tieto bloky odstaviť.

ČLÁNOK 65

1. Počas obdobia rokov 2004 – 2006 Únia poskytne Slovensku finančnú pomoc na podporu jeho úsilia pri odstavení s cieľom zmierniť následky uzavretia a odstavenia bloku 1 a bloku 2 jadrovej elektrárne Bohunice V1 (ďalej len „pomoc“).

2. O pomoci sa rozhodne a pomoc sa vykoná v súlade s ustanoveniami nariadenia Rady (EHS) č. 3906/89 z 18. decembra 1989 o hospodárskej pomoci niektorým krajinám strednej a východnej Európy¹.
3. Na obdobie rokov 2004 – 2006 sa na pomoc vyhradí 90 miliónov eur vyhradených prostriedkov v rovnakej výške na každý rok.
4. Pomoc alebo časti tejto pomoci možno poskytnúť ako príspevok Únie Medzinárodnému fondu pre odstavenie jadrovej elektrárne Bohunice, ktorý spravuje Európska banka pre obnovu a rozvoj.

ČLÁNOK 66

Únia berie na vedomie, že odstavenie jadrovej elektrárne Bohunice V1 musí pokračovať aj po uplynutí finančného výhľadu definovaného v medziinštitucionálnej dohode zo 6. mája 1999 a že pre Slovensko predstavuje značné finančné zaťaženie. Táto situácia sa zohľadní v rozhodnutiach o pokračovaní pomoci Únie v tejto oblasti po roku 2006.

ČLÁNOK 67

Ustanovenia tejto hlavy sa uplatňujú v zmysle Vyhlásenia o bloku 1 a bloku 2 jadrovej elektrárne Bohunice V1 na Slovensku, ktoré v sebe zahŕňa znenie preambuly k Protokolu č. 9 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

¹ Ú. v. ES L 375, 23.12.1989, s. 11.

HLAVA X

USTANOVENIA O CYPRE

ČLÁNOK 68

1. Uplatňovanie *acquis* Spoločenstva a Únie sa odkladá v tých častiach Cyperskej republiky, v ktorých vláda Cyperskej republiky nevykonáva účinnú správu.
2. Rada na základe návrhu Komisie rozhodne o zrušení odkladu uvedeného v odseku 1. Uznáva sa jednomyseľne.

ČLÁNOK 69

1. Rada na základe návrhu Komisie ustanoví podmienky, za ktorých sa ustanovenia práva Únie uplatňujú na hranicu medzi dvoma územiaми uvedenými v článku 68 a v oblastiach, v ktorých vláda Cyperskej republiky vykonáva účinnú správu. Rada sa uznáva jednomyseľne.
2. Hranica medzi Východnými výsostnými pásmami a oblastami uvedenými v článku 68 sa počas trvania odkladu uplatňovania *acquis* Spoločenstva a Únie podľa článku 68 na účely časti IV prílohy k Protokolu č. 3 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 o výsostných pásmach Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na Cypre považuje za súčasť vonkajšej hranice výsostných pásem.

ČLÁNOK 70

1. Žiadne ustanovenie tejto hlavy nebráni prijatiu opatrení na účely podpory hospodárskeho rozvoja oblastí uvedených v článku 68.
2. Takéto opatrenia nemajú vplyv na uplatňovanie *acquis* Spoločenstva a Únie za podmienok vymedzených v tomto protokole v ostatných častiach Cyperskej republiky.

ČLÁNOK 71

V prípade vyriešenia cyperskej otázky Rada na základe návrhu Komisie rozhodne o úprave podmienok pristúpenia Cypru k Únii so zreteľom na turecké cyperské spoločenstvo. Rada sa uznáva jednomyselne.

ČLÁNOK 72

Táto hlava sa uplatňuje v zmysle vyhlásenia o Cypre, ktoré v sebe zahŕňa znenie preambuly k Protokolu č. 10 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 bez toho, aby sa zmenili jej právne účinky.

TRETIA ČASŤ

USTANOVENIA O PRÍLOHÁCH
K AKTU O PRISTÚPENÍ ZO 16. APRÍLA 2003

ČLÁNOK 73

Príloha I a prílohy III až XVII k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003, ich dodatky, ako aj prílohy k protokolom č. 2, 3 a 8 k Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003¹ tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto protokolu.

ČLÁNOK 74

1. Pod odkazmi na „zmluvu o pristúpení“ v prílohách uvedených v článku 73 tohto protokolu sa rozumie zmluva uvedená v článku IV-437 ods. 2 písm. e) ústavy, pod odkazmi na dátum alebo moment podpísania tejto zmluvy sa rozumie 16. apríl 2003, pod odkazmi na deň pristúpenia sa rozumie 1. máj 2004.
2. Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, sa pod odkazmi na „tento akt“ v prílohách uvedených v článku 73 tohto protokolu rozumie Akt o pristúpení zo 16. apríla 2003.

¹ Ú. v. EÚ L 236, 23.9.2003, s. 33.

V prílohách uvedených v článku 73 tohto protokolu sa pod odkazmi na ustanovenia Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 rozumie tento protokol, a to v súlade s nasledovnou korelačnou tabuľkou.

Akt o pristúpení zo 16. apríla 2003	Protokol
Článok 21	Článok 12
Článok 22	Článok 13
Článok 24	Článok 15
Článok 32	Článok 21
Článok 37	Článok 26
Článok 52	Článok 32

3. Pojmy, ktoré sa vyskytujú v prílohách uvedených v článku 73, majú význam podľa nasledujúcej korelačnej tabuľky okrem prípadov, keď odkazujú výlučne na právne situácie, ktoré predchádzajú nadobudnutiu platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu.

Pojmy používané v prílohách uvedených v článku 73	Význam
Zmluva o založení Európskeho spoločenstva	Ústava
Zmluva o Európskej únii	Ústava
Zmluvy, na ktorých je založená Európska únia	Ústava
(Európske) spoločenstvo	Únia
Rozšírené spoločenstvo	Únia
Spoločenstvo	Únia
EÚ	Únia
Rozšírená únia alebo rozšírená EÚ	Únia

Bez ohľadu na prvý pododsek význam pojmu „Spoločenstva“, pokiaľ sa používa v súvislosti s pojmami „uprednostňovanie“ a „rybné hospodárstvo“, zostáva nezmenený.

4. Pod odkazmi na časti alebo ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva v prílohách uvedených v článku 73 tohto protokolu sa rozumejú časti alebo ustanovenia ústavy v súlade s nasledovnou korelačnou tabuľkou.

Zmluva o ES	Ústava
Tretia časť hlava I	Časť III hlava III kapitola I oddiel 3
Tretia časť hlava I kapitola 1	Časť III hlava III kapitola I oddiel 3 pododiel 1
Tretia časť hlava II	Časť III hlava III kapitola III oddiel 4
Tretia časť hlava III	Časť III hlava III kapitola I oddiely 2 a 4
Tretia časť hlava VI kapitola 1	Časť III hlava III kapitola I oddiel 5
Článok 31	Článok III-155
Článok 39	Článok III-133
Článok 49	Článok III-144
Článok 58	Článok III-158
Článok 87	Článok III-167
Článok 88	Článok III-168
Článok 226	Článok III-360
Príloha I	Príloha I

5. V prípadoch, keď je v prílohách uvedených v článku 73 tohto protokolu ustanovené, že Rada alebo Komisia prijímajú právne akty, tieto akty nadobúdajú formu európskych nariadení alebo európskych rozhodnutí.

10. PROTOKOL
O POSTUPE PRI NADMERNOM SCHODKU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC si ustanoviť podrobnosti postupu pri nadmernom schodku, ako je uvedené v článku III-184 ústavy,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Referenčné hodnoty uvedené v článku III-184 ods. 2 ústavy sú:

- a) 3 % pre pomer plánovaného alebo skutočného schodku verejných financií k hrubému domácomu produktu v trhových cenách,
- b) 60 % pre pomer verejného dlhu k hrubému domácomu produktu v trhových cenách.

ČLÁNOK 2

Na účely článku III-184 ústavy a tohto protokolu:

- a) „verejný“ znamená taký, ktorý sa vzťahuje na verejnú správu, t.j. na ústredné, regionálne a miestne orgány a fondy sociálneho zabezpečenia s výnimkou obchodných operácií, ako sú vymedzené v Európskom systéme integrovaných hospodárskych účtov,

- b) „schodok“ označuje čistú potrebu financií, ako je vymedzená v Európskom systéme integrovaných hospodárskych účtov,
- c) „investícia“ je tvorba hrubého fixného kapitálu, ako je vymedzená v Európskom systéme integrovaných hospodárskych účtov,
- d) „dlh“ označuje celkový hrubý dlh v jeho nominálnej hodnote nesplatený na konci roka a konsolidovaný v jednotlivých odvetviach verejnej správy a medzi týmito odvetviami, ako je vymedzené v písmene a).

ČLÁNOK 3

Na zabezpečenie účinnosti postupu pri nadmernom schodku zodpovedajú vlády členských štátov podľa tohto postupu za schodok vo verejnej správe v zmysle článku 2 písm. a). Členské štáty zabezpečia, aby im vnútroštátne postupy v rozpočtových záležitostiach umožnili plniť záväzky v tejto oblasti, ktoré vyplývajú z ústavy. Členské štáty podávajú Komisii pravidelné a bezodkladné správy o plánovaných a skutočných schodkoch, ako aj o výške dlhov.

ČLÁNOK 4

Štatistické údaje potrebné na uplatnenie tohto protokolu poskytnie Komisia.

11. PROTOKOL
O KONVERGENČNÝCH KRITÉRIÁCH

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC SI podrobne upraviť konvergenčné kritériá, ktorými sa Únia riadi pri rozhodovaní o ukončení výnimiek tých členských štátov, pre ktoré platí výnimka, ako sa uvádza v článku III-198 ústavy,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Kritérium cenovej stability, ktoré je uvedené v článku III-198 ods. 1 písm. a) ústavy znamená, že daný členský štát si udržiava dlhodobú cenovú stabilitu a priemernú mieru inflácie vykazovanú v priebehu roka pred skúmaním, ktorá nepresahuje o viac ako 1,5 % mieru inflácie najviac troch členských štátov, ktoré dosiahli v oblasti cenovej stability najlepšie výsledky. Inflácia sa meria pomocou indexu spotrebiteľských cien na porovnateľnom základe, ktorý zohľadní rozdiely vo vymedzení pojmov v jednotlivých členských štátoch.

ČLÁNOK 2

Kritérium stavu verejných financií, ktoré je uvedené v článku III-198 ods. 1 písm. b) ústavy znamená, že v čase preskúmania sa na daný členský štát nevzťahuje európske rozhodnutie Rady podľa článku III-184 ods. 6 ústavy o existencii nadmerného schodku.

ČLÁNOK 3

Kritérium účasti na mechanizme výmenných kurzov Európskeho menového systému, ktoré je uvedené v článku III-198 ods. 1 písm. c) ústavy znamená, že daný členský štát dodržiaval počas najmenej dvoch posledných rokov pred preskúmaním normálne flukтуаčného rozpätie, ako je stanovené mechanizmom menových kurzov Európskeho menového systému bez toho, aby bol výmenný kurz vystavený silným tlakom. Osobitne v tomto istom období členský štát z vlastného podnetu nedevalvoval bilaterálny stredný kurz svojej meny voči euru.

ČLÁNOK 4

Konvergenčné kritérium úrokových sadzieb, ktoré je uvedené v článku III-198 ods. 1 písm. d) ústavy, znamená, že v priebehu jedného roka pred preskúmaním neprekročila priemerná dlhodobá nominálna úroková sadzba daného členského štátu viac ako o dve percentá úrokovú sadzbu maximálne troch štátov, ktoré v oblasti cenovej stability dosiahli najlepšie výsledky. Úrokové sadzby sa hodnotia na základe dlhodobých štátnych dlhopisov alebo porovnateľných cenných papierov, pričom sa prihliada na rozdiely vo vymedzení pojmov v jednotlivých členských štátoch.

ČLÁNOK 5

Štatistické údaje potrebné na uplatňovanie tohto protokolu poskytnie Komisia.

ČLÁNOK 6

Rada jednomyseľne na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom, Európskou centrálnou bankou a Hospodárskym a finančným výborom uvedeným v článku III-192 ústavy prijme zodpovedajúce ustanovenia, ktoré podrobne upravujú konvergenčné kritériá uvedené v článku III-198 ústavy, ktorými sa potom nahradí tento protokol.

12. PROTOKOL
O EUROSKUPINE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC SI presadzovať podmienky silnejšieho hospodárskeho rastu v Európskej únii a za tým účelom rozvíjať stále užšiu koordináciu hospodárskych politík v rámci oblasti, kde sa používa euro,

VEDOMÉ SI potreby upraviť osobitné ustanovenia pre posilnený dialóg medzi členskými štátmi, ktorých menou je euro, očakávajúc, že euro sa stane menou všetkých členských štátov Únie,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Ministri členských štátov, ktorých menou je euro, sa stretávajú na neformálnych zasadnutiach. Takéto zasadnutia sa konajú, ak je to potrebné, na prediskutovanie otázok týkajúcich sa osobitných povinností, ktoré majú spoločné v súvislosti s jednotnou menou. Komisia sa zúčastňuje na zasadnutiach. Európska centrálna banka je pozývaná k účasti na takýchto zasadnutiach, ktoré pripravujú zástupcovia ministrov zodpovedných za financie v členských štátoch, ktorých menou je euro a zástupcovia Komisie.

ČLÁNOK 2

Ministri členských štátov, ktorých menou je euro, volia na dva a pol roka svojho predsedu väčšinou týchto členských štátov.

13. PROTOKOL
O URČITÝCH USTANOVENIACH
VZŤAHUJÚCICH SA NA SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO VEĽKEJ BRITÁNIE A
SEVERNÉHO ÍRSKA S OHLADOM NA HOSPODÁRSKU A MENOVÚ ÚNIU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

UZNÁVAJÚC, že Spojené kráľovstvo nie je viazané ani povinné prijať euro bez osobitného rozhodnutia svojej vlády a parlamentu,

S OHLADOM NA SKUTOČNOSŤ, že 16. októbra 1996 a 30. októbra 1997 vláda Spojeného kráľovstva oznámila Rade svoj úmysel nezúčastniť sa tretej etapy hospodárskej a menovej únie, za podmienok uvedených v odseku 1 Protokolu o určitých ustanoveniach vzťahujúcich sa na Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ktorý je pripojený k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva,

BERÚC do úvahy prax vlády Spojeného kráľovstva financovať úvery predajom pohľadávok súkromnému sektoru,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Pokiaľ Spojené kráľovstvo neoznámia Rade, že má v úmysle prijať euro, nie je povinné ho prijať.

ČLÁNOK 2

S ohľadom na oznámenie, ktoré vláda Spojeného kráľovstva podala Rade 16. októbra 1996 a 30. októbra 1997, články 3 až 8 a 10 sa vzťahujú na Spojené kráľovstvo.

ČLÁNOK 3

Spojené kráľovstvo si ponechá právomoci v oblasti menovej politiky v súlade so svojim vnútroštátnym právom.

ČLÁNOK 4

Článok I-30 ods. 2, s výnimkou prvej a poslednej vety tohto článku, článok I-30 ods. 5, článok III-177 druhý odsek, článok III-184 ods. 1, 9 a 10, článok III-185 ods. 1 až 5, článok III-186, články III-188, III-189, III-190 a III-191, článok III-196, článok III-198 ods. 3, článok III-326 a článok III-382 ústavy sa nevzťahujú Spojené kráľovstvo. To isté platí pre článok III-179 ods. 2, pokiaľ ide o prijatie častí hlavných usmernení hospodárskej politiky, ktoré sa týkajú všeobecne eurozóny.

Odkazy na Úniu alebo členské štáty uvedené v ustanoveniach prvého odseku sa nevzťahujú na Spojené kráľovstvo a odkazy na národné centrálné banky sa nevzťahujú na Bank of England.

ČLÁNOK 5

Spojené kráľovstvo sa snaží predchádzať nadmernému schodku verejných financií.

Články III-192 ods.4 a III-200 ústavy sa vzťahujú na Spojené kráľovstvo tak, ako by sa týkali štátu, pre ktorý platí výnimka. Články III-201 a III-202 ústavy sa naďalej vzťahujú na Spojené kráľovstvo.

ČLÁNOK 6

Hlasovacie práva Spojeného kráľovstva sa pozastavujú, ak Rada prijíma opatrenia uvedené v článkoch vymenovaných v článku 4. Na tento účel sa uplatňuje článok III-197 ods. 4 druhý a tretí pododsek ústavy.

Spojené kráľovstvo navyše nemá právo zúčastňovať sa na menovaní prezidenta, viceprezidenta a iných členov výkonnej rady Európskej centrálnej banky podľa článku III-382 ods. 2 druhého, tretieho a štvrtého pododseku ústavy.

ČLÁNOK 7

Články 3, 4, 6 a 7, článok 9 ods.2, článok 10 ods. 1, 2 a 3, článok 11 ods. 2, článok 12 ods.1, články 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33,34 a 50 Protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „štatút“) sa na Spojené kráľovstvo nevzťahujú.

Odkazy v týchto článkoch na Úniu alebo členské štáty sa nevzťahujú na Spojené kráľovstvo a odkazy na národné centrálné banky alebo na podielnikov sa nevzťahujú na Bank of England.

Odkazy v článkoch 10 ods. 3 a 30 ods. 2 štatútu na „upísané základné imanie Európskej centrálnej banky“ sa nevzťahujú na upísané základné imanie Bank of England.

ČLÁNOK 8

Článok III-199 ústavy a články 43 až 47 štatútu sa uplatňujú bez ohľadu na to, či existuje členský štát, pre ktorý platí výnimka s týmito zmenami:

- a) odkazy v článku 43 štatútu na úlohy Európskej centrálnej banky a Európskeho menového inštitútu sa týkajú tých úloh, ktoré je potrebné splniť po zavedení eura v dôsledku rozhodnutia Spojeného kráľovstva neprijat' euro,
- b) okrem úloh uvedených v článku 46 štatútu Európska centrálna banka poskytuje rady a pomoc pri príprave každého európskeho nariadenia alebo každého európskeho rozhodnutia Rady, ktoré sa týkajú Spojeného kráľovstva podľa článku 9 písm. a) a c) tohto protokolu,
- c) Bank of England splatí svoje upísané základné imanie Európskej centrálnej banky ako príspevok na jej prevádzkové náklady na rovnakom základe ako národné centrálné banky členských štátov, pre ktoré platí výnimka.

ČLÁNOK 9

Spojené kráľovstvo môže kedykoľvek oznámiť Rade svoj úmysel prijať euro. V takom prípade:

- a) Spojené kráľovstvo má právo prijať euro len za predpokladu, že splní potrebné podmienky. Na žiadosť Spojeného kráľovstva za podmienok a v súlade s postupom podľa článku III-198 ods. 1 a 2 ústavy sa Rada uznesie, či Spojené kráľovstvo spĺňa potrebné podmienky,
- b) Bank of England splatí svoj upísaný kapitál, prevedie do Európskej centrálnej banky menové rezervy a prispieva do jej rezerv na rovnakom základe ako národná centrálna banka členského štátu, ktorému sa zrušila výnimka,
- c) Rada za podmienok a v súlade s postupom podľa článku III-198 ods.3 ústavy prijme všetky ďalšie rozhodnutia potrebné na to, aby Spojené kráľovstvo mohlo prijať euro.

Ak Spojené kráľovstvo prijme euro v súlade s ustanoveniami tohto článku, články 3 až 8 stratia účinnosť.

ČLÁNOK 10

Rešpektujúc článok III-181 ústavy a článok 21 ods. 1 štatútu, vláda Spojeného kráľovstva si môže ponechať vlastné „spôsoby a prostriedky“, ktoré uplatňuje v styku s Bank of England dovtedy, pokiaľ Spojené kráľovstvo neprijme euro.

14. PROTOKOL
O URČITÝCH USTANOVENIACH VZŤAHUJÚCICH SA NA DÁNSKO
S OHĽADOM NA HOSPODÁRSKU A MENOVÚ ÚNIU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

BERÚC DO ÚVAHY, že ústava Dánska obsahuje ustanovenia, podľa ktorých sa môže vyžadovať referendum predtým, ako sa Dánsko vzdá výnimky,

BERÚC DO ÚVAHY, že 3. novembra 1993 vláda Dánska oznámila Rade svoj úmysel nezúčastniť sa tretej etapy hospodárskej a menovej únie, za podmienok uvedených v odseku 1 Protokolu o určitých ustanoveniach vzťahujúcich sa na Dánsko, ktorý je pripojený k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva,

SA DOHODLI na týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

S ohľadom na oznámenie, ktoré vláda Dánska predložila Rade 3. novembra 1993, sa na Dánsko vzťahuje výnimka. V dôsledku výnimky sa na Dánsko vzťahujú všetky ustanovenia ústavy a Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, ktoré odkazujú na výnimky.

ČLÁNOK 2

Výnimku možno zrušiť postupom podľa článku III-198 ústavy, ktorý sa môže uplatniť len na základe žiadosti Dánska.

ČLÁNOK 3

Tento protokol stráca platnosť v prípade zrušenia výnimky.

15. PROTOKOL
O URČITÝCH ÚLOHÁCH
NÁRODNEJ BANKY DÁNSKA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC si urovanie niektorých osobitných problémov, ktoré sa vzťahujú na Dánsko,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Článok 14 Protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté právo Národnej banky Dánska vykonávať úlohy s ohľadom na tie časti Dánskeho kráľovstva, ktoré nie sú súčasťou Únie.

16. PROTOKOL
O REŽIME FRANKU V RÁMCI TICHOMORSKÉHO FINANČNÉHO SPOLOČENSTVA
(TFS)

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC si zohľadniť určitú osobitnú záležitosť týkajúcu sa Francúzska,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Francúzsko si môže zachovať výsadné právo menovej emisie v Novej Kaledónii, Francúzskej Polynézii, Wallise a Futune za podmienok ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi a jedine Francúzsko zodpovedá za určenie parity franku Tichomorského finančného spoločenstva.

17. PROTOKOL
O SCHENGENSKOM *ACQUIS* ZAČLENENOM
DO RÁMCA EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ODVOLÁVAJÚC SA na to, že ustanovenia Schengenského *acquis*, ktoré tvoria dohody o postupnom zrušení kontrol na vnútorných hraniciach podpísané niektorými členskými štátmi Európskej únie v Schengene 14. júna 1985 a 19. júna 1990, ako aj s nimi spojené dohody a pravidlá prijaté na základe týchto dohôd, boli začlenené do rámca Európskej únie Protokolom pripojeným k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva,

ŽELAJÚC SI zachovať Schengenské *acquis*, tak ako sa rozvíjalo od nadobudnutia platnosti vyššie uvedeného protokolu v rámci ústavy, a rozvíjať toto *acquis* tak, aby sa tým prispelo k dosiahnutiu cieľa poskytnúť občanom Únie priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez vnútorných hraníc,

BERÚC DO ÚVAHY osobitné postavenie Dánska,

BERÚC DO ÚVAHY skutočnosť, že Írsko a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska sa nepodieľajú na všetkých ustanoveniach Schengenského *acquis*; avšak je potrebné umožniť týmto členským štátom prijať iné ustanovenia tohto *acquis* čiastočne alebo úplne,

UZNÁVAJÚC, že následkom toho je potrebné použiť ustanovenia ústavy, ktoré sa vzťahujú na užšiu spoluprácu medzi niektorými členskými štátmi,

BERÚC DO ÚVAHY potrebu zachovať osobitné vzťahy s Islandskou republikou a Nórskeym kráľovstvom, pričom oba štáty, ako aj severské štáty, ktoré sú členmi Európskej únie, sú viazané ustanoveniami Severskej pasovej únie,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Belgické kráľovstvo, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkovevodstvo, Maďarská republika, Maltská republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika a Švédske kráľovstvo sú oprávnení uskutočňovať medzi sebou posilnenú spoluprácu v oblastiach upravených ustanoveniami vymedzenými Radou, ktoré tvoria „Schengenské“ *acquis*. Táto spolupráca sa vykonáva v rámci inštitucionálneho a právneho rámca Únie s ohľadom na príslušné ustanovenia ústavy.

ČLÁNOK 2

Schengenské *acquis* sa uplatňuje v členských štátoch uvedených v článku 1 bez toho, aby bol dotknutý článok 3 Protokolu vzťahujúceho sa na Zmluvu a Akt o pristúpení Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky. Rada nahrádza Výkonný výbor zriadený na základe Schengenských dohôd.

ČLÁNOK 3

Účasť Dánska pri prijímaní opatrení, ktoré predstavujú vývoj Schengenského *acquis*, rovnako ako zavádzanie týchto opatrení a ich uplatňovanie v Dánsku, sa spravuje príslušnými ustanoveniami Protokolu o postavení Dánska.

ČLÁNOK 4

Írsko a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska môžu kedykoľvek požiadať o pripojenie sa k niektorým, alebo všetkým ustanoveniam Schengenského *acquis*.

Rada prijme európske rozhodnutie na základe žiadosti. Uznáva sa jednomyselne hlasmi svojich členov uvedených v článku 1 a zástupcu vlády dotknutého štátu.

ČLÁNOK 5

Návrhy a podnety založené na Schengenskom *acquis* podliehajú príslušným ustanoveniam ústavy.

Ak v tejto súvislosti Írsko alebo Spojené kráľovstvo alebo oba štáty neoznámia v primeranej lehote predsedovi Rady svoje želanie pripojiť sa, povolenie uvedené v článku III-419 ods. 1 ústavy sa považuje za udelené členským štátom uvedeným v článku 1 a Írsku alebo Spojenému kráľovstvu, ak si jeden z nich želá zúčastniť sa spolupráce v daných oblastiach.

ČLÁNOK 6

Islandská republika a Nórske kráľovstvo sú pridružené k vykonávaniu Schengenského *acquis* a k pokračovaniu na jeho ďalšom vývoji. Primerané postupy sa na tento účel dohodnú v dohode, ktorú má Rada s týmito štátmi uzatvoriť, pričom sa uznáva jednomyseľne hlasmi svojich členov uvedených v článku 1. Táto dohoda musí obsahovať ustanovenia o podieľaní sa Islandu a Nórska na akýchkoľvek finančných dôsledkoch vyplývajúcich z vykonávania tohto protokolu.

Rada jednomyseľne uzavrie s Islandom a Nórskom osobitnú dohodu o určení práv a záväzkov medzi Írskom a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska na jednej strane, a Islandom a Nórskom na strane druhej, a to v oblastiach, v ktorých sa na tieto štáty vzťahuje Schengenské *acquis*.

ČLÁNOK 7

Na účely rokovaní o prijatí nových členských štátov do Európskej únie sa Schengenské *acquis* a iné opatrenia prijaté inštitúciami v rozsahu jeho pôsobnosti považujú za *acquis*, ktoré musí byť v celom rozsahu prijaté všetkými kandidátskymi štátmi.

18. PROTOKOL
O UPLATŇOVANÍ URČITÝCH ASPEKTOV
ČLÁNKU III-130 ÚSTAVY
NA SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO A ÍRSKO

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC SI urovnať niektoré osobitné problémy, ktoré sa vzťahujú na Spojené kráľovstvo a Írsko,

BERÚC NA VEDOMIE mnohoročnú existenciu osobitných úprav o cestovaní medzi Spojeným kráľovstvom a Írskom,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Spojené kráľovstvo má právo, bez ohľadu na články III-130 a III-265 ústavy, všetky ostatné ustanovenia tejto ústavy, všetky opatrenia prijaté podľa tejto ústavy, alebo všetky medzinárodné zmluvy uzavreté Úniou alebo Úniou a jej členskými štátmi s jednou alebo viacerými tretími krajinami, vykonávať na svojich hraniciach s ostatnými členskými štátmi také kontroly osôb žiadajúcich o vstup do Spojeného kráľovstva, aké považuje za nevyhnutné na účely:

- a) overenia, či občania členských štátov a ich závislé osoby vykonávajúcich práva priznané právom Únie, ako aj občania ostatných štátov, ktorým boli tieto práva priznané na základe zmluvy, ktorou je Spojené kráľovstvo viazané, majú právo na vstup do Spojeného kráľovstva,
a
- b) rozhodnutia, či sa iným osobám udelí povolenie na vstup do Spojeného kráľovstva.

Články III-130 a III-265 ústavy, všetky ostatné ustanovenia tejto ústavy alebo všetky opatrenia prijaté na jej základe, sa uplatňujú bez toho, aby bolo dotknuté právo Spojeného kráľovstva prijať alebo vykonávať akékoľvek takéto kontroly. Odkazy na Spojené kráľovstvo v tomto článku zahŕňajú územia, za ktorých zahraničné vzťahy je Spojené kráľovstvo zodpovedné.

ČLÁNOK 2

Spojené kráľovstvo a Írsko môžu aj naďalej uzatvárať medzi sebou dojednania týkajúce sa pohybu osôb medzi ich územiaми („spoločná oblasť cestovania“), pričom plne rešpektujú práva osôb uvedených v článku 1 prvom odseku písm. a) tohto protokolu. V dôsledku toho, pokiaľ sú takéto dojednania v platnosti, ustanovenia článku 1 tohto protokolu sa vzťahujú na Írsko za rovnakých podmienok, ako na Spojené kráľovstvo. Články III-130 a III-265 ústavy, všetky ostatné ustanovenia tejto ústavy alebo všetky opatrenia prijaté na jej základe, sa uplatňujú bez toho, aby bolo dotknuté niektoré z takýchto dojednaní.

ČLÁNOK 3

Ostatné členské štáty majú právo vykonávať na svojich hraniciach alebo na ktoromkoľvek mieste vstupu na ich územie takéto kontroly osôb žiadajúcich o vstup na ich územie zo Spojeného kráľovstva alebo z území, za ktorých zahraničné vzťahy je Spojené kráľovstvo zodpovedné, a to na tie isté účely, aké sú uvedené v článku 1 tohto protokolu, alebo kontroly osôb žiadajúcich o vstup z Írska, a to v rozsahu, v akom sa ustanovenia článku 1 tohto protokolu vzťahujú na Írsko.

Články III-130 a III-265 ústavy, všetky ostatné ustanovenia tejto ústavy alebo všetky opatrenia prijaté na jej základe, sa uplatňujú bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov prijať alebo vykonávať takéto kontroly.

Článok 4

Tento protokol sa vzťahuje aj na akty, ktoré zostávajú v platnosti na základe článku IV-438 ústavy.

19. PROTOKOL

O POSTAVENÍ SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA A ÍRSKA
S OHLĀDOM NA POLITIKY VZŤAHUJÚCE SA NA HRANIČNÉ KONTROLY, AZYL,
PRISŤAHOVALECTVO, AKO AJ NA JUSTIČNÚ SPOLUPRÁCU
V OBČIANSKYCH VECIACH A POLICAJNÚ SPOLUPRÁCU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC SI urovnať niektoré problémy, ktoré sa vzťahujú na Spojené kráľovstvo a Írsko,

BERÚC NA VEDOMIE Protokol o uplatňovaní určitých aspektov článku III-14 ústavy na Spojené kráľovstvo a Írsko,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Podľa článku 3 sa Spojené kráľovstvo a Írsko nepodieľajú na prijímaní navrhovaných opatrení Radou podľa časti III hlavy III kapitoly IV oddielov 2 alebo 3 ústavy, článku III-260 ústavy, v rozsahu, v akom sa tieto články týkajú oblastí, na ktoré sa vzťahujú uvedené oddiely, článku III-263 alebo III-275 ods. 2 písm. a) ústavy. Jednomyseľnosť členov Rady sa s výnimkou zástupcov vlád Spojeného kráľovstva a Írska požaduje s ohľadom na akty Rady, ktoré majú byť prijaté jednomyseľne.

Na účely tohto článku je kvalifikovaná väčšina vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 55 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65% obyvateľstva týchto štátov.

Blokujúcu menšinu musí tvoriť aspoň minimálny počet členov Rady, ktorí zastupujú viac ako 35 % obyvateľstva zúčastnených členských štátov, plus jeden člen, v opačnom prípade sa kvalifikovaná väčšina považuje za dosiahnutú.

Odchyľne od druhého a tretieho odseku, ak sa Rada neuznáša na návrh Komisie alebo ministra zahraničných vecí Únie, požadovaná kvalifikovaná väčšina je vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 72 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65 % obyvateľstva týchto štátov.

ČLÁNOK 2

V zmysle článku 1 a s výhradou článkov 3, 4 a 6, žiadne z ustanovení časti III, hlavy III, kapitoly IV, oddielov 2 alebo 3 ústavy, článku III-260 ústavy, v rozsahu, v akom sa tieto články týkajú oblastí, na ktoré sa vzťahujú uvedené oddiely, článku III-263 alebo III-275 ods. 2 písm. a) ústavy, žiadne ustanovenie prijaté podľa týchto oddielov alebo článkov, žiadne ustanovenie akejkoľvek medzinárodnej zmluvy uzavretej Úniou podľa týchto oddielov alebo článkov, a žiadne rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o výklade akéhokoľvek takého ustanovenia alebo opatrenia, nie je záväzné pre Spojené kráľovstvo alebo Írsko alebo sa s ohľadom na tieto štáty neuplatňuje. Tieto ustanovenia, opatrenia alebo rozhodnutia neovplyvňujú žiadnym spôsobom právomoci, práva a záväzky týchto štátov. Tieto ustanovenia, opatrenia alebo rozhodnutia nemenia ani nedopĺňajú žiadnym spôsobom *acquis communautaire*, ani *acquis* Únie a netvoria súčasť práva Únie tak, ako sa uplatňujú na Spojené kráľovstvo alebo Írsko.

ČLÁNOK 3

1. Spojené kráľovstvo alebo Írsko môžu písomne oznámiť Rade do troch mesiacov od predloženia návrhu Rade podľa časti III, hlavy III, kapitoly IV, oddielov 2 alebo 3 ústavy, alebo návrhu alebo podnetu podľa článku III-263 alebo článku III-275 ods. 2 písm. a) ústavy, že si želajú podieľať sa na prijatí alebo uplatňovaní akéhokoľvek navrhovaného opatrenia, následne po čom je tento štát oprávnený tak urobiť. Jednomyseľnosť členov Rady, s výnimkou člena, ktorý nepostúpil takéto oznámenie, sa požaduje s ohľadom na akty Rady, ktoré majú byť prijaté jednomyseľne. Opatrenie prijaté v zmysle tohto odseku je záväzné pre všetky členské štáty, ktoré sa zúčastnili na jeho prijatí. Európske nariadenia alebo európske rozhodnutia, ktoré sú prijaté podľa článku III-260 ústavy ustanovujú podmienky účasti Spojeného kráľovstva a Írska na hodnoteniach týkajúcich sa oblastí upravených v časti III, hlave III, kapitole IV, oddieloch 2 alebo 3 ústavy.

Na účely tohto článku je kvalifikovaná väčšina vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 55 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65% obyvateľstva týchto štátov.

Blokujúcu menšinu musí tvoriť aspoň minimálny počet členov Rady, ktorí zastupujú viac ako 35 % obyvateľstva zúčastnených členských štátov, plus jeden člen, v opačnom prípade sa kvalifikovaná väčšina považuje za dosiahnutú.

Odchyľne od druhého a tretieho odseku, ak sa Rada neuznáša na návrh Komisie alebo ministra zahraničných vecí Únie, požadovaná kvalifikovaná väčšina je vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 72 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65 % obyvateľstva týchto štátov.

2. Ak nemôže byť po uplynutí primeranej lehoty prijaté opatrenie uvedené v odseku 1 s účasťou Spojeného kráľovstva alebo Írska, môže Rada prijať takéto opatrenie v súlade s článkom 1 bez účasti Spojeného kráľovstva alebo Írska. V tomto prípade sa uplatňuje článok 2.

ČLÁNOK 4

Spojené kráľovstvo alebo Írsko môžu kedykoľvek po prijatí opatrenia podľa časti III, hlavy III, kapitoly IV, oddielov 2 alebo 3 ústavy, článku III-263 alebo článku III-275 ods. 2 písm. a) ústavy oznámiť Rade a Komisii svoj zámer prijať uvedené opatrenie. V takom prípade sa primerane uplatní postup ustanovený v článku III-420 ods. 1 ústavy.

ČLÁNOK 5

Členský štát, ktorý nie je viazaný opatrením prijatým podľa časti III, hlavy III, kapitoly IV, oddielov 2 alebo 3 ústavy, článku III-263 alebo článku III-275 ods. 2 písm. a) ústavy, sa nepodieľa na finančných dôsledkoch tohto opatrenia, okrem administratívnych nákladov inštitúcií, pokiaľ členovia Rady jednomyseľne hlasmi všetkých svojich členov, po porade s Európskym parlamentom, nerozhodnú inak.

ČLÁNOK 6

Ak je v prípadoch uvedených v tomto protokole Spojené kráľovstvo alebo Írsko viazané opatrením prijatým podľa časti III, hlavy III, kapitoly IV, oddielov 2 alebo 3 ústavy, článku III-260 ústavy, v rozsahu, v akom sa tieto články týkajú oblastí, na ktoré sa vzťahujú uvedené oddiely, článok III-263 alebo článok III-275 ods. 2 písm. a) ústavy, príslušné ustanovenia ústavy sa uplatňujú na tento štát vo vzťahu k predmetnému opatreniu.

ČLÁNOK 7

Články 3 a 4 sa uplatňujú bez toho, aby bol dotknutý Protokol o Schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie.

ČLÁNOK 8

Írsko môže písomne oznámiť Rade, že si už neželá podliehať ustanoveniam tohto protokolu. V takom prípade sa uvedené ustanovenia už na Írsko nevzťahujú.

20. PROTOKOL
O POSTAVENÍ DÁNSKA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ODVOLÁVAJÚC SA NA rozhodnutie hláv štátov alebo predsedov vlád zo zasadania v rámci Európskej rady v Edinburghu z 12. decembra 1992 o niektorých problémoch prednesených Dánskom k Zmluve o Európskej únii,

ZOHLADŇUJÚC postavenie Dánska s ohľadom na občianstvo, hospodársku a menovú úniu, obrannú politiku, spravodlivosť a vnútorné veci tak, ako je to uvedené v rozhodnutí z Edinburghu,

UVEDOMUJÚC SI skutočnosť, že pokračovanie právneho režimu v rámci ústavy, ktorý bol založený rozhodnutím z Edinburghu, významne obmedzí účasť Dánska na dôležitých oblastiach spolupráce Únie a že by bolo v najlepšom záujme Únie zabezpečiť integritu *acquis* v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti,

ŽELAJÚC SI z tohto dôvodu, aby sa založil právny rámec, ktorý by Dánsku poskytol možnosť zúčastňovať sa na prijímaní opatrení navrhovaných na základe časti III, hlavy III, kapitoly IV ústavy a vítajúc zámer Dánska využiť túto možnosť, pokiaľ to bude možné v súlade s jeho ústavnými požiadavkami,

BERÚC DO ÚVAHY, že Dánsko nebude brániť ostatným členským štátom, aby rozvíjali spoluprácu týkajúcu sa opatrení, ktoré pre Dánsko nie sú záväzné,

BERÚC NA VEDOMIE Protokol o Schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k ústave:

ČASŤ I

ČLÁNOK 1

Dánsko sa nepodieľa na prijímaní navrhovaných opatrení Radou podľa časti III hlavy III kapitoly IV ústavy. Jednomyseľnosť členov Rady sa s výnimkou zástupcov dánskej vlády požaduje s ohľadom na akty Rady, ktoré majú byť prijaté jednomyseľne.

Na účely tohto článku je kvalifikovaná väčšina vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 55 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65% obyvateľstva týchto štátov.

Blokujúcu menšinu musí tvoriť aspoň minimálny počet členov Rady, ktorí zastupujú viac ako 35 % obyvateľstva zúčastnených členských štátov, plus jeden člen, v opačnom prípade sa kvalifikovaná väčšina považuje za dosiahnutú.

Odchylne od druhého a tretieho odseku, ak sa Rada neuznáša na návrh Komisie alebo ministra zahraničných vecí Únie, požadovaná kvalifikovaná väčšina je vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 72 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65 % obyvateľstva týchto štátov.

ČLÁNOK 2

Žiadne ustanovenie časti III, hlavy III, kapitoly IV ústavy, žiadne opatrenie prijaté podľa uvedenej kapitoly, žiadne ustanovenie akejkoľvek medzinárodnej zmluvy uzavretej Úniou podľa uvedenej kapitoly a žiadne rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o výklade akéhokoľvek takýchto ustanovení alebo opatrení, nie je záväzné pre Dánsko alebo sa s ohľadom na tento štát neuplatňuje. Tieto ustanovenia, opatrenia alebo rozhodnutia neovplyvňujú žiadnym spôsobom právomoci, práva a záväzky Dánska. Tieto ustanovenia, opatrenia alebo rozhodnutia nemenia ani nedopĺňajú žiadnym spôsobom *acquis communautaire*, ani *acquis* Únie a netvoria súčasť práva Únie tak, ako sa uplatňujú na Dánsko.

ČLÁNOK 3

Dánsko sa nepodieľa na finančných dôsledkoch opatrení uvedených v článku 1, okrem administratívnych nákladov inštitúcií.

ČLÁNOK 4

1. Dánsko sa v lehote šiestich mesiacov po prijatí opatrenia Rady, ktoré predstavuje vývoj Schengenského *acquis* a s ohľadom na časť I rozhodne, či transponuje toto opatrenie do svojho vnútroštátneho práva. Ak sa tak rozhodne vykonať, toto opatrenie predstavuje záväzok podľa medzinárodného práva medzi Dánskom a ostatnými členskými štátmi, ktoré sú týmto opatrením viazané.

Ak sa Dánsko rozhodne neuplatňovať toto opatrenie, členské štáty, pre ktoré je toto opatrenie záväzné, a Dánsko zväžia vhodné opatrenia, ktoré sa majú prijať.

2. Dánsko si ponechá práva a povinnosti existujúce pred nadobudnutím platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu s ohľadom na Schengenské *acquis*.

ČASŤ II

ČLÁNOK 5

S ohľadom na opatrenia prijaté Radou podľa článku I-41, článku III-295 ods. 1 a článkov III-309 až III-313 ústavy, sa Dánsko nepodieľa na vypracovaní a vykonávaní rozhodnutí a opatrení Únie, ktoré majú obranné dôsledky. Preto sa Dánsko nepodieľa ani na ich prijímaní. Dánsko nebude brániť ostatným členským štátom v ďalšom rozvoji ich spolupráce v tejto oblasti. Dánsko nie je povinné prispievať na financovanie prevádzkových výdavkov, ktoré vyplývajú z takýchto opatrení, ani poskytovať Únii svoje obranné kapacity.

Jednomyseľnosť členov Rady sa s výnimkou zástupcov dánskej vlády požaduje s ohľadom na akty Rady, ktoré musia byť prijaté jednomyseľne.

Na účely tohto článku je kvalifikovaná väčšina vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 55 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65% obyvateľstva týchto štátov.

Blokujúcu menšinu musí tvoriť aspoň minimálny počet členov Rady, ktorí zastupujú viac ako 35 % obyvateľstva zúčastnených členských štátov, plus jeden člen, v opačnom prípade sa kvalifikovaná väčšina považuje za dosiahnutú.

Odchylne od tretieho a štvrtého odseku, ak sa Rada neuznáša na návrh Komisie alebo ministra zahraničných vecí Únie, požadovaná kvalifikovaná väčšina je vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 72 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65 % obyvateľstva týchto štátov.

ČASŤ III

ČLÁNOK 6

Tento protokol sa rovnako vzťahuje na opatrenia, ktoré zostávajú v platnosti na základe článku IV-438 ústavy, ktoré boli pred nadobudnutím platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu zahrnuté v Protokole o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva.

ČLÁNOK 7

Články 1, 2 a 3 sa nevzťahujú na opatrenia určujúce tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci musia mať pri prekročení vonkajších hraníc členských štátov víza, alebo na opatrenia, ktoré sa vzťahujú na zavedenie jednotného formátu víz.

ČASŤ IV

ČLÁNOK 8

Dánsko môže kedykoľvek v súlade so svojimi ústavnými požiadavkami informovať ostatné členské štáty o tom, že si už neželá uplatňovať čiastočne alebo úplne tento protokol. V takom prípade Dánsko bude uplatňovať v celom rozsahu opatrenia platné v rámci Európskej únie.

ČLÁNOK 9

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8, môže Dánsko kedykoľvek v súlade s jeho ústavnými požiadavkami oznámiť ostatným členským štátom, že s účinnosťou od prvého dňa v mesiaci nasledujúceho po oznámení, časť I tohto protokolu pozostáva z ustanovení uvedených v prílohe k tomuto protokolu. V takom prípade sú podľa toho prečíslované články 5 až 9.
2. Šesť mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti oznámenia uvedeného v odseku 1 je celé Schengenské *acquis*, ako aj opatrenia prijaté s cieľom vývoja tohto *acquis*, ktoré boli pre Dánsko doteraz záväzné ako záväzky podľa medzinárodného práva, záväzné pre Dánsko ako právo Únie.

PRÍLOHA

ČLÁNOK 1

S výhradou článku 3 sa Dánsko nepodieľa na prijímaní navrhovaných opatrení Radou podľa časti III, hlavy III, kapitoly IV ústavy. Jednomyseľnosť členov Rady sa s výnimkou zástupcov dánskej vlády požaduje s ohľadom na akty Rady, ktoré musia byť prijaté jednomyseľne.

Na účely tohto článku je kvalifikovaná väčšina vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 55 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65% obyvateľstva týchto štátov.

Blokujúcu menšinu musí tvoriť aspoň minimálny počet členov Rady, ktorí zastupujú viac ako 35 % obyvateľstva zúčastnených členských štátov, plus jeden člen, v opačnom prípade sa kvalifikovaná väčšina považuje za dosiahnutú.

Odchyľne od druhého a tretieho odseku, ak sa Rada neuznáša na návrh Komisie alebo ministra zahraničných vecí Únie, požadovaná kvalifikovaná väčšina je vymedzená ako väčšina rovnajúca sa najmenej 72 % členov Rady, ktorí zastupujú zúčastnené členské štáty zahŕňajúce aspoň 65 % obyvateľstva týchto štátov.

ČLÁNOK 2

V zmysle článku 1 a s výhradou článkov 3, 4 a 6, žiadne ustanovenia časti III, hlavy III, kapitoly IV ústavy, žiadne opatrenie prijaté podľa uvedenej kapitoly, žiadne ustanovenie akejkoľvek medzinárodnej zmluvy uzavretej Úniou podľa tejto kapitoly, a žiadne rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o výklade týchto ustanovení alebo opatrení, nie je záväzné pre Dánsko alebo sa s ohľadom na tento štát neuplatňuje. Tieto ustanovenia, opatrenia alebo rozhodnutia neovplyvňujú žiadnym spôsobom právomoci, práva a záväzky Dánska. Tieto ustanovenia, opatrenia alebo rozhodnutia nemenia ani nedopĺňajú žiadnym spôsobom *acquis communautaire*, ani *acquis* Únie a netvoria súčasť práva Únie tak, ako sa uplatňujú na Dánsko.

ČLÁNOK 3

1. Dánsko môže písomne oznámiť predsedovi Rady do troch mesiacov od predloženia návrhu alebo podnetu Rade podľa časti III hlavy III kapitoly IV ústavy, že si želá podieľať sa na prijatí alebo uplatňovaní akéhokoľvek navrhovaného opatrenia, následne po čom je Dánsko oprávnené tak urobiť.
2. Pokiaľ sa opatrenie uvedené v odseku 1 nemôže prijať za účasti Dánska v primeranej lehote, môže Rada prijať opatrenie uvedené v odseku 1 v súlade s článkom 1 bez účasti Dánska. V takom prípade sa uplatňuje článok 2.

ČLÁNOK 4

Dánsko môže kedykoľvek po prijatí opatrenia podľa časti III hlavy III kapitoly IV ústavy oznámiť Rade a Komisii svoj zámer prijať toto opatrenie. V takom prípade sa primerane uplatňuje postup ustanovený v článku III–420 ods. 1 ústavy.

ČLÁNOK 5

1. Oznámenie ustanovené v článku 4 sa podá najneskôr do 6 mesiacov po konečnom prijatí opatrenia, ktoré rozvíja Schengenské *acquis*.

Ak Dánsko nepodá oznámenie v súlade s článkami 3 alebo 4 s ohľadom na opatrenia, ktoré rozvíjajú Schengenské *acquis*, členské štáty, pre ktoré sú tieto opatrenia záväzné, a Dánsko zvážia vhodné opatrenia, ktoré sa majú prijať.

2. Oznámenie podané podľa článku 3 s ohľadom na opatrenie, ktoré rozvíja Schengenské *acquis* sa neodvolateľne považuje za oznámenie podané podľa článku 3 s ohľadom na všetky ďalšie návrhy a podnety, ktorých cieľom je rozvíjať toto opatrenie, ak tento návrh alebo podnet rozvíja Schengenské *acquis*.

ČLÁNOK 6

Ak v prípadoch uvedených v tejto časti je opatrenie prijaté Radou podľa časti III hlavy III kapitoly IV ústavy pre Dánsko záväzné, uplatňujú sa na Dánsko príslušné ustanovenia ústavy vo vzťahu k predmetnému opatreniu.

ČLÁNOK 7

Ak opatrenie prijaté podľa časti III hlavy III kapitoly IV ústavy nie je pre Dánsko záväzné, Dánsko sa nepodieľa na finančných dôsledkoch tohto opatrenia, okrem administratívnych nákladov inštitúcií, pokiaľ Rada jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom nerozhodne inak.

21. PROTOKOL
O VONKAJŠÍCH VZŤAHOCH ČLENSKÝCH ŠTÁTOV
S OHĽADOM NA PREKRAČOVANIE
VONKAJŠÍCH HRANÍC

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ZOHLADŇUJÚC potrebu členských štátov zabezpečiť účinnú kontrolu na svojich vonkajších hraniciach, a to prípadne aj v spolupráci s tretími krajinami,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Ustanovenia o opatreniach pri prekračovaní vonkajších hraníc upravené v článku III-265 ods. 2 písm. b) ústavy sa uplatňujú bez toho, aby bola dotknutá právomoc členských štátov dojednávať a uzatvárať zmluvy s tretími krajinami, pokiaľ uvedené zmluvy rešpektujú právo Únie a ostatné príslušné medzinárodné zmluvy.

22. PROTOKOL
O PRÁVE ŠTÁTNYCH PRÍSLUŠNÍKOV ČLENSKÝCH ŠTÁTOV NA AZYL

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

KEĎŽE v súlade s článkom I-9 ods.1 ústavy Únia uznáva práva, slobody a zásady uvedené v Charte základných práv,

KEĎŽE v súlade s článkom I-9 ods.3 ústavy základné práva tak, ako ich zaručuje Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sú súčasťou práva Únie ako všeobecnej zásady,

KEĎŽE Súdny dvor Európskej únie má právomoc zabezpečiť, že Únia pri výklade a uplatňovaní článku I-9 ods. 1 a 3 ústavy rešpektuje právo Únie,

KEĎŽE podľa článku I-58 ústavy musí každý európsky štát uchádzajúci sa o členstvo v Únii rešpektovať hodnoty uvedené v článku I-2 ústavy,

MAJÚC NA PAMÄTI, že článok I-59 ústavy vytvára mechanizmus pozastavenia určitých práv v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušenia týchto hodnôt zo strany členského štátu,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že každý štátny príslušník členského štátu požíva ako občan Únie osobitné postavenie a ochranu, ktorá je zaručená členskými štátmi v súlade s ustanoveniami časti I hlavy II a časti III hlavy II ústavy,

MAJÚC NA PAMÄTI, že ústava vytvára priestor bez vnútorných hraníc a priznáva každému občanovi Únie právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov,

ŽELAJÚC SI zabrániť tomu, aby bol inštitút azylu využívaný na účely nezlučiteľné s tými, na ktoré je určený,

KEĎŽE tento protokol rešpektuje nemennosť a ciele Ženevského dohovoru z 28. júla 1951 o postavení utečencov,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

So zreteľom na úroveň ochrany základných práv a slobôd v členských štátoch Európskej únie, považujú sa členské štáty za bezpečné krajiny pôvodu vo vzájomných vzťahoch pri všetkých právnych a praktických dôvodoch, ktoré sa týkajú záležitostí azylu. V dôsledku toho je možné brať do úvahy žiadosť o azyl podanú štátnym príslušníkom členského štátu alebo ju vyhlásiť za prípustnú na prešetrovanie iným členským štátom len v týchto prípadoch:

- a) ak členský štát, ktorého je žiadateľ štátnym príslušníkom pokračuje, využíva ustanovenia článku 15 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v prijímaní opatrení zbavujúcich ho na svojom území záväzkov podľa tohto dohovoru,

- b) ak bol iniciovaný postup uvedený v článku I-59 ods. 1 alebo 2 ústavy a pokiaľ Rada, alebo prípadne Európska rada, vo vzťahu k nemu prijme európske rozhodnutie s ohľadom na členský štát, ktorého je žiadateľ štátnym príslušníkom,
- c) ak Rada prijala európske rozhodnutie v súlade s článkom I-59 ods. 1 ústavy s ohľadom na členský štát, ktorého je žiadateľ štátnym príslušníkom, alebo ak Európska rada prijala európske rozhodnutie v súlade s článkom I-59 ods. 2 ústavy s ohľadom na členský štát, ktorého je žiadateľ štátnym príslušníkom,
- d) ak by sa tak členský štát rozhodol jednostranne vo vzťahu k žiadosti štátneho príslušníka iného členského štátu; v takom prípade musí byť Rada okamžite informovaná; žiadosť sa vybavuje na základe domnienky, že je zjavne neodôvodnená bez toho, aby súčasne akýmkoľvek spôsobom, podľa okolností prípadu, ovplyvňovala rozhodovaciu právomoc členského štátu.

23. PROTOKOL
O STÁLEJ ŠTRUKTÚROVANEJ SPOLUPRÁCI
ZRIADENEJ ČLÁNKOM I-41 ODS. 6
A ČLÁNKOM III-312 ÚSTAVY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

BERÚC DO ÚVAHY článok I-41 ods. 6 a článok III-312 ústavy,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že Únia uskutočňuje spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorá je založená na dosiahnutí postupného zblížovania činností členských štátov,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že spoločná bezpečnostná a obranná politika je neoddeliteľnou súčasťou spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky; že Únii poskytuje operačnú spôsobilosť pomocou civilných a vojenských prostriedkov; že Únia môže použiť tieto prostriedky na misiách uvedených v článku III-309 mimo územia Únie na udržiavanie mieru, predchádzanie konfliktom a posilňovanie medzinárodnej bezpečnosti v súlade so zásadami Charty Organizácie Spojených národov; že plnenie týchto úloh spočíva vo využití spôsobilostí poskytnutých členskými štátmi v súlade so zásadou „nedeliteľnosti síl“,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že spoločná bezpečnostná a obranná politika Únie nemá vplyv na osobitnú povahu bezpečnostnej a obrannej politiky niektorých členských štátov,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že spoločná bezpečnostná a obranná politika Únie rešpektuje záväzky vyplývajúce zo Severoatlantickej zmluvy tých členských štátov, ktoré zastávajú názor, že ich spoločná obrana sa má uskutočňovať v rámci Organizácie Severoatlantickej zmluvy, ktorá zostáva základom kolektívnej obrany jej členov a je v súlade so spoločnou bezpečnostnou a obrannou politikou vytvorenou v tomto rámci,

PRESVEDČENÉ, že rozhodnejšia úloha Únie v otázkach bezpečnosti a obrany prispeje k životaschopnosti obnovenej Atlantickej aliancie, v súlade s dohodami Berlín plus;

ODHODLANÉ zabezpečiť, aby Únia bola schopná v plnom rozsahu prevziať zodpovednosť v rámci medzinárodného spoločenstva,

UZNÁVAJÚC, že Organizácia Spojených národov môže požiadať Úniu o pomoc v prípade naliehavej potreby uskutočnenia misií na základe kapitol VI a VII Charty Organizácie Spojených národov,

UZNÁVAJÚC, že na posilnenie bezpečnostnej a obrannej politiky bude potrebné vyvinúť úsilie členských štátov v oblasti spôsobilostí,

S VEDOMÍM, že začatie novej etapy v rozvoji európskej bezpečnostnej a obrannej politiky bude vyžadovať odhodlané úsilie príslušných členských štátov,

ODVOLÁVAJÚC SA NA význam účasti ministra zahraničných vecí Únie v plnej miere na činnostiach, ktoré sú spojené so stálou štruktúrovanou spoluprácou,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Stála štruktúrovaná spolupráca uvedená v článku I-41 ods. 6 ústavy je otvorená všetkým členským štátom, ktoré sa zaviazujú odo dňa nadobudnutia platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu:

- a) postupovať intenzívnejšie v rozvoji svojich obranných spôsobilostí pomocou rozvoja svojich národných príspevkov a prípadnej účasti na mnohonárodných silách, v hlavných európskych programoch vyzbrojovania a na činnosti Agentúry v oblasti rozvoja obranných spôsobilostí, výskumu, obstarávania a vyzbrojovania (Európska obranná agentúra), a
- b) mať schopnosť zabezpečiť najneskôr do roku 2007, buď na národnej úrovni alebo ako súčasť skupín mnohonárodných síl, bojové jednotky špecializované pre plánované misie, štruktúrované na taktickej úrovni ako bojové zoskupenia, s podpornými zložkami zahŕňajúcimi dopravu a logistiku, schopné vykonávať úlohy uvedené v článku III-309, v lehote od 5 do 30 dní, najmä na žiadosť Organizácie Spojených národov, a ktoré môžu byť udržateľné na počiatočné obdobie 30 dní, ktoré sa môže predĺžiť na najmenej 120 dní.

ČLÁNOK 2

Na účely dosiahnutia cieľov uvedených v článku 1 sa členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na stálej štruktúrovanej spolupráci, zaväzujú:

- a) spolupracovať od nadobudnutia platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu s cieľom dosiahnuť odsúhlasené ciele týkajúce sa výšky investičných výdavkov na obranné prostriedky, a pravidelne preskúmať tieto ciele v kontexte bezpečnostného prostredia a medzinárodnej zodpovednosti Únie,

- b) zosúladiť vzájomne svoje nástroje obrany v čo najväčšej možnej miere, hlavne zosúladením identifikácie ich vojenských potrieb, združením a kde je to vhodné špecializáciou ich obranných prostriedkov a spôsobilostí, a podporovaním spolupráce v oblasti výcviku a logistiky,
- c) prijať konkrétne opatrenia na posilnenie dostupnosti, interoperability, pružnosti a schopnosti nasadenia ich ozbrojených síl, hlavne pomocou určenia spoločných cieľov v záležitostiach nasadenia ozbrojených síl, vrátane možnosti preskúmania ich vnútroštátnych rozhodovacích postupov,
- d) spolupracovať s cieľom zabezpečiť prijatie potrebných opatrení na nápravu nedostatkov zistených v rámci „Mechanizmu rozvoja spôsobilostí“, vrátane pomocou mnohonárodných prístupov a bez toho, aby boli dotknuté príslušné záväzky v rámci Organizácie Severoatlantickej zmluvy,
- e) zúčastniť sa podľa potreby na vývoji hlavných spoločných alebo európskych programov vyzbrojovania v rámci Európskej obrannej agentúry.

ČLÁNOK 3

Európska obranná agentúra prispieva k pravidelnému hodnoteniu príspevkov zúčastnených členských štátov v oblasti spôsobilostí, hlavne príspevkov uskutočnených v súlade s kritériami ustanovenými, medzi iným, na základe článku 2, a predloží o nich správu aspoň raz ročne. Hodnotenie môže slúžiť ako základ pre odporúčania a rozhodnutia Rady, ktoré sa prijímajú v súlade s článkom III-312 ústavy.

24. PROTOKOL
K ČLÁNKU I-41 ODS. 2 ÚSTAVY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

MAJÚC NA PAMÄTI potrebu úplného vykonávania ustanovení článku I-41 ods. 2 ústavy,

MAJÚC NA PAMÄTI, že politika Únie v súlade s článkom I-41 ods. 2 nemá dosah na špecifický charakter bezpečnostnej a obrannej politiky niektorých členských štátov, a rešpektuje záväzky niektorých členských štátov, ktoré uskutočňujú svoju spoločnú obranu v rámci Organizácie Severoatlantickej zmluvy, a ktorá musí byť zlučiteľná so spoločnou bezpečnostnou a obrannou politikou vytvorenou v tomto rámci,

SA DOHODLI NA tomto ustanovení, ktoré je pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Únia v spolupráci so Západoeurópskou úniou vypracuje opatrenia na zlepšenie vzájomnej spolupráce.

25. PROTOKOL
O DOVOZE ROPNÝCH
PRODUKTOV SPRACOVANÝCH
NA HOLANDSKÝCH ANNILÁCH DO EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC SI podrobnejšie upraviť obchodný režim pre dovoz ropných produktov, ktoré sú spracované na Holandských Antilách do Únie,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

Tento protokol sa vzťahuje na ropné produkty čísel kombinovanej nomenklatúry 27.10, 27.11, 27.12, (parafín a vazelína), ex 27.13 (parafínové zvyšky) a 27.14 (olejová bridlica), pokiaľ sa do členských štátov dovážajú na účely spotreby.

ČLÁNOK 2

Členské štáty sa zaväzujú za podmienok ustanovených v tomto protokole poskytnúť colné výhody ropným produktom spracovaným na Holandských Antilách, ktoré vyplývajú z pridruženia Holandských Antíl k Únii. Tieto ustanovenia platia bez ohľadu na pravidlá o pôvode, ktoré sa uplatňujú v členských štátoch.

ČLÁNOK 3

1. Ak Komisia uzná na žiadosť niektorého členského štátu alebo z vlastného podnetu, že dovozy ropných produktov do Únie, ktoré sú spracované na Holandských Antilách v režime ustanovenom v článku 2, skutočne spôsobujú ťažkosti na trhu jedného alebo viacerých členských štátov, prijme európske rozhodnutie ustanovujúce vymeranie, zvýšenie alebo opätovné zavedenie ciel na uvedený dovoz zainteresovanými členskými štátmi, spôsobom a na obdobie, ktoré je potrebné na zvládnutie tejto situácie. Takto vymerané, zvýšené alebo opätovne zavedené clo nesmie byť vyššie ako clo, ktoré sa uplatňuje voči tretím krajinám na rovnaké produkty.
2. Odsek 1 sa môže uplatniť v každom prípade, keď dovoz ropných produktov, ktoré sú spracované na Holandských Antilách do Únie, dosiahne dva milióny ton za rok.
3. Európske rozhodnutia prijaté Komisiou v zmysle odsekov 1 a 2 vrátane tých, ktoré smerujú k zamietnutiu žiadosti členského štátu, sa dajú na vedomie Rade. Tá môže zasadnúť na základe žiadosti ktoréhokoľvek členského štátu a môže kedykoľvek prijať európske rozhodnutie, ktorým sa tieto európske rozhodnutia zmenia, doplnia alebo zrušia.

ČLÁNOK 4

1. Ak niektorý členský štát zastáva názor, že dovoz ropných produktov, ktoré sú spracované na Holandských Antilách, uskutočňovaný priamo alebo cez niektorý iný členský štát v režime ustanovenom v článku 2, spôsobuje na jeho trhu skutočné ťažkosti a že sú potrebné okamžité opatrenia na zvrátenie tohto stavu, môže z vlastného podnetu rozhodnúť zvýšiť clo na tento dovoz, ktoré však nesmie byť vyššie ako clo uplatňujúce sa voči tretím krajinám na rovnaké produkty. Toto rozhodnutie oznámi Komisii, ktorá do jedného mesiaca prijme európske rozhodnutie ustanovujúce, či sa štátom prijaté opatrenia môžu zachovať alebo sa musia zmeniť alebo zrušiť. Článok 3 ods. 3 sa vzťahuje na toto rozhodnutie Komisie.

2. Ak prekročí dovoz ropných produktov, ktoré sú spracované na Holandských Antilách, uskutočňovaný priamo alebo cez niektorý iný štát alebo viacero štátov v režime ustanovenom v článku 2 počas jedného kalendárneho roka množstvo, ktoré je uvedené v prílohe k tomuto protokolu, považujú sa prípadné opatrenia tohto štátu alebo daných členských štátov za daný rok v zmysle odseku 1 za oprávnené. Komisia zoberie na vedomie prijaté opatrenia potom, ako sa ubezpečí, že sa dosiahlo stanovené množstvo. V takomto prípade ostatné členské štáty nepredložia vec Rade.

ČLÁNOK 5

Ak Únia rozhodne o uplatnení množstvových obmedzení na dovoz ropných produktov akéhokoľvek pôvodu, tieto sa môžu rovnako vzťahovať na dovoz týchto produktov z Holandských Antíl. V takomto prípade sa Holandským Antilám poskytne preferenčné zaobchádzanie oproti tretím krajinám.

Článok 6

1. Rada môže jednomyseľným rozhodnutím revidovať články 2 až 5 po porade s Európskym parlamentom a Komisiou, keď vydá spoločné vymedzenie pojmu pôvodu pre ropné produkty z tretích krajín a pridružených krajín alebo prijme rozhodnutia v rámci spoločnej obchodnej politiky o predmetných produktoch, alebo vytvorí spoločnú energetickú politiku.
2. Pri takejto revízii sa v každom prípade zachovávajú rovnocenné výhody v prospech Holandských Antíl v primeranej forme a na množstvo najmenej dva a pol milióna ton ropných produktov.
3. Záväzky Únie, ktoré sa vzťahujú na rovnocenné výhody podľa odseku 2 sa môžu v prípade potreby rozdeliť na jednotlivé štáty, pričom sa berú do úvahy množstvá, ktoré sú uvedené v prílohe k tomuto protokolu.

ČLÁNOK 7

Pri vykonávaní tohto protokolu je Komisia zodpovedná za sledovanie vývoja dovozu ropných produktov do členských štátov, ktoré sú spracované na Holandských Antilách. Členské štáty oznámia Komisii, ktorá dbá na príslušné rozdeľovanie, všetky informácie potrebné na tento účel formou administratívnych postupov odporúčaných Komisiou.

PRÍLOHA

Na vykonanie článku 4 ods. 2, sa Vysoké zmluvné strany uzniesli, že množstvo dva milióny ton ropných produktov z Antíl sa rozdelí medzi členské štáty takto:

Spolková republika Nemecko.....	625 000 ton
Belgicko – Luxemburská hospodárska únia.....	200 000 ton
Francúzsko.....	75 000 ton
Taliansko.....	100 000 ton
Holandsko.....	1 000 000 ton

26. PROTOKOL
O NADOBÚDANÍ NEHNUTEĽNOSTÍ
V DÁNSKU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ŽELAJÚC si urovanie niektorých osobitných problémov týkajúcich sa Dánska,

SA DOHODLI NA tomto ustanovení, ktoré je pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Bez ohľadu na ustanovenia ústavy si Dánsko môže zachovať platné právne predpisy o nadobúdaní druhého bydliska.

27. PROTOKOL
O SYSTÉME VEREJNOPRÁVNEHO VYSIELANIA
V ČLENSKÝCH ŠTÁTOCH

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

BERÚC DO ÚVAHY, že systém verejnoprávneho vysielania v členských štátoch je priamo spojený s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti, ako aj s potrebou zachovania plurality médií,

SA DOHODLI NA týchto výkladových ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Ustanovenia ústavy sa uplatňujú bez toho, aby bola dotknutá právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ sa takéto financovanie poskytuje subjektom zabezpečujúcim vysielanie na účely poskytovania služieb vo verejnom záujme, ktoré im boli zverené, vymedzené a organizované zo strany každého členského štátu a za predpokladu, že takéto financovanie nepozmeňuje obchodné podmienky a neobmedzuje hospodársku súťaž v Únii v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa musí vziať do úvahy vykonávanie takejto verejnoprávnej služby.

28. PROTOKOL
K ČLÁNKU III - 214 ÚSTAVY

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

SA DOHODLI NA tomto ustanovení, ktoré je pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Na účely uplatňovania článku III-214 ústavy sa dávky v systéme sociálneho zabezpečenia nepovažujú za odmenu, ak sa týkajú obdobia zamestnania pred 17. májom 1990, s výnimkou prípadov pracovníkov alebo oprávnených rodinných príslušníkov, ktorí pred týmto dátumom podali žalobu na súd alebo začali podobné konanie podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva.

29. PROTOKOL
O HOSPODÁRSKEJ, SOCIÁLNEJ A ÚZEMNEJ SÚDRŽNOSTI

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že článok I-3 ústavy uvádza, okrem iných cieľov, cieľ podporovať hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť a solidaritu medzi členskými štátmi a že hospodárska, sociálna a územná súdržnosť patrí medzi oblasti spoločnej právomoci Únie, ktoré sú vymenované v článku I-14 ods. 2 písm. c) ústavy,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že ustanovenia časti III hlavy III kapitoly III oddielu 3 ústavy o hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti ako celok poskytujú právny základ na konsolidáciu a ďalší rozvoj činnosti Únie v oblasti hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti vrátane zriadenia fondu,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že článok III-223 ústavy predpokladá zriadenie Kohézneho fondu,

BERÚC DO ÚVAHY, že Európska investičná banka požičiava veľké a ustavične sa zvyšujúce čiastky v prospech chudobnejších regiónov,

BERÚC DO ÚVAHY záujem o väčšiu pružnosť pri prideľovaní finančných prostriedkov zo štrukturálnych fondov,

BERÚC DO ÚVAHY želanie rozlišovať mieru účasti Únie na programoch a projektoch v niektorých členských štátoch,

BERÚC DO ÚVAHY návrh vo vyššej miere zohľadňovať relatívnu prosperitu členských štátov v systéme vlastných zdrojov,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

1. Členské štáty potvrdzujú, že podpora hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti je životne dôležitá pre celkový rozvoj a trvalý prospech Únie.
2. Členské štáty opätovne potvrdzujú svoje presvedčenie, že štrukturálne fondy by mali naďalej zohrávať značnú úlohu pri dosahovaní cieľov Únie v oblasti súdržnosti.
3. Členské štáty opätovne potvrdzujú svoje presvedčenie, že Európska investičná banka by mala naďalej venovať väčšinu svojich prostriedkov na podporu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti a vyhlasujú, že sú ochotné preskúmať kapitálové potreby Európskej investičnej banky hneď, ako to bude na tento účel potrebné.
4. Členské štáty súhlasia, aby Kohézny fond poskytoval finančné prostriedky Únie na projekty v oblasti životného prostredia a transeurópskych sietí v členských štátoch s hrubým národným dôchodkom na osobu nižším ako 90 % priemeru Únie, ktoré majú program na splnenie podmienok hospodárskeho zblížovania, ako je to ustanovené v článku III-184 ústavy.
5. Členské štáty vyhlasujú, že majú úmysel umožniť väčšiu mieru pružnosti pri pridelovaní finančných prostriedkov zo štrukturálnych fondov na špecifické potreby nezahrnuté do súčasných predpisov o štrukturálnych fondoch.

6. Členské štáty vyhlasujú svoju ochotu upraviť mieru účasti Únie v rámci programov a projektov štrukturálnych fondov s cieľom vyhnúť sa nadmernému zvyšovaniu rozpočtových výdavkov v menej prosperujúcich členských štátoch.
7. Členské štáty uznávajú potrebu pravidelne sledovať pokrok, ktorý sa dosahuje v oblasti hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti a vyjadrujú svoju ochotu v tomto ohľade analyzovať všetky potrebné opatrenia.
8. Členské štáty potvrdzujú svoj zámer viac zohľadňovať schopnosť jednotlivých členských štátov prispievať do systému vlastných zdrojov a preskúmať prostriedky, ktoré menej prosperujúcim členským štátom umožňujú korigovať regresívne prvky súčasného systému vlastných zdrojov.

30. PROTOKOL
O OSOBITNEJ ÚPRAVE PRE GRÓNSKO

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

JEDINÝ ČLÁNOK

1. Zaobchádzanie s dovozom výrobkov, ktoré podliehajú spoločnej organizácii trhu s produktmi rybného hospodárstva a ktoré majú pôvod v Grónsku do Únie, zahŕňa, pri dodržiavaní mechanizmov spoločnej organizácie trhu, oslobodenie od cla a poplatkov s rovnocenným účinkom a od množstvových obmedzení a opatrení s rovnocenným účinkom, ak sú možnosti prístupu do grónskych zón rybolovu, ktoré sú Únii zaručené na základe dohody medzi Úniou a príslušnými orgánmi Grónska, pre Úniu uspokojivé.
2. Opatrenia, ktoré sa vzťahujú na režim dovozu takých produktov, sa prijímu podľa postupov ustanovených v článku III-231 ústavy.

31. PROTOKOL
O ČLÁNKU 40.3.3 ÚSTAVY ÍRSKA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

JEDINÝ ČLÁNOK

Žiadne ustanovenie v Zmluve o Ústave pre Európu, ani v zmluvách alebo v aktoch, ktoré ju menia alebo dopĺňajú, nemá vplyv na uplatňovanie článku 40.3.3 Ústavy Írska v Írsku.

32. PROTOKOL
K ČLÁNKU I-9 ODS. 2 ÚSTAVY
O PRISTÚPENÍ ÚNIE K EURÓPSKEMU DOHOVORU O OCHRANE
ĽUDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÝCH SLOBÔD

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

1. Zmluva o pristúpení Únie k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „európsky dohovor“), ktorá je ustanovená v článku I-9 ods. 2 ústavy, musí odrážať potrebu zachovať charakteristické znaky Únie a práva Únie, najmä so zreteľom na:

- a) osobitné formy možnej účasti Únie v kontrolných orgánoch európskeho dohovoru,
- b) mechanizmy potrebné na zabezpečenie toho, aby žaloby podané štátmi, ktoré nie sú členskými štátmi a žaloby podané jednotlivcami boli správne adresované členským štátom a/alebo Únii v závislosti od povahy vecí.

ČLÁNOK 2

Zmluva uvedená v článku 1 musí zaručiť, že pristúpenie Únie sa nedotkne právomocí Únie alebo právomocí jej inštitúcií. Musí zaručiť, aby žiadne z ustanovení nemalo vplyv na osobitné postavenie členských štátov s ohľadom na európsky dohovor a najmä na jeho protokoly, na opatrenia prijaté členskými štátmi na odchýlenie sa od európskeho dohovoru v súlade s jeho článkom 15 a na výhrady členských štátov vyjadrené v súlade s jeho článkom 57.

ČLÁNOK 3

Žiadnym ustanovením zmluvy uvedenej v článku 1 nesmie byť dotknutý článok III-375 ods. 2 ústavy.

33. PROTOKOL
K AKTOM A ZMLUVÁM, KTORÝMI BOLI DOPLNENÉ ALEBO ZMENENÉ
ZMLUVA O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA
A ZMLUVA O EURÓPSKEJ ÚNII

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

KEĎŽE článok IV-437 ods. 1 ústavy zrušuje Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvu o Európskej únii, ako aj akty a zmluvy, ktoré ich doplnili alebo zmenili,

KEĎŽE sa zaviazali vypracovať zoznam aktov a zmlúv, ktoré sú uvedené v článku IV-437 ods. 1,

KEĎŽE sa dohodli prevziať podstatu ustanovení článku 9 ods.7 Amsterdamskej zmluvy,

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že Akt z 20. septembra 1976 o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu musí zostať v platnosti,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

ČLÁNOK 1

1. Týmto sa zrušujú tieto akty a zmluvy, ktorými sa doplnila alebo zmenila Zmluva o založení Európskeho spoločenstva:

- a) Protokol z 8. apríla 1965 o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev pripojený k Zmluve o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie (Ú. v. ES L 152, 13.7.1967, s. 13),

- b) Zmluva z 22. apríla 1970, ktorou sa menia a dopĺňajú niektoré rozpočtové ustanovenia zmlúv o založení Európskych spoločenstiev a Zmluvy o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 2, 2.1.1971, s. 1),
 - c) Zmluva z 22. júla 1975, ktorou sa menia a dopĺňajú niektoré finančné ustanovenia zmlúv o založení Európskych spoločenstiev a Zmluvy o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 359, 31.12.1977, s. 4),
 - d) Zmluva z 10. júla 1975, ktorou sa menia a dopĺňajú niektoré ustanovenia Protokolu o Štatúte Európskej investičnej banky (Ú. v. ES L 91, 6.4.1978, s. 1),
 - e) Zmluva z 13. marca 1984, ktorou sa menia a dopĺňajú zmluvy o založení Európskych spoločenstiev so zreteľom na Grónsko (Ú. v. ES L 29, 1.2.1985, s. 1),
 - f) Jednotný európsky akt zo 17. februára 1986 a 28. februára 1986 (Ú. v. ES L 169, 29.6.1987, s. 1),
 - g) Akt z 25. marca 1993, ktorým sa mení a dopĺňa Protokol o Štatúte Európskej investičnej banky, oprávňujúci Radu guvernérov zriadiť Európsky investičný fond (Ú. v. ES L 173, 7.7.1994, s. 14),
 - h) Rozhodnutie Rady 2003/223/ES zasadajúcej na úrovni hláv štátov alebo predsedov vlád z 21. marca 2003 o zmene a doplnení článku 10.2 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ L 83, 1.4.2003, s.66).
2. Amsterdamská zmluva z 2. októbra 1997, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii, zmluvy o založení Európskych spoločenstiev a niektoré súvisiace akty, sa týmto zrušuje (Ú. v. ES C 340, 10.11.1997, s.1).

3. Zmluva z Nice z 26. februára 2001, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii, zmluvy o založení Európskych spoločenstiev a niektoré súvisiace akty, sa týmto zrušuje (Ú. v. ES C 80, 10.3.2001, s.1).

ČLÁNOK 2

1. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku III-432 ústavy a článku 189 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, zástupcovia vlád členských štátov prijímú na základe vzájomnej dohody ustanovenia potrebné na urovnanie niektorých problémov týkajúcich sa Luxemburského veľkovoľvodstva, ktoré sú dôsledkom vytvorenia spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločenstiev.

2. Akt o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu, ktorý je pripojený k rozhodnutiu Rady 76/787/ESUO, EHS, ESAE (Ú. v. ES L 278, 8.10. 1976, s. 1) v znení platnom v čase nadobudnutia platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu, zostáva v platnosti. Na účely zosúladenia s ústavou sa tento akt mení a dopĺňa takto:

- a) v článku 1 sa vypúšťa odsek 3,
- b) v článku 5 ods. 1 druhom pododseku sa vypúšťa slovo „ustanovenia“,
- c) v článku 6 ods. 2 sa vypúšťa slovné spojenie „z 8. apríla 1965“; a slovné spojenie „Európskych spoločenstiev“ sa nahrádza slovným spojením „Európskej únie“,
- d) v článku 7 ods. 1 druhej zarážke sa slovné spojenie „Komisia Európskych spoločenstiev“ nahrádza slovným spojením „Európska komisia“,

- e) v článku 7 ods.1 tretej zarážke sa slovné spojenie „Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo Súdu prvého stupňa“ nahrádza slovným spojením „Súdneho dvora Európskej únie“,
- f) v článku 7 ods.1 piatej zarážke sa slovné spojenie „Dvor audítorov Európskych spoločenstiev“ nahrádza slovným spojením „Dvor audítorov“,
- g) v článku 7 ods. 1 šiestej zarážke sa slovné spojenie „Ombudsman Európskych spoločenstiev“ nahrádza slovným spojením „Európsky ombudsman“,
- h) v článku 7 ods.1 siedmej zarážke sa slovné spojenie „Európskeho hospodárskeho spoločenstva a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu“ nahrádza slovným spojením „Európskej únie“,
- i) v článku 7 ods.1 deviatej zarážke sa slovné spojenie „na základe alebo podľa zmlúv o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu“ nahrádza slovným spojením „na základe Zmluvy o Ústave pre Európu a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu“ a slovo „Spoločenstiev“ sa nahrádza slovom „Únie“,
- j) v článku 7 ods. 1 jedenástej zarážke sa slovné spojenie „orgánov Európskych spoločenstiev alebo k nim pripojených inštitúcií, úradov alebo agentúr alebo Európskej centrálnej banky“ nahrádza slovným spojením „inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Európskej únie“,
- k) zarážky článku 7 ods. 1 sa označujú ako písmená a) až k) v tomto poradí,
- l) zarážky článku 7 ods. 2 druhého pododseku sa označujú ako písmená a) a b) v tomto poradí,

- m) v článku 11 ods. 2 druhom pododseku sa slovo „Spoločenstvo“ nahrádza slovom „Únia“; slovo „stanoví“ sa nahrádza slovným spojením „prijme európske rozhodnutie stanovujúce“; slovné spojenie „predchádzajúci pododsek“ sa nahrádza slovným spojením „prvý pododsek“,
- n) v článku 11 ods. 3 sa slovné spojenie „bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 139 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva“ nahrádza slovným spojením „bez toho, aby bol dotknutý článok III-336 ústavy“,
- o) V článku 14 sa slovo „podniknúť“ nahrádza slovom „prijat“; slovné spojenie „na návrh“ sa nahrádza slovným spojením „na podnet“; slovné spojenie „prijat' také opatrenia“ sa nahrádza slovným spojením „prijat' potrebné európske nariadenia alebo európske rozhodnutia“.

34. PROTOKOL
O PRECHODNÝCH USTANOVENIACH VZŤAHUJÚCICH SA
NA INŠTITÚCIE A ORGÁNY ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

KEĎŽE na účely zabezpečenia prechodu medzi Európskou úniou založenou Zmluvou o Európskej únii a Európskym spoločenstvom a Európskou úniou založenou Zmluvou o Ústave pre Európu, ktorá sa stáva ich nástupkyňou, je potrebné upraviť prechodné ustanovenia, ktoré sa budú uplatňovať predtým ako všetky ustanovenia ústavy a akty potrebné na vykonanie jej ustanovení nadobudnú platnosť,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

HLAVA I

USTANOVENIA O EURÓPSKOM PARLAMENTE

ČLÁNOK 1

1. V dostatočnom predstihu pred parlamentnými voľbami v roku 2009 prijme Európska rada v súlade s článkom I-20 ods. 2 druhým pododsekom ústavy európske rozhodnutie, ktorým určí zloženie Európskeho parlamentu.

2. Počas volebného obdobia parlamentu 2004-2009 zostáva zloženie a počet poslancov zvolených do Európskeho parlamentu v každom členskom štáte rovnaký ako k dátumu nadobudnutia platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu, pričom počet zástupcov je takýto:

Belgicko	24
Česká republika	24
Dánsko	14
Nemecko	99
Estónsko	6
Grécko	24
Španielsko	54
Francúzsko	78
Írsko	13
Taliansko	78
Cyprus	6
Lotyšsko	9
Litva	13
Luxembursko	6
Maďarsko	24
Malta	5
Holandsko	27
Rakúsko	18
Poľsko	54
Portugalsko	24
Slovinsko	7
Slovensko	14
Fínsko	14
Švédsko	19
Spojené kráľovstvo	78

HLAVA II

USTANOVENIA O EURÓPSKEJ RADE
A RADE

ČLÁNOK 2

1. Ustanovenia článku I-25 ods. 1, 2 a 3 ústavy o vymedzení kvalifikovanej väčšiny v Európskej rade a Rade nadobúdajú účinnosť 1. novembra 2009 po uskutočnení volieb do Európskeho parlamentu v roku 2009 v súlade s článkom I-20 ods. 2 ústavy.
2. Tieto ustanovenia zostávajú v platnosti do 31. októbra 2009 bez toho, aby bol dotknutý článok I-25 ods. 4 ústavy.

Ak sa na prijatie uznesení Európskej rady a Rady požaduje dosiahnutie kvalifikovanej väčšiny, hlasy členov sa vážia takto:

Belgicko	12
Česká republika	12
Dánsko	7
Nemecko	29
Estónsko	4
Grécko	12
Španielsko	27
Francúzsko	29
Írsko	7
Taliansko	29
Cyprus	4
Lotyšsko	4
Litva	7
Luxembursko	4
Maďarsko	12
Malta	3
Holandsko	13
Rakúsko	10
Poľsko	27
Portugalsko	12
Slovinsko	4
Slovensko	7
Fínsko	7
Švédsko	10
Spojené kráľovstvo	29

V prípade, že sa uznesenia musia prijať v zmysle ústavy na návrh Komisie, považujú sa za prijaté, ak získajú aspoň 232 hlasov predstavujúcich väčšinu členov, ktorí sa vyslovili za ich prijatie.

V ostatných prípadoch sa uznesenia považujú za prijaté, ak získajú aspoň 232 hlasov predstavujúcich najmenej dve tretiny členov, ktorí sa vyslovili za ich prijatie.

Člen Európskej rady alebo Rady môže požiadať, aby sa v prípade, keď Európska rada alebo Rada prijíma akt kvalifikovanou väčšinou, overilo, či členské štáty tvoriace túto väčšinu zastupujú aspoň 62% celkového počtu obyvateľstva Únie. Ak sa zistí, že táto podmienka nie je splnená, predmetný akt nie je prijatý.

3. Pri následných pristúpeniach sa prah uvedený v odseku 2 vypočíta tak, aby sa zabezpečilo, že prah na dosiahnutie kvalifikovanej väčšiny vyjadrený v hlasoch nepresiahne ten, ktorý vyplýva z tabuľky uvedenej vo Vyhlásení o rozšírení Európskej únie pripojenom k záverečnému aktu konferencie, ktorá prijala Zmluvu z Nice.

4. Tieto ustanovenia o vymedzení kvalifikovanej väčšiny nadobúdajú účinnosť 1. novembra 2009:

- článok I-44 ods. 3 tretí, štvrtý a piaty pododsek ústavy,
- článok I-59 ods. 5 druhý a tretí pododsek ústavy,
- článok I-60 ods. 4 druhý pododsek ústavy,
- článok III-179 ods. 4 tretí a štvrtý pododsek ústavy,
- článok III-184 ods. 6 tretí a štvrtý pododsek ústavy,

- článok III-184 ods. 7 tretí a štvrtý pododsek ústavy,
- článok III-194 ods. 2 druhý a tretí pododsek ústavy,
- článok III-196 ods. 3 druhý a tretí pododsek ústavy,
- článok III-197 ods. 4 druhý a tretí pododsek ústavy,
- článok III-198 ods. 2 tretí pododsek ústavy,
- článok III-312 ods. 3 tretí a štvrtý pododsek ústavy,
- článok III-312 ods. 4 tretí a štvrtý pododsek ústavy,
- článok 1 druhý, tretí a štvrtý odsek a článok 3 ods. 1 druhý, tretí a štvrtý pododsek Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na politiky vzťahujúce sa na hraničné kontroly, azyl, prísťahovalectvo, ako aj na justičnú spoluprácu v občianskych veciach a policajnú spoluprácu,
- článok 1 druhý, tretí a štvrtý odsek a článok 5 tretí, štvrtý a piaty odsek Protokolu o postavení Dánska.

Do 31. októbra 2009 je v prípadoch, ak sa nezúčastňujú na hlasovaní všetci členovia Rady, predovšetkým v prípadoch uvedených v článkoch vymenovaných v prvom pododseku, kvalifikovaná väčšina vymedzená ako rovnaký podiel vážených hlasov a rovnaký podiel počtu členov Rady, a prípadne ako rovnaké percento obyvateľstva dotknutých členských štátov, ako je ustanovené v odseku 2.

ČLÁNOK 3

Až do nadobudnutia účinnosti európskeho rozhodnutia uvedeného v článku I-24 ods. 4 ústavy môže Rada zasadať v zložení ustanovenom v článku I-24 ods. 2 a 3, ako aj v iných zloženiach podľa zoznamu vytvorenom európskym rozhodnutím Rady pre všeobecné záležitosti, ktorá sa uznáva jednoduchou väčšinou.

HLAVA III

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA KOMISIE VRÁTANE MINISTRA ZAHRANIČNÝCH VECÍ ÚNIE

ČLÁNOK 4

Členovia Komisie, ktorí vykonávajú svoju funkciu v čase nadobudnutia platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu, zostávajú vo svojej funkcii do uplynutia ich funkčného obdobia. Dňom vymenovania ministra zahraničných vecí Únie však skončí funkčné obdobie člena, ktorý má štátnu príslušnosť rovnakú ako minister zahraničných vecí Únie.

HLAVA IV

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA GENERÁLNEHO TAJOMNÍKA RADY, VYSOKÉHO
SPLNOMOCNENCA PRE SPOLOČNÚ ZAHRANIČNÚ A BEZPEČNOSTNÚ POLITIKU A
ZÁSTUPCU GENERÁLNEHO TAJOMNÍKA RADY

ČLÁNOK 5

Funkčné obdobia generálneho tajomníka Rady, vysokého splnomocnenca pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku a zástupcu generálneho tajomníka Rady skončia nadobudnutím platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu. Rada vymenuje generálneho tajomníka v súlade s článkom III-344 ods. 2 ústavy.

HLAVA V

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA PORADNÝCH ORGÁNOV

ČLÁNOK 6

Až do nadobudnutia účinnosti európskeho rozhodnutia uvedeného v článku III-386 ústavy je rozdelenie počtu členov Výboru regiónov takéto:

Belgicko	12
Česká republika	12
Dánsko	9
Nemecko	24
Estónsko	7
Grécko	12
Španielsko	21
Francúzsko	24
Írsko	9
Taliansko	24
Cyprus	6
Lotyšsko	7
Litva	9
Luxembursko	6
Maďarsko	12
Malta	5
Holandsko	12
Rakúsko	12

Poľsko	21
Portugalsko	12
Slovinsko	7
Slovensko	9
Fínsko	9
Švédsko	12
Spojené kráľovstvo	24

ČLÁNOK 7

Až do nadobudnutia účinnosti európskeho rozhodnutia uvedeného v článku III-389 ústavy je rozdelenie počtu členov Hospodárskeho a sociálneho výboru takéto:

Belgicko	12
Česká republika	12
Dánsko	9
Nemecko	24
Estónsko	7
Grécko	12
Španielsko	21
Francúzsko	24
Írsko	9
Taliansko	24
Cyprus	6
Lotyšsko	7
Litva	9

Luxembursko	6
Maďarsko	12
Malta	5
Holandsko	12
Rakúsko	12
Poľsko	21
Portugalsko	12
Slovinsko	7
Slovensko	9
Fínsko	9
Švédsko	12
Spojené kráľovstvo	24

35. PROTOKOL
O FINANČNÝCH DÔSLEDKOCCH UPLYNUTIA
PLATNOSTI ZMLUVY O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA
UHLIA A OCELE
A O VÝSKUMNOM FONDE PRE UHLIE A OCEĽ

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ODVOLÁVAJÚC SA NA TO, že všetky aktíva a pasíva Európskeho spoločenstva uhlia a ocele tak, ako existovali k 23. júlu 2002, sa 24. júla 2002 previedli na Európske spoločenstvo,

BERÚC DO ÚVAHY skutočnosť, že je žiaduce využívať tieto fondy na výskum v odvetviach súvisiacich s uhoľným a oceliarskym priemyslom, a teda potrebu ustanoviť v tejto súvislosti určité osobitné pravidlá,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu:

ČLÁNOK 1

1. Čistá hodnota aktív a pasív Európskeho spoločenstva uhlia a ocele uvedených v súvahe Európskeho spoločenstva uhlia a ocele z 23. júla 2002, upravená o akékoľvek zvýšenie alebo zníženie, ku ktorému môže dôjsť v dôsledku likvidačných operácií, sa považuje za aktíva Únie určené na výskum v odvetviach uhoľného a oceliarskeho priemyslu, označené ako „Európske spoločenstvo uhlia a ocele v likvidácii“. Po ukončení likvidácie sa uvedú ako „Aktíva Výskumného fondu pre uhlie a ocel“.

2. Príjmy z týchto aktív, uvádzané ako „Výskumný fond pre uhlie a ocel“ sa využívajú výlučne na výskum mimo rámcového výskumného programu v odvetviach súvisiacich s uhoľným a oceliarskym priemyslom v súlade s týmto protokolom a aktmi prijatými na jeho základe.

ČLÁNOK 2

1. Európsky zákon Rady upravuje všetky potrebné ustanovenia na vykonanie tohto protokolu, vrátane základných zásad. Rada sa uznáva po získaní súhlasu Európskeho parlamentu.
2. Rada prijíma na návrh Komisie európske nariadenia alebo európske rozhodnutia, ktorými sa ustanovujú viacročné finančné usmernenia pre hospodárenie s majetkom Výskumného fondu pre uhlie a oceľ a technické usmernenia pre výskumný program tohto fondu. Rada sa uznáva po porade s Európskym parlamentom.

ČLÁNOK 3

Pokiaľ nie je v ustanoveniach tohto protokolu a v aktoch prijatých na jeho základe ustanovené inak, uplatňujú sa ustanovenia ústavy.

36. PROTOKOL,
KTORÝM SA MENÍ A DOPLŇA ZMLUVA O ZALOŽENÍ
EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA PRE ATÓMOVÚ ENERGIU

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

ODVOLÁVAJÚC SA NA dôležitosť toho, aby mali ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu naďalej právne účinky v plnom rozsahu,

ŽELAJÚC si prispôbiť uvedenú zmluvu novým pravidlám ustanoveným Zmluvou o Ústave pre Európu, najmä v inštitucionálnej a finančnej oblasti,

SA DOHODLI NA týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu, a ktorými sa mení a dopĺňa Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

ČLÁNOK 1

Týmto protokolom sa mení a dopĺňa Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (ďalej len „Zmluva o ESAE“) v znení platnom v čase nadobudnutia platnosti Zmluvy o Ústave pre Európu.

Bez ohľadu na ustanovenia článku IV-437 Zmluvy o Ústave pre Európu a bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia tohto protokolu, právne účinky zmien a doplnení vykonaných v Zmluve o ESAE zmluvami a aktmi zrušenými v zmysle článku IV-437 Zmluvy o Ústave pre Európu, ako aj právne účinky platných aktov prijatých na základe Zmluvy o ESAE, nie sú dotknuté.

ČLÁNOK 2

Nadpis hlavy III Zmluvy o ESAE „Inštitucionálne ustanovenia“ sa nahrádza nadpisom „Inštitucionálne a finančné ustanovenia“.

ČLÁNOK 3

Na začiatok hlavy III sa vkladá táto nová kapitola:

„KAPITOLA 1

UPLATŇOVANIE NIEKTORÝCH USTANOVENÍ ZMLUVY O ÚSTAVE PRE EURÓPU

ČLÁNOK 106a

1. Na túto zmluvu sa vzťahujú články I-19 až I-29, články I-31 až I-39, články I-49 a I-50, články I-53 až I-56, články I-58 až I-60, články III-330 až III-372, články III-374 a III-375, články III-378 až III-381, články III-384 a III-385, články III-389 až III-392, články III-395 až III-410, články III-412 až III-415 a články III-427, IV-439 a IV-443 Zmluvy o Ústave pre Európu.
2. Odkazy na Úniu a ústavu v ustanoveniach uvedených v odseku 1, ako aj v ustanoveniach uvedených v protokoloch pripojených tak k Zmluve o Ústave pre Európu, ako aj k tejto zmluve, sa v rámci tejto zmluvy považujú za odkazy na Európske spoločenstvo pre atómovú energiu a na túto zmluvu.

3. Ustanovenia Zmluvy o Ústave pre Európu sa neodchyľujú od ustanovení tejto zmluvy“.

ČLÁNOK 4

V časti III Zmluvy o ESAE sa kapitoly I, II a III prečísľujú na II, III a IV.

ČLÁNOK 5

1. Článok 3, články 107 až 132, články 136 až 143, články 146 až 156, články 158 až 163, články 165 až 170, články 173 a 173A, článok 175, články 177 až 179a, články 180b a 181, články 183, 183A, 190 a 204 Zmluvy o ESAE sa zrušujú.
2. Zrušujú sa protokoly, ktoré boli predtým pripojené k Zmluve o ESAE.

ČLÁNOK 6

Nadpis hlavy IV Zmluvy o ESAE „Finančné ustanovenia“ sa nahrádza nadpisom „Osobitné finančné ustanovenia“.

ČLÁNOK 7

1. V článku 38 treťom odseku a v článku 82 treťom odseku Zmluvy o ESAE sa odkazy na články 141 a 142 nahrádzajú odkazmi na články III-360 a III-361 ústavy v tomto poradí.
2. V článku 171 ods. 2 a v článku 176 ods. 3 Zmluvy o ESAE sa odkaz na článok 183 nahrádza odkazom na článok III-412 ústavy.
3. V článku 172 ods. 4 Zmluvy o ESAE sa odkaz na článok 177 ods. 5 nahrádza odkazom na článok III-404 ústavy.
4. V článkoch 38, 82, 96 a 98 Zmluvy o ESAE sa pojem „smernica“ nahrádza pojmom „európske nariadenie“.
5. V Zmluve o ESAE sa pojem „rozhodnutie“ nahrádza pojmom „európske rozhodnutie“ s výnimkou článkov 18, 20 a 23, článku 53 prvý odsek, ako aj v prípadoch, ak je rozhodnutie prijaté Súdny dvorom Európskej únie.
6. V Zmluve o ESAE sa pojem „Súdny dvor“ nahrádza pojmom „Súdny dvor Európskej únie“.

ČLÁNOK 8

Článok 191 Zmluvy o ESAE sa nahrádza týmto znením:

„ČLÁNOK 191

Na území členských štátov požíva Spoločenstvo výsady a imunity, ktoré sú potrebné na plnenie jeho úloh, za podmienok ustanovených v Protokole o výsadách a imunitách Európskej únie.“

ČLÁNOK 9

Článok 198 Zmluvy o ESAE sa nahrádza týmto znením:

„ČLÁNOK 198

Pokiaľ nie je ustanovené inak, ustanovenia tejto zmluvy sa vzťahujú na európske územia členských štátov a na neeurópske územia, ktoré podliehajú ich jurisdikcii.

Rovnako sa vzťahujú na európske územia, za ktoré v zahraničných vzťahoch zodpovedá členský štát.

Ustanovenia tejto zmluvy sa vzťahujú na Alandy s výnimkami, ktoré boli pôvodne uvedené v zmluve uvedenej v článku IV-437 ods. 2 písm. d) Zmluvy o Ústave pre Európu a ktoré boli prevzaté do Protokolu o zmluvách a aktoch o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Helénskej republiky, Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.

Odchylné od prvého, druhého a tretieho odseku:

- a) táto zmluva sa nevzťahuje na Faerské ostrovy, ani na Grónsko,
- b) táto zmluva sa nevzťahuje na výsostné pásma Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na Cypre,
- c) táto zmluva sa nevzťahuje na zámorské krajiny a územia, ktoré majú osobitné vzťahy so Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, a ktoré nie sú uvedené v zozname uvedenom v prílohe II k Zmluve o Ústave pre Európu,
- d) táto zmluva sa vzťahuje na Normanské ostrovy a na ostrov Man iba v rozsahu potrebnom na zabezpečenie uplatňovania režimu, ktorý bol pôvodne ustanovený pre tieto ostrovy v zmluve uvedenej v článku IV-437 ods. 2 písm. a) Zmluvy o Ústave pre Európu, a ktoré boli prevzaté do Protokolu o zmluvách a aktoch o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Helénskej republiky, Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.“

ČLÁNOK 10

Článok 206 Zmluvy o ESAE sa nahrádza týmto znením:

„ČLÁNOK 206

Spoločenstvo môže uzavrieť s jedným alebo s viacerými štátmi alebo s medzinárodnými organizáciami dohody o pridružení, ktoré upravujú vzájomné práva a povinnosti, spoločné postupy a osobitné konania.

Tieto dohody uzatvára Rada, ktorá sa uznáva jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom.

Ak takéto dohody znamenajú zmenu alebo doplnenie tejto zmluvy, tieto zmeny a doplnenia sa musia najskôr prijať podľa postupu, ktorý je ustanovený v článku IV-443 Zmluvy o Ústave pre Európu“.

ČLÁNOK 11

Článok 225 druhý odsek Zmluvy o ESAE sa nahrádza týmto znením:

„Anglické, české, dánske, estónske, fínske, grécke, írské, litovské, lotyšské, maďarské, maltské, nemecké, poľské, portugalské, slovenské, slovinské, španielske a švédske znenia zmluvy sú rovnako autentické.“

ČLÁNOK 12

Príjmy a výdavky Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, s výnimkou príjmov a výdavkov Agentúry pre zásobovanie a spoločných podnikov, sú zahrnuté do rozpočtu Únie.

PRÍLOHY
K ZMLUVE O ÚSTAVE PRE EURÓPU

ZOZNAM
USTANOVENÝ V ČLÁNKU III-226 ÚSTAVY

– 1 – Číslo kombinovanej nomenklatúry	– 2 – Opis produktov
KAPITOLA 1	Živé zvieratá
KAPITOLA 2	Mäso a jedlé droby
KAPITOLA 3	Ryby a kôrovce, mäkkýše a ostatné vodné bezstavovce
KAPITOLA 4	Mlieko a mliečne výrobky; vtáacie vajcia; prírodný med
KAPITOLA 5	
05.04	Zvieracie črevá, mechúry a žalúdky (iné ako rybacie), celé a ich časti
05.15	Živočíšne produkty inde nešpecifikované alebo nezahrnuté; mŕtve zvieratá kapitoly 1 alebo kapitoly 3, nevhodné na ľudskú spotrebu

– 1 –	– 2 –
Číslo	
kombinovanej nomenklatúry	Opis produktov
KAPITOLA 6	Živé stromy a ostatné rastliny; hľuzy, cibule, korene a podobne; rezané kvety a okrasné listie
KAPITOLA 7	Zelenina, jedlé rastliny, korene a hľuzy
KAPITOLA 8	Jedlé ovocie a orechy; šupy citrusových plodov a melónov
KAPITOLA 9	Káva, čaj a koreniny, okrem maté (položka č. 09.03)
KAPITOLA 10	Obilie
KAPITOLA 11	Mlynárske výrobky; slad a škroby; pšeničný lepok; inulín
KAPITOLA 12	Olejnate semená a olejnaté plody; rôzne semená a plody; priemyselné a liečivé rastliny; slama a krmoviny
KAPITOLA 13	
ex 13.03	Pektín

– 1 –

– 2 –

Číslo

kombinovanej
nomenklatúry

Opis produktov

KAPITOLA 15

15.01	Bravčové sadlo a iný vyškvařený bravčový tuk; vyškvařený hydínový tuk
15.02	Nevyškvařený tuk z hovädzieho dobytku, oviec a kôz; loj (vrátane „jemného loja“) vyrobený z týchto tukov
15.03	Stearín zo sadla, oleostearín a lojový stearín; olej zo sadla, oleový olej a lojový olej, tiež emulgované alebo zmiešané, ale inak neupravené
15.04	Tuky a oleje, z rýb alebo z morských cicavcov, tiež rafinované
15.07	Stužené rastlinné oleje, tekuté alebo pevné, surové, rafinované alebo prečistené
15.12	Živočíšne alebo rastlinné tuky a oleje, dehydrované, tiež rafinované, ale inak neupravené
15.13	Margarín, imitácie sadla a iné upravené jedlé tuky
15.17	Zvyšky po spracovaní tukových látok alebo živočíšnych alebo rastlinných voskov

– 1 –

– 2 –

Číslo

kombinovanej
nomenklatúry

Opis produktov

KAPITOLA 16

Prípravky z mäsa, rýb, kôrovcov alebo mäkkýšov

KAPITOLA 17

17.01

Repný cukor a trstinový cukor, v pevnom stave

17.02

Iné cukry; cukrové sirupy; umelý med (tiež zmiešaný s prírodným medom); karamel

17.03

Melasa, tiež odfarbená

17.05^(*)

Cukry obsahujúce aromatizované látky alebo farbivá, sirupy a melasy, ale s výnimkou ovocných štiav, ktoré obsahujú pridaný cukor v akomkoľvek pomere

KAPITOLA 18

18.01

Kakaové bôby, celé alebo lámané, surové alebo pražené

18.02

Kakaové škrupiny, šupky, kožky a odpad

– 1 –	– 2 –
Číslo	
kombinovanej nomenklatúry	Opis produktov
KAPITOLA 20	Prípravky zo zeleniny, ovocia alebo z iných častí rastlín
KAPITOLA 22	
22.04	Hroznový mušt, kvasiaci alebo ktorého kvasenie bolo zastavené inak ako pridaním alkoholu
22.05	Víno z čerstvého hrozna; hroznový mušt, ktorého kvasenie bolo zastavené pridaním alkoholu
22.07	Iné kvasené nápoje (napríklad jablčné, hruškové a medovina)
ex 22.08 ^(*) ex 22.09 ^(*)	Etylalkohol alebo čisté liehoviny, tiež denaturovaný s akýmkoľvek alkoholometrickým titrom, získané z poľnohospodárskych produktov vymenovaných v tejto prílohe, okrem likérov a ostatných liehových nápojov a zmesí alkoholických prípravkov (známych ako „koncentrované výťažky“) na výrobu nápojov
ex 22.10 ^(*)	Vínny ocot a náhradky vínneho octu

– 1 –	– 2 –
Číslo	
kombinovanej nomenklatúry	Opis produktov
KAPITOLA 23	Zvyšky a odpad potravinárskeho priemyslu; pripravené krmivo pre zvieratá
KAPITOLA 24	
24.01	Nespracovaný tabak, tabakový odpad
KAPITOLA 45	
45.01	Prírodný korok, neupravený, rozdrvený, granulovaný alebo zomletý; korkový odpad
KAPITOLA 54	
54.01	Ľan, surový alebo spracovaný, ale nespradený, ľanový kúdeľ a odpad (vrátane cupovaných alebo trhaných handier a lán)
KAPITOLA 57	
57.01	Pravé konope (<i>Cannabis sativa</i>), surové alebo spracované, ale nespradené, kúdeľ a odpad z pravých konopí (vrátane cupovaných alebo garnetovaných handier alebo špagátov)

(*) Položka doplnená článkom 1 nariadenia Rady Európskeho hospodárskeho spoločenstva č. 7a z 18. decembra 1959 (Ú. v. ES 7, 30. 1. 1962, s. 71/61).

PRÍLOHA II

ZÁMORSKÉ KRAJINY A ÚZEMIA,
NA KTORÉ SA VZŤAHUJÚ USTANOVENIA
ČASTI III HLAVY IV ÚSTAVY

- Grónsko,
- Nová Kaledónia a závislé územia,
- Francúzska Polynézia,
- Francúzske južné a antarktické územia,
- Ostrovy Wallis a Futuna,
- Mayotte,
- Saint Pierre a Miquelon,
- Aruba,
- Holandské Antily:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
 - Sint Eustatius,
 - Sint Maarten.
- Anguilla,
- Kajmanské ostrovy,
- Falklandské ostrovy,
- Južná Georgia a Ostrovy Južného Sandwichu,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- Sv. Helena a závislé územia,
- Britské antarktické územia,

- Britské územia v Indickom oceáne,
- Ostrovy Turks a Caicos,
- Britské Panenské ostrovy,
- Bermudy.